

372.111

235๘

e 3

72979

ความผิดทางวินัยของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ระหว่างปี พ.ศ. 2517 - 2519

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตลิ่งชัน ๒๐ พระโขนง กรุงเทพฯ ๒ โทร. ๖๑๒๑๖๗๖ ๖๑๑๖๐๖๖

ปริญญาโท

ของ

สินสมุทร ประทุมตา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

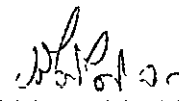
ปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์

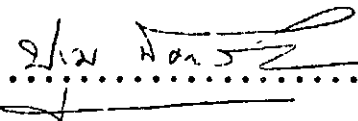
ตุลาคม 2521

72979

F 2 ส.ศ. 2522

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติศาสตร์ได้พิจารณาประเด็นนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดาบหลักสูตรปรึกษาการศึกษาหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

.....  ประธานกรรมการ

.....  กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ก็ด้วยดี ด้วยความช่วยเหลือและให้คำแนะนำอย่างดียิ่ง จากอาจารย์ ดร. กิติมา ปรีถิติกุล อาจารย์ปฐม นิคมานนท์ ประธานและกรรมการ ควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ คุณสงวน ทองดี หัวหน้าแผนกดุริยสภา และเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่กรุณา ให้ความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

นอกจากนี้ผู้เขียนขอขอบคุณทุกท่านที่เป็นแรงสนับสนุนและช่วยเหลือ จนทำให้ ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ก็ด้วยดี

สินสมุทร ประทุมคา

ตุลาคม 2521

๑	สารบัญ	๒
บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	7
	ความหมายของวินัย	7
	การรักษาวินัย	8
	การลงโทษ	10
	แนวคิดเกี่ยวกับวินัย	13
	วินัยของข้าราชการครู	15
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
	4 สมมติฐานในการค้นคว้า	17
3	วิธีดำเนินการ	19
	ลักษณะของข้อมูล	19
	แหล่งที่มาของข้อมูล	19
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	20
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	20
	ข้อมูลเบื้องต้น	21
	การจัดกระทำกับข้อมูล	27
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	27

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
	สัญลักษณ์และคำย่อต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28
	ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล	29
	การวิเคราะห์ข้อมูล	29
5	สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	97
	ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้	97
	ลักษณะของข้อมูล	97
	วิธีดำเนินการ	97
	การวิเคราะห์ข้อมูล	98
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	98
	อภิปรายผล	106
	ข้อเสนอแนะ	111
	บรรณานุกรม	114

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ตัวอย่างตารางเจงนับซึ่งใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการกระทำผิดวินัย	20
2	จำนวนข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดวินัยระหว่างปี 2517 - 2519	21
3	จำนวนข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามเพศ	22
4	จำนวนข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามอายุ	23
5	จำนวนประชากรของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามวุฒิ	24
6	จำนวนประชากรของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามตำแหน่ง	25
7	จำนวนประชากรของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามเงินเดือน	26
8	จำนวนผู้กระทำความผิดแต่ละปี ระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามกรณีความผิด	31
9	จำนวนผู้กระทำความผิดทางวินัยระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามเพศ	34
10	สัดส่วนร้อยละของประชากรครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ จำแนกตามเพศ	37
11	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนร้อยละของผู้กระทำผิดกับสัดส่วนร้อยละของประชากรครูทั้งหมด เมื่อจำแนกตามเพศ	37

12	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนร้อยละของผู้กระทำผิด ทางวินัยในแต่ละกรณีกับสัดส่วนร้อยละของประชากรครูทั้งหมด เมื่อจำแนกตามเพศ	38
13	จำนวนข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำ ความผิดทางวินัยระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามอายุ	40
14	สัดส่วนร้อยละของประชากรครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั่วประเทศ จำแนกตามอายุ	42
15	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนร้อยละของข้าราชการ ครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับสัดส่วนร้อยละของ ประชากรทั้งหมด เมื่อจำแนกตามอายุ	43
16	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนร้อยละของผู้กระทำผิด ทางวินัย ในแต่ละกรณีความผิดกับสัดส่วนร้อยละของประชากรครูทั้งหมด ทั้งหมด เมื่อจำแนกตามอายุ	44
17	จำนวนข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิด ทางวินัย ระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามวุฒิ	47
18	สัดส่วนร้อยละของประชากรครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั่วประเทศ จำแนกตามวุฒิ	49
19	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนร้อยละของข้าราชการครู ที่กระทำผิดความผิดกับสัดส่วนร้อยละของประชากรครู เมื่อจำแนกตามวุฒิ	49
20	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนร้อยละของผู้กระทำผิด ทางวินัย ในแต่ละกรณีกับสัดส่วนร้อยละของประชากรครูทั้งหมด เมื่อจำแนกตามวุฒิ	50
21	จำนวนข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิด ทางวินัยระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามตำแหน่ง	52
22	สัดส่วนร้อยละของประชากรครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั่วประเทศ จำแนกตามตำแหน่ง	55

23	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนร้อยละของข้าราชการครู ที่กระทำคามผิดทางวินัยกับสัดส่วนร้อยละของประชากรครู เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง	55
24	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนร้อยละของผู้กระทำ ความผิดทางวินัย แต่ละกรณีกับสัดส่วนร้อยละของประชากร ครูทั้งหมด เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง	57
25	จำนวนข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำคามผิด ทางวินัย ในกรณีต่าง ๆ ระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามเงินเดือน	59
26	สัดส่วนร้อยละของประชากรครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั่วประเทศ จำแนกตามเงินเดือน	61
27	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนร้อยละของข้าราชการครู ที่กระทำคามผิดทางวินัยกับสัดส่วนร้อยละของประชากรครู เมื่อ จำแนกตามเงินเดือน	61
28	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนร้อยละของผู้กระทำคาม ผิดทางวินัย แต่ละกรณีกับสัดส่วนร้อยละของประชากรครูทั้งหมด เมื่อจำแนกตามเงินเดือน	63
29	จำนวนข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำคามผิด ทางวินัย ในกรณีต่าง ๆ ระหว่างปี 2517-2519 จำแนกตาม อายุราชการ	67
30	เปรียบเทียบการกระทำผิดวินัยของข้าราชการครูสังกัดองค์การ- บริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดในแต่ละกรณี จำแนกตามอายุราชการ	70
31	จำนวนผู้กระทำคามผิดทางวินัยระหว่างปี 2517-2519 จำแนกตามระดับโทษ	74
32	เปรียบเทียบระดับโทษของข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่กระทำผิดวินัย จำแนกตามเพศ	77

ตาราง	หน้า
33	เปรียบเทียบระดับโศภของผูกระทำความผิดทางวินัย จำแนกตามอายุ 80
34	เปรียบเทียบระดับโศภของผูกระทำความผิดทางวินัย จำแนกตามวุฒิ 83
35	เปรียบเทียบระดับโศภของผูกระทำความผิดทางวินัย จำแนกตามตำแหน่ง 86
36	เปรียบเทียบระดับโศภของผูกระทำความผิดทางวินัยจำแนกตาม เงินเดือน 89
37	เปรียบเทียบระดับโศภของผูกระทำความผิดทางวินัย จำแนกตาม อายุราชการ 92
38	ระดับโศภของผูกระทำความผิด จำแนกตามกรณีความผิด 95

บัญชีภาพประกอบ

	ภาพประกอบ	หน้า
1	จำนวนผู้กระทำความผิดทางวินัยในกรณีต่าง ๆ ระหว่างปี 2517 - 2519	32
2	จำนวนผู้กระทำความผิดทางวินัยระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามเพศ	35
3	จำนวนผู้กระทำความผิดทางวินัยระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามตำแหน่ง	53
4	ระดับโทษที่ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับ จำแนกตามปี	75
5	ระดับโทษที่ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับ จำแนกตามเพศ	78
6	ระดับโทษที่ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดได้รับ จำแนกตามอายุ	81
7	ระดับโทษที่ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดได้รับ จำแนกตามวุฒิ	84
8	ระดับโทษที่ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดได้รับ จำแนกตามตำแหน่ง	87
9	ระดับโทษที่ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดได้รับ จำแนกตามเงินเดือน	90
10	ระดับโทษที่ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดได้รับ จำแนกตามอายุราชการ	92

ภูมิหลัง

เนื่องจากมนุษย์ต้องอยู่ร่วมกันในสังคม นับตั้งแต่กลุ่มเล็ก ๆ เช่น ครอบครัวไปจนถึงกลุ่มใหญ่ ๆ อันได้แก่ องค์กรและสถาบันทางสังคมเพื่อร่วมกันทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้บรรลุความปรารถนาทั้งของตนเอง และของสังคมหรือองค์กรนั้น ๆ แต่การอยู่ร่วมกันในสังคมนั้น ทุกคนจะต้องรู้จักสิทธิและหน้าที่ของตน ด้วยเหตุนี้เอง สังคมจึงได้กำหนดระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ กฎเกณฑ์บางอย่างก็กลายเป็นวิถีชีวิตของชุมชนนั้น บางอย่างก็ออกมาในรูปของกฎหมาย เพื่อเป็นเครื่องกำกับความประพฤติของคนในชุมชนนั้น ให้อยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นปกติสุข กฎเกณฑ์เหล่านี้ได้แก่ระเบียบข้อบังคับและวินัย

วินัยนับว่าเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นสำหรับชีวิตและสังคม การมีวินัยก็เพื่อต้องการให้ชนในกลุ่มได้ปฏิบัติต่อกันด้วยความมีศีลธรรม ด้วยความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน (สนั่น สุมิตร 2505 : 20) / และสามารถอยู่ร่วมกันปฏิบัติงานได้อย่างราบรื่นและเรียบร้อย (สมพงศ์ เกษมสิน 2516 : 308) / นอกจากนี้ ความสงบเรียบร้อยของสังคมยังขึ้นอยู่กับวินัยของสังคมนั้น และประสิทธิภาพของงานก็ขึ้นอยู่กับวินัยของหน่วยงานด้วยส่วนหนึ่ง (เสถียร เหลืองอร่าม 2513 : 279) / จึงอาจกล่าวได้ว่าวินัยเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นทั้งส่วนตัวและส่วนรวม ถ้าหากวินัยดีจะนำคนและหน่วยงานไปสู่ความดีความเจริญ แต่ถ้าวินัยเสื่อมก็จะนำหน่วยงานไปสู่ความเสื่อมได้ด้วย (ประวีณ ณ นคร 2514 : 435)

แม้ว่าวินัยจะมีความสำคัญต่อความเจริญของตนเองและหน่วยงานก็ตาม ในสังคมที่มีคนหมู่มากย่อมเป็นธรรมดาที่จะต้องมีการทำผิดวินัย แม้จะได้มีมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดวินัยไว้ในบางกรณีสูงมากถึงไล่ออก ก็ยังมีผู้กระทำผิดวินัยจนได้ และจำนวนผู้กระทำผิดวินัยจะเพิ่มขึ้นทุกปี ดังสถิติคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน มีผู้กระทำผิดวินัยปี 2517 จำนวน 546 ราย ปี 2518 จำนวน 1,767 ราย และปี 2519 มีผู้กระทำผิดถึง 1,957 ราย เป็นต้น (รายงานจำนวนข้าราชการพลเรือนที่ถูกลงโทษ, คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน 2519 : ไม่มีเลขหน้า แผนภูมิ)

การกระทำผิดวินัยถือว่าเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่งปัญหาหนึ่งในการบริหารกิจการต่าง ๆ ไม่ว่าการกระทำผิดวินัยนั้นจะเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือร้ายแรงก็ตาม เมื่อเกิดขึ้นแล้วย่อม นำความเสียหายมาสู่ตนเองและหน่วยงานไม่น้อย ประวิณ ๓ นคร กล่าวถึงผลเสีย ของการกระทำผิดวินัยไว้ว่า (ประวิณ ๓ นคร 2514 : 135) / ใดผลไม้มุ่งค้ำกับความ สิ้นเปลือง ถ้าละเมียดวินัยจนถึงต้องให้ออกจากราชการก็จะต้องหาคนมาบรรจุใหม่และฝึก อบรมใหม่ ทำให้สิ้นเปลืองทั้งเวลาและงบประมาณ อุทัย หิรัญโต มีความเห็นว่า (อุทัย หิรัญโต 2515 : 164 - 171) ผลเสียหายจากการกระทำผิดวินัยของข้าราชการ นั้นว่ามีผลกระทบกระเทือนต่อประเทศชาติและจิตใจของคนในชาติ ทำให้ชาติเสื่อมเสีย เกียรติคุณและศักดิ์ศรี ทำให้ประชาชนขาดความศรัทธาและนิยมรัฐบาล

เรื่องของวินัยในหมข้าราชการครูก็เช่นเดียวกัน นับว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งนี้ เพราะครูเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อความเจริญของประเทศในด้านที่เกี่ยวกับการศึกษาและ รับผิดชอบเกี่ยวกับการควบคุมเด็กให้อยู่ในระเบียบวินัยตั้งแต่เยาว์วัย สมควร อภัยพันธุ์ กล่าวไว้ว่า (สมควร อภัยพันธุ์ 2507 : 230) / วิธีหนึ่งที่ครูจะฝึกเด็กให้เป็นคนมีวินัยก็คือ การกระทำคนให้เป็นตัวอย่างแก่นักเรียน จะเห็นได้ว่าโดยหน้าที่แล้วครูจะต้องเป็นผู้รักษาวินัย อย่างเคร่งครัดในฐานะที่ตนเป็นข้าราชการซึ่งเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เด็ก เพื่อหล่อหลอม บุคลิกภาพของเด็กให้เป็นไปตามที่สังคมต้องการ

ครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นกลุ่มครูที่มีบทบาทสำคัญที่สุดใน การให้ การศึกษาอบรมแก่เยาวชนระดับประถมศึกษา เพราะเป็นกลุ่มข้าราชการที่มีจำนวนมากที่สุด ปฏิบัติราชการตามที่ต่าง ๆ ทุกท้องถิ่นของประเทศ จากสถิติปี 2519 มีครูสังกัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดทั้งสิ้น 197,945 คน หรือประมาณร้อยละ 63.9 ของข้าราชการครู ทุกสังกัด ยกเว้นทบวงมหาวิทยาลัย และโดยเหตุที่ครูสังกัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดมี จำนวนมาก รับผิดชอบในหน้าที่การงานมาก ทำหน้าที่กระจัดกระจายอยู่ตามถิ่นต่าง ๆ ทั่วประเทศ ความคุ้นเคยของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ กล่าวคือ ร้อยละ 98.3 มีผู้ต่ำกว่าปริญญาตรี ในฐานะทางเศรษฐกิจนับว่าค่อนข้างต่ำ เมื่อ เปรียบเทียบกับข้าราชการกลุ่มอื่น ๆ ประกอบกับการปฏิบัติงานอยู่ในท้องถิ่นที่ห่างไกล ความเจริญ ชั่วอยู่ในการปฏิบัติงานก็มิ่น้อย และยังเป็นงานในหน้าที่ต้องรับผิดชอบต่อความ มั่นคงของประเทศชาติโดยตรง

เนื่องจากครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีจำนวนมากดังกล่าว วินัยจะเป็น เครื่องมืออย่างหนึ่งที่จะช่วยจัดระเบียบสังคมของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้เรียบร้อยได้ จากสถิติผู้กระทำผิดทางวินัยปี 2517, 2518 และ 2519 ครูองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระทำผิดวินัย 208, 270 และ 300 ราย ตามลำดับ และเนื่องจาก ความสำคัญของครูระดับประถมศึกษา โดยเฉพาะสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ควรที่จะได้ศึกษาให้ละเอียดว่าในจำนวนผู้กระทำผิดวินัยนั้นเป็นอย่างไร ในแง่ต่าง ๆ เช่น เพศ อายุ วุฒิ ตำแหน่ง อายุราชการ และเงินเดือน เพื่อประโยชน์แก่การบริหารงานบุคคล ของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในอนาคต

จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาลักษณะการกระทำผิดและระดับโทษทางวินัยของข้าราชการครูสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด
2. เพื่อเปรียบเทียบว่าข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มี เพศ อายุ วุฒิ ตำแหน่ง เงินเดือน และอายุราชการแตกต่างกัน กระทำความผิดทางวินัยและ ได้รับโทษทางวินัยแตกต่างกันหรือไม่
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับโทษที่ได้รับในแต่ละลักษณะการกระทำผิดทางวินัย

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาเรื่องการกระทำผิดวินัยครั้งนี้ จะสะท้อนให้เห็นปัญหาและสภาพการ ทำงานของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้เป็นบางส่วน ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ ต่าง ๆ ได้ เช่น

1. นำไปเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนในการพัฒนาครูสังกัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด เพื่อหาทางขจัดปัญหา และเพิ่มพูนสมรรถภาพในการทำงานของครู รวมทั้ง ป้องกันความเสียหายแก่ราชการ อันเนื่องมาจากการกระทำผิดวินัย
2. นำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการทำหลักสูตร เพื่อเตรียมครูหรือฝึกอบรม ครูประจำการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษากันควา

การศึกษากันควาครั้งนี้ เป็นการศึกษาการกระทำผิดวินัยของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ ระหว่างปี 2517 - 2519 รวม 3 ปี ซึ่งแต่ละปีมีครูกระทำผิดวินัยดังนี้

พ.ศ. 2517	มีครูกระทำผิด	208 ราย	
พ.ศ. 2518	มีครูกระทำผิด	270 ราย	และ
พ.ศ. 2519	มีครูกระทำผิด	300 ราย	

ตัวแปรที่ศึกษา

- เพศ แยกเป็น ชายและหญิง
- อายุ แบ่งเป็น 4 ช่วง คือ
 - ตั้งแต่ 18 - 30 ปี
 - ตั้งแต่ 31 - 40 ปี
 - ตั้งแต่ 41 - 50 ปี
 - ตั้งแต่ 51 - 60 ปี
- วุฒิ แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ
 - ต่ำกว่า ป.กศ. สูง หรือเทียบเท่า
 - ป.กศ. สูง หรือเทียบเท่า
 - สูงกว่า ป.กศ. สูง หรือเทียบเท่า
- ตำแหน่ง แยกเป็นครูใหญ่กับครู
- เงินเดือน แบ่งเป็น 3 ช่วง คือ
 - ตั้งแต่ 750 - 1,459 บาท
 - ตั้งแต่ 1,460 - 2,099 บาท
 - ตั้งแต่ 2,100 บาทขึ้นไป

6. อายุราชการ แบ่งเป็น 6 ช่วง คือ
- ตั้งแต่ 1 - 4 ปี
 - ตั้งแต่ 5 - 9 ปี
 - ตั้งแต่ 10 - 14 ปี
 - ตั้งแต่ 15 - 19 ปี
 - ตั้งแต่ 20 - 24 ปี
 - ตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้กำหนดความหมายของคำต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด หมายถึง ครูใหญ่และครูที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในโรงเรียนประชาบาล สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 2. อายุ หมายถึง อายุจริงของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 3. วุฒิ หมายถึง วุฒิต่างครุที่ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับ
 4. อายุราชการ หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติราชการในโรงเรียนประชานานับตั้งแต่เริ่มเข้ารับราชการจนถึงปีที่ทำการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้
 5. เงินเดือน หมายถึง อัตราเงินเดือนของครูที่ได้รับอยู่จริง
 6. ความผิดทางวินัย หมายถึง การกระทำที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับว่าด้วยวินัยของข้าราชการพลเรือนและวินัยครู และได้รับพิจารณาตัดสินลงโทษจนถึงที่สุดแล้วซึ่งใดก็ตาม
- 1) ไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามระบอบรัฐธรรมนูญ
- ด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- 2) ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์
 - 3) ไม่สนับสนุนนโยบายของรัฐบาล
 - 4) ไม่สนใจและรับทราบป้องกันสิ่งที่เป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ
 - 5) ไม่รักษาความลับของทางราชการ

- 6) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย
- 7) กระทำขามผู้บังคับบัญชา
- 8) รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา
- 9) ไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
- 10) ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ ละทิ้งหน้าที่ราชการ
- 11) ไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคี และไม่ช่วยเหลือกันและกัน

ในหน้าที่ราชการ

- 12) ไม่สุภาพเรียบร้อย และไม่สงเคราะห์ผู้มาติดต่อราชการในหน้าที่ของตน
- 13) กระทำการหรือให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์ในราชการ ทำให้เสียความเป็นธรรม และทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์
- 14) เป็นกรรมการผู้จัดการหรือตำแหน่งที่คล้ายคลึงกันในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท
- 15) เป็นกรรมการหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง
- 16) กระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว (คนเสเพล มีนเมาจนครองสติไม่ได้ ชู้สาว หมกมุ่นในการพนัน กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำ ซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน)
- 17) ละเลยต่อการกระทำผิดของผู้ใต้บังคับบัญชา

7. ระคับโทษทางวินัย หมายถึง ความหนักเบาของโทษทางวินัย มี 6 สถาน คือ

- 1) ไล่ออก
- 2) ปลดออก
- 3) ให้ออก
- 4) ตักเตือนเงินเดือน
- 5) ตักเงินเดือน
- 6) ภาคทัณฑ์

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

ความหมายของวินัย

คำว่า วินัย (Discipline) ได้มีผู้ได้ให้ความหมายไว้อย่างหลายประการ เช่น จูเชียส (Juclius. 1968 : 514) มีความเห็นว่า วินัย คือ ทัศนคติของบุคคลากรที่มีต่อระเบียบข้อบังคับของผู้บังคับบัญชา ด้วยความเต็มใจ เราเรียกบุคคลากรนั้นว่าอยู่ในระเบียบวินัยที่ดี เมื่อใดบุคคลากรปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับด้วยความเต็มใจ หรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับเราเรียกว่า บุคคลากรนั้นขาดระเบียบวินัย

คิงสเบอรี (Kingsbury. 1957 : 52) เห็นว่า วินัย หมายถึงการควบคุมพฤติกรรมของพนักงาน ซึ่งอาจรักษาให้มีได้ 2 วิธี คือ โดยทางกฎหมาย ข้อบังคับ คำสั่ง และคำบัญชา ซึ่งมีการลงโทษเป็นเครื่องหนุนหลัง และโดยการอบรมสั่งสอน ฝึกอบรม และประสบการณ์ในการเข้ารับงานที่ต้องการควบคุมความรับผิดชอบ

ฟลิปโป (Flippo. 1966 : 379) ให้ความหมายของวินัยว่า วินัย หมายถึงการเฝ้าตรวจการลงโทษ ซึ่งเป็นหนทางระงับพฤติกรรมที่องค์การไม่พึงปรารถนา ด้วยเหตุนี้เอง วินัยจึงจัดเป็นการจริงจังในทางลบ การลงโทษทางวินัย อาจทำได้โดยการตำหนิ และตัดเงินก้อน ซึ่งตรงกันข้ามกับการจริงจังในทางบวก ซึ่งทำได้โดยการกล่าวชม ให้มีส่วนร่วมในการทำงาน หรือรับตำแหน่งสำคัญ ๆ และการขึ้นเงินเดือน แม้ว่าบุคคลากรส่วนใหญ่ขององค์การจะปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ และนโยบายต่าง ๆ ด้วยดี บางทีก็ยังมีบุคคลากรส่วนน้อยบางคนที่จะทำ เช่นนั้นก็ต่อเมื่อรู้ว่าจะมีการลงโทษ เมื่อฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ดังนั้นองค์การจึงจำเป็นต้องจัดให้มีมาตรการลงโทษ โดยกำหนดขึ้นเป็นระเบียบข้อบังคับ เรียกว่า วินัย

เสนาะ ทิเยาว์ (เสนาะ ทิเยาว์ ²⁵²⁵ 2516 : 234) กล่าวว่า วินัยเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดพฤติกรรมของคน โดยอาศัยการให้รางวัล และการลงโทษจะเห็นได้ว่าการรักษาระเบียบวินัยของกลุ่มจึงใช้ทั้งทางดีและทางร้าย คือหากบุคคลปฏิบัติตามระเบียบวินัยก็จะได้รับรางวัลเป็นการส่งเสริมให้ปฏิบัติดีขึ้นไปอีก แต่หากประพฤติผิดระเบียบวินัย

ก็จะได้รับการลงโทษ เพื่อป้องกันและกำหนดไม่ให้มีการฝ่าฝืนอีกต่อไป ซึ่งคล้ายกับความเห็นของ บีช (Beach. 1971 : 603) ที่กล่าวว่า วินัยมีความหมาย 2 ประการ คือ หมายถึง การควบคุมและหล่อหลอมพฤติกรรม ทั้งโดยวิธีให้รางวัลและวิธีการลงโทษ

วิลเลียม ให้ความหมายของวินัยสำหรับการบริหารงานบุคคลในองค์การ ธุรกิจว่า วินัยเป็นปัจจัยเบื้องต้นในการควบคุมตนเองมากกว่าจะเป็นเรื่องของ การลงโทษ ผู้ปฏิบัติ งานควรจะให้ความร่วมมือกับฝ่ายบริหารและปฏิบัติตามกฎข้อบังคับขององค์การด้วยความเต็มใจ (William. 1952 : 463)

มณู ชันชบุญและบรรจง ศศิขรากร กล่าวถึงวินัยของข้าราชการ ไว้ว่า (มณู ชันชบุญและบรรจง ศศิขรากร 2519 : 2) วินัย คือ ข้อบังคับและข้อห้าม ความประพฤติและการปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการของข้าราชการ ขบังคับและข้อห้ามนี้มีลักษณะเคร่งครัดและเด็ดขาด ผู้ใดฝ่าฝืนหรือละเว้น ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยจะต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้

จะเห็นได้ว่าความหมายของวินัย ไม่ว่าจะใช้ในการบริหารรัฐกิจหรือองค์การ ธุรกิจเอกชน จะมีความสอดคล้องกันในเชิงบวก (Positive) ทั้งสิ้น แสดงว่า วัตถุประสงค์ของการให้มีวินัยก็เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานประพฤติปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่วางไว้ อย่างเสมอภาคกัน ซึ่งการปฏิบัติดังกล่าวจะเป็นส่วนหนึ่งที่ก่อให้เกิดขวัญในการปฏิบัติงานที่ดีด้วย

การรักษาวินัย

สมพงศ์ เกษมสิน กล่าวไว้ว่า มีวิธีการปฏิบัติกันอยู่ 2 แบบ คือ แบบบวก (Positive discipline) และแบบลบ (Negative discipline)

การรักษาวินัยแบบบวก หมายถึงระเบียบวินัยที่เกี่ยวกับการส่งเสริมทำดีและบรรยาภาศในการปฏิบัติงาน เพื่อให้พนักงานยึดปฏิบัติตามระเบียบวินัยที่กำหนดไว้ ด้วยความสุขสบายใจ (สมพงศ์ เกษมสิน 2516 : 308) การรักษาวินัยแบบบวก ใช้วิธีเพิ่มความดีให้แก่คนในหน่วยงาน โดยถือเป็นหน้าที่ของหน่วยงานหรือหัวหน้างานที่จะเสริมสร้างวินัยที่ดีขึ้นในหน่วยงาน ด้วยการสร้างสิ่งแรงจูงใจที่ปกป้องเหตุที่จะชักจูงให้คนเสียวินัยและแนะนำสั่งสอน ฝึกอบรม ตลอดจนนำและทำตัวอย่างที่ดี ส่งเสริมให้ทุกคนรู้จักหน้าที่ รู้จักรับผิดชอบ และด้วยประการอื่น ๆ ที่จะเป็นทางเสริมสร้างวินัยให้ดีขึ้น การรักษาสภาพนี้ไว้ตลอดไปเป็นเวลานาน ๆ ก็จะทำให้เป็นปกติวิสัยของคนในหน่วยงาน

ซึ่งจะทำให้มีวินัยดีขึ้นเองโดยอัตโนมัติ

ส่วนการรักษาวินัยแบบลบบ หมายถึงการรักษาวินัยที่มุ่งถึงการบังคับให้บุคคลอยู่ในขอบข่ายของวินัย ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนที่ได้กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด พร้อมทั้งกำหนดโทษของคนที่ละเมิดไว้ โดยถือว่าเป็นหน้าที่ของคนในหน่วยงานแต่ละคนที่จะต้องรับผิดชอบตัวเอง ฝ่ายหัวหน้างานหรือผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่เพียง "บังคับ" และ "บัญชา" กับคอย "ลบ" กับคนที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนหรือละเมิด ประวิณ ฃ นคร (ประวิณ ฃ นคร 2514 : 440) ได้กล่าวถึงแบบแผนของทางราชการไว้ว่า แบบแผนของทางราชการได้แก่ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและคำสั่ง การรักษาวินัยในทางลบของสังคมข้าราชการ ผู้บังคับบัญชาก็จะคอยจ้องกระทำกับผู้ใต้บังคับบัญชาโดยการลบชื่อออก (ไล่ออก, ปลดออก, ไล่ออก) ลดค่าทดแทนแรงงาน (ลดหรือตัดเงินเดือน) นั่นก็คือการลงโทษนั่นเอง และได้กล่าวถึงความแตกต่างของการรักษาวินัยแบบบวกและแบบลบไว้ว่า

1. การรักษาวินัยแบบลบบ มุ่งหนักในทางวินัยเป็นรายบุคคล ส่วนการรักษาวินัยแบบบวกมุ่งหนักไปในทางวินัยหมู่คณะ
2. การรักษาวินัยแบบลบบ กระทำไปในทางปราบปราม หรือแก่เมื่อมีการทำผิดขึ้นแล้ว ส่วนการรักษาวินัยแบบบวกกระทำหนักไปในทางป้องกันมิให้มีการกระทำผิดขึ้น และส่งเสริมให้คนมีวินัยดี
3. การรักษาวินัยแบบลบบ ใช้วิธีการบังคับให้คนมีวินัย ส่วนการรักษาวินัยแบบบวกใช้วิธีส่งเสริมและจูงใจให้คนมีวินัยโดยใจสมัคร
4. การรักษาวินัยแบบลบบ หน้าที่ในการรักษาวินัยเป็นภาระหนักอยู่แก่พนักงานฝ่ายผู้บังคับบัญชาเพียงคอยจ้องจับผิดเท่านั้น ส่วนการรักษาวินัยแบบบวก หน้าที่ในการรักษาวินัยตกเป็นภาระหนักอยู่แก่ผู้บังคับบัญชาที่จะต้องสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีและป้องกันสิ่งแวดล้อมที่จะทำให้วินัยของพนักงานเสีย ตลอดจนสนับสนุนจูงใจและนำไปให้พนักงานมีวินัยดี

คิงสเบอรี (Kingsbury. 1957 : 53) ได้กล่าวถึงการรักษาวินัยในราชการไว้ว่า ข้าราชการพลเรือนไม่ใช่เด็ก ๆ แต่เป็นผู้ที่ได้รับคัดเลือกบนรากฐานการศึกษาและความเฉลียวฉลาด หวังที่จะให้เขาใช้เหตุผลและพิจารณา หรือบางทีก็ต้องการให้เขาใช้ความริเริ่ม ความค้ำวริและสติปัญญา การสร้างวินัยโดยใช้อำนาจจะไม่ส่งเสริมความคิดริเริ่ม

ตามสมควร มักจะทำให้เกิดความกลัวหรือเป็นปฏิปักษ์ ซึ่งจะไม่ช่วยให้มีจิตใจที่จะให้ความร่วมมือกับหัวหน้างาน ส่วนวินัยโดยใจสมัคร เป็นรากฐานสำหรับสังคมประชาธิปไตยและเป็นทางให้ราชการสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

การลงโทษ

การบริหารงานบุคคลแผนใหม่ ได้พยายามที่จะเสริมสร้างวินัยด้วยการป้องกันเหตุที่จะทำให้บุคคลเสียวินัย แนะนำสั่งสอน อบรม เพื่อส่งเสริมให้ทุกคนรู้จักหน้าที่ตลอดจนสร้างสภาพแวดล้อมในราชการให้ดีเพื่อจูงใจให้คนในองค์การทำดี แต่ปรากฏว่า ไม่มีองค์การใด หน่วยราชการใด บริหารงานได้ดีเลิศจนพนักงานในหน่วยงานไม่มีการกระทำผิดวินัยเสียเลย ยังคงมีพนักงานบางส่วนจะเมิดกฎระเบียบ การลงโทษจึงจำเป็นต้องมีอยู่ต่อไป เพื่อใช้สำหรับผู้ทำผิดวินัย ชุคักดิ์ เทียงตรง (ชุคักดิ์ เทียงตรง 2519 : 267) กล่าวสรุปความมุ่งหมายของการลงโทษทางวินัยไว้ 2 ประการคือ

1. เพื่อปราบปรามการกระทำผิดหรือละเมิดวินัย การลงโทษทางวินัยเป็นการหยุดยั้งการกระทำผิดวินัย หรือปราบปรามผู้กระทำผิดวินัยให้ลดน้อยลง

2. เพื่อรักษาเสถียรภาพและประสิทธิภาพในการบริหาร ให้ข้าราชการมีความประพฤติอยู่ในมาตรฐานเดียวกัน เป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับข้าราชการทั่วไป

ประวิณ ๓ นคร (ประวิณ ๓ นคร 2514 : 443) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการลงโทษไว้ว่า

1. เพื่อความศักดิ์สิทธิ์แห่งวินัย จึงต้องมีการลงโทษเมื่อมีการทำผิด
2. เพื่อรักษาขวัญของพนักงาน คือให้พนักงานรู้สึกว่าการทำดีจะได้รับผลดี ผู้ทำไม่ดีจะได้รับผลไม่ดีอย่างเที่ยงธรรมเสมอ
3. เพื่อให้ผู้นั้นเข็ดหลาบสั่งวาระมีหวังไม่กระทำผิดต่อไป
4. เพื่อให้ผู้นั้นเกรงกลัวต่อการกระทำผิดเช่นนี้ และไม่กล้าเอาเยี่ยงอย่าง
5. เพื่อรักษามาตรฐาน อันสูงในทางความประพฤติของข้าราชการและรักษาความเชื่อมั่นของประชาชน

วินัยกับการลงโทษจึงเป็นของคู่กันอยู่เสมอ แต่การลงโทษทางวินัยนั้นมีทั้งข้อดี และข้อเสีย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้ลงโทษกับผู้ถูกลงโทษและวิธีการลงโทษเป็นสำคัญ เกี่ยวกับเรื่อง การลงโทษนี้ได้มีผู้ให้ความเห็นไว้อย่างต่างกันอย่างมากมาย เช่น

มานะ กอทรงกุล มีความเห็นว่า (มานะ กอทรงกุล 2514 : 4) วินัยและการลงโทษเป็นหลักฐานสำคัญสำหรับหน่วยงาน เมื่อผู้ใดกระทำผิดวินัยก็ต้องมีการ ลงโทษ แต่การลงโทษต้องทำด้วยความเหมาะสมและเที่ยงตรงบรรพ ปรีชา ธรรมมา มีความเห็นว่า (ปรีชา ธรรมมา 2515 : 57) การลงโทษมีผลทั้งการลดปัญหาและการ เพิ่มปัญหา หากได้ใช้การลงโทษอย่างเหมาะสมจริง ๆ แล้วจะมีผลในการลดปัญหามากกว่า การเพิ่มปัญหาให้แก่ผู้ถูกลงโทษและผู้สั่งลงโทษ แต่ถาการลงโทษนั้นขาดความเหมาะสม ย่อมเป็นการเพิ่มปัญหามากกว่าการลดปัญหา ชูชีพ อ่อนโคกสูง ได้ศึกษา ความ สัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเองกับคุณธรรมแห่ง พลเมืองดี (ชูชีพ อ่อนโคกสูง 2516 : 15) ผลปรากฏว่า การลงโทษเป็นสาเหตุหนึ่ง ที่ก่อให้เกิดความกลัวและความวิตกกังวล เป็นต้นเหตุที่ทำให้ผู้ถูกลงโทษขาดความเชื่อมั่น ในตนเอง อันเป็นผลให้บุคคลขาดวินัย

การที่บุคคลที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางวินัยใน สวัสดิ์ จันทรอำรุง และ ชัยสิทธิ์ เศรษฐบุบผา กล่าวไว้ว่า มีมูลฐานมาจากเหตุ 3 ประการ คือ

1. มีผู้กล่าวโทษ ซึ่งมีโทษเสียหายโดยตรงจะเป็นใครก็ได้ การกล่าวโทษนี้ อาจจะร้องเรียนกล่าวโทษด้วยวาจา หรือสายลักษณะลักษณะขึ้นมาโดยตรง หรือร้องเรียน กล่าวโทษโดยทางอ้อม โดยการเขียนเป็นบัตรสนเท่ห์หรือส่งข้อความไปลงหนังสือพิมพ์ก็ได้

2. มีผู้กล่าวหา คือตัวเจ้าทุกข์เสียหายเองเป็นผู้ร้องเรียน ขอให้พิจารณา คำเนิการ

3. ความผิดที่ปรากฏขึ้นเอง โดยผู้บังคับบัญชาเห็นจากผลงานหรือช่วยผู้กระทำ ผิดได้รายงานความผิดขึ้นเอง (สวัสดิ์ จันทรอำรุงและชัยสิทธิ์ เศรษฐบุบผา 2512 : 12)

การลงโทษทางวินัย จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการปกครองบังคับบัญชาคนในหมู่มาก เพื่อให้ข้าราชการสามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข มีความเป็นหนึ่งอันเดียวกัน การลงโทษทาง วินัยจึงมีวัตถุประสงค์ที่จะควบคุมพฤติกรรมของหมู่คณะมากกว่าจะเป็นการลงโทษเพื่อตัวบุคคล

การดำเนินการลงโทษทางวินัย เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาโดยตรง ที่จะต้องคอย สอดส่องดูแลความประพฤติ และการทำงานของข้าราชการผู้อยู่ใต้อำนาจบังคับบัญชาของตน ทั้ง ยังต้องรับผิดชอบต่อการปฏิบัติราชการในหน้าที่ของผู้ใต้อำนาจบังคับบัญชานั้นด้วย ผู้บังคับบัญชาจึงต้อง เป็นผู้ดำเนินการในการพิจารณาการลงโทษตามขอบเขตของอำนาจที่กฎหมายกำหนดไว้ลัดหลัน กันลงไปตามความร้ายแรงของความผิดที่กระทำ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช 2518 มาตรา 82 วรรค 2 บัญญัติว่า ถ้าผู้บังคับบัญชารู้อาผู้ใต้อำนาจบังคับบัญชา คนใดกระทำความผิดวินัยจะต้องดำเนินการทางวินัยทันที ถ้าเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยที่จะต้อง ใ้รับโทษและอยู่ในอำนาจของตนที่จะลงโทษได้ ให้สั่งลงโทษ แต่ถ้าเห็นว่าผู้นั้นควรจะต้อง ใ้รับโทษสูงกว่าที่ตนมีอำนาจสั่งลงโทษ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำความผิดวินัย เหนือขึ้นไป เพื่อให้พิจารณาดำเนินการสั่งลงโทษตามควรแก่กรณี วรรค 3 บัญญัติว่า ผู้บังคับบัญชามีอิสระเลยไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา นี้ โดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้นั้น กระทำความผิดวินัย จะเห็นได้ว่าผู้บังคับบัญชา นอกจากจะส่งเสริมให้ผู้ใต้อำนาจบังคับบัญชามีวินัย ตนเองก็ต้องคอยจับตาคูผู้ใต้อำนาจบังคับบัญชาด้วย และสั่งลงโทษตามความร้ายแรงของความ ผิด ระเบียบโทษทางวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช 2518 มาตรา 83 ระบุไว้มี 6 สถานคือ

1. ภาคทัณฑ์
2. ตัดเงินเดือน
3. ลดขั้นเงินเดือน
4. ให้ออก
5. ปลดออก
6. ไล่ออก

มณูญ ชันชญุกและบรรจง ศศิธรากร (มณูญ ชันชญุกและบรรจง ศศิธรากร 2519 : 2-4) แบ่งระดับโทษทางวินัยออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. ความผิดธรรมดา ได้แก่ ความผิดที่ไม่ร้ายแรง ระเบียบโทษเพียง ลดขั้น เงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์

2. ความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง หมายถึงความผิดกรณีที่เกิดโดยปราศจากข้อสงสัย ไม่มีปัญหาที่จะต้องพิสูจน์ต่อไปอีก กฎ ก.พ. ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2518) กำหนดโทษให้ไล่ออก ปลดออกให้ออกแล้วแต่กรณีความผิด

3. ความผิดร้ายแรง ได้แก่ ความผิดที่มีระดับโทษถึงไล่ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ

แนวคิดเกี่ยวกับวินัย

ชูศักดิ์ เทียงตรง ให้ความเห็นว่า (ชูศักดิ์ เทียงตรง 2519 : 265) การกำหนดระเบียบข้อบังคับทางพฤติกรรมโดยผู้มีอำนาจนั้น ไม่สามารถให้ความมั่นใจกับผู้ปฏิบัติงานได้ และการบริหารงานบุคคลจะสัมฤทธิ์ผลได้ก็ต่อจากศักยภาพการสร้างสรรค์ระเบียบวินัย ให้เกิดการปฏิบัติงานร่วมกัน โดยส่งเสริมให้มีความรู้สึกที่จะบังคับตนเองในลักษณะของการสำนึกถึงจรรยาบรรณเพื่อประโยชน์ส่วนรวมเป็นเบื้องต้น ดังนั้น การวางนโยบายด้านระเบียบวินัยจึงต้องยึดวัตถุประสงค์ของการปลูกฝังความเข้าใจร่วมกันหรือความคิดที่เป็นศูนย์รวมเดียวกัน และรับผิดชอบในการกระทำร่วมกัน การยอมรับร่วมกัน ประการแรกก็คือ ความยุติธรรม ประการที่สอง คือการมีมนุษยสัมพันธ์ ประการที่สาม ก็คือการยอมรับพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปของส่วนรวม หรือสถานการณ์แวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป

ระเบียบวินัยที่มีประสิทธิภาพ คือผลรวมของความเป็นผู้นำในทางปัญญาและทางเสริมสร้างและความตั้งใจในการสร้างสรรค์ ความร่วมมือของผู้ปฏิบัติงานทุกระดับภายในขอบเขตที่กำหนดไว้ พื้นฐานทางวินัยที่มั่นคงที่สุดก็คือการสมัครใจในการมีวินัยในตนเอง วินเซนต์ (Vincent. 1961 : 42-43) ได้กล่าวถึงวินัยแห่งตนไว้ว่า การมีวินัยแห่งตน (Self-discipline) หมายถึงการที่บุคคลไม่กระทำการใด ๆ อันจะเป็นผลให้เกิดความยุ่งยากต่อตนเอง หรือการไม่เข้ายุ่งเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวและสิทธิของบุคคลอื่น รวมทั้งหมายถึงการที่บุคคลกระทำสิ่งที่ไม่อยากทำ แต่การกระทำนั้นช่วยให้ความต้องการและสิทธิของบุคคลอื่นได้รับการตอบสนอง หรือการกระทำในสิ่งซึ่งเป็นผลให้บุคคลนั้นประสบความสำเร็จในอนาคต จากการศึกษาของกัฟ (Gough อ้างจาก William. 1952 : 189) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับการควบคุมตนเอง หรือที่เรียกว่า การมีวินัยแห่งตน พบว่าผู้ที่

ระกับของวินัยแห่งตนสูง จะมีความรับผิดชอบมากกว่า ไม่กังวลใจ มีความอดทน มีเหตุผล ที่ดีกว่า มีความยืดหยุ่นในความคิดและพฤติกรรมทางสังคม และโดยทั่วไปจะมีสุขภาพดีกว่า กลุ่มที่ไม่มีวินัยในตนเอง

ชูศักดิ์ เทียงตรง กล่าวถึงการจัดหรือสร้างระเบียบวินัยตามแนวความคิดสร้างสรรค์นั้น จะต้องระลึกถึงจุดประสงค์ 2 ประการ ก็คือสิ่งที่ระบุไว้เป็นกฎข้อบังคับที่ทุกคนต้องปฏิบัติและสิ่งที่ไม่จำเป็นต้องเขียนระบุไว้เพื่อบังคับให้ปฏิบัติ เพราะเป็นสิ่งที่ผู้ปฏิบัติทราบดี โดยสามัญสำนึกอยู่แล้ว หรือใคร่ระบุว่า เป็นหน้าที่โดยตำแหน่งอยู่แล้ว การสร้างกฎเกณฑ์ใด ๆ ก็ตามที่จะให้ได้รับความเห็นชอบจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายนั้น ย่อมจะต้องมีการปรึกษาหารือกัน มิใช่ "ปิดประตูสร้าง" โดยผู้มีอำนาจแต่เพียงฝ่ายเดียว ควรให้โอกาสตัวแทนของกลุ่ม ชาราชการหรือตัวแทนสมาคมชาราชการได้ เข้ามามีส่วนในการกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง กับระเบียบวินัยนั้นด้วย ในการเขียนกฎข้อบังคับที่จะเป็นระเบียบวินัย ซึ่งผู้ปฏิบัติงานต้อง ประพฤตินั้น ควรจะใช้คำพูดในเชิงสร้างเสริมให้ประพฤติดีด้วยความเข้าใจอันดี มิใช่ เขียนว่า "ห้าม" ทำอย่างนั้นอย่างนี้ แต่เพียงเท่านั้น ควรเขียนอธิบายสั้น ๆ ถึงผลเสียที่ เกิดขึ้นจากการละเมิดระเบียบวินัยในข้อนั้น ๆ ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม เพราะถ้าพนักงาน เข้าใจถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นแล้วการฝ่าฝืนก็จะน้อยลงไปหรือไม่เกิดขึ้นเลยก็เป็นได้ (ชูศักดิ์ เทียงตรง 2519 : 266)

เซเวียคอฟ! ได้เสนอแนะลักษณะของวินัยที่ดีไว้ดังนี้ (Sheviakov.

1955 : 4)

1. วินัยต้องอยู่บนรากฐานของการเสียสละเพื่อมนุษยธรรม เช่น อิศระภาพ ความยุติธรรม และความเสมอภาคในหมู่ของคนทั้งหมด
2. ต้องยอมรับนับถือความมีศักดิ์และสิทธิของทุกคน
3. วินัยซึ่งเกิดขึ้นจากความเห็นชอบของตน
4. วินัยกำหนดขึ้นมาจากความเข้าใจว่าต้องทำหรือไม่ทำสิ่งนั้นเพราะอะไร มากกว่าวินัยซึ่งเป็นไปตามคำสั่ง

ธำรง บัวศรี (ธำรง บัวศรี 2506 : 137-162) กล่าวถึงลักษณะของวินัยที่ดีไว้ดังนี้

1. ต้องมุ่งหมายเพื่อประโยชน์ในการสร้างเสริมพัฒนาการและบุคลิกภาพของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
2. ต้องไม่ขัดกับขนบธรรมเนียมประเพณี กฎหมายบ้านเมือง
3. ส่งเสริมบริหารและครูให้ปฏิบัติงานได้สะดวกและมีผลดียิ่งขึ้น
4. ต้องไม่บั่นทอนประสิทธิภาพในการทำงานของครู
5. ต้องไม่บั่นทอนเสรีภาพของผู้ที่เกี่ยวข้อง
6. ต้องไม่ก่อให้เกิดความแตกราวความสัมพันธ์ระหว่างกันและกัน
7. ต้องเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดยการร่วมร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย
8. ต้องไม่ใช่เพื่อผลประโยชน์หรือเพื่อการค้าสิทธิ์ของผู้ใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ
9. ต้องเป็นสิ่งที่มุ่งสร้างหรือป้องกันมากกว่าแก้ไข
10. ต้องสามารถนำไปปฏิบัติได้

วินัยของข้าราชการครู

ครูทุกคนต้องเป็นสมาชิกคุรุสภา คุรุสภาได้ออกระเบียบคุรุสภาว่าด้วยวินัยตามระเบียบประเพณี พ.ศ. 2506 โดยกำหนดวินัยของครูไว้ดังนี้

1. ครูต้องสนับสนุนและปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลด้วยความบริสุทธิ์ใจ
2. ครูต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ของตนให้เกิดผลดีด้วยความระมัดระวังและรักษา

ผลประโยชน์ของสถานศึกษา

3. ครูต้องสุภาพเรียบร้อย เชื้อพียงและไม่แสดงความกระด้างกระเดื่องต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ที่อยู่ใต้อำนาจต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่การงาน โดยขอความช่วยเหลือและระเบียบแบบแผนของสถานศึกษาในการปฏิบัติหน้าที่การงาน มิให้กระทำชำมผู้บังคับบัญชาเหนือคน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป เป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

4. ครูต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่สถานศึกษาจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่การงานไม่ได้

5. ครูต้องประพฤติตนอยู่ในความสุจริต และปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความซื่อสัตย์เพียงธรรม

6. ครูต้องรักษาชื่อเสียงมิให้ขึ้นชื่อว่าประพฤติชั่ว ห้ามมิให้ประพฤติการใด ๆ อันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์และชื่อเสียงของครู เช่น ประพฤติตนเป็นคนเสเพล เสพเครื่องทองของเมารจนไม่สามารถครองสติได้ มีหนี้สินรุงรัง หมกมุ่นในการพนัน กระทบความผิดอาญา ประพฤติผิดในทางประเวณีต่อบุคคลหรือคู่สมรสของคนอื่น กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอื่นใดอันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน

7. ครูต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และไป่ผู้พบเห็น หยียดหยามบุคคลใด ๆ

8. ครูต้องถือและปฏิบัติตามแบบธรรมเนียมของสถานศึกษา

9. ครูต้องรักษาความสัมพันธ์ระหว่างครูและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่การงาน

10. ครูต้องรักษาความลับของศิษย์ ผู้ร่วมงานและสถานศึกษา (กฤษฎีกา จาทร 2517 : 347)

ข้าราชการครูไม่ว่าจะสังกัดกรมกองใด นอกจากจะต้องปฏิบัติตามระเบียบคุรุสภาว่าด้วยวินัยตามระเบียบประเพณีของครู พ.ศ. 2506 แล้ว ครูยังต้องปฏิบัติตามวินัยของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช 2518 อีกด้วย วินัยของข้าราชการพลเรือนตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช 2518 ตั้งแต่มาตรา 65 ถึงมาตรา 82 รวม 17 มาตรา ซึ่งมีลักษณะคล้ายกันกับระเบียบคุรุสภาว่าด้วยวินัยตามระเบียบประเพณีของครู พ.ศ. 2506

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรรณา กิจขยัน ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยแห่งตน ความเชื่ออ่านาภภายใน-ภายนอกและคุณธรรมแห่งพลเมืองก็ ผลการวิจัยพบว่า เด็กหญิงมีวินัยแห่งตนสูงกว่าเด็กชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (กรรณา กิจขยัน 2517 : 84)

โจนส์ ได้ศึกษาการฝ่าฝืนระเบียบวินัยของเด็กวัยรุ่น พบว่าเด็กชายวัยรุ่นจะฝ่าฝืนระเบียบวินัยมากกว่าเด็กหญิงวัยรุ่น ทั้งนี้เพราะสังคมมีค่านิยมให้หญิงและชายมีพฤติกรรมเหมือนกัน (Jones. 1967 : 781-832)

อีตันและคณะ ได้ศึกษาหาความประพฤตินักเรียนโรงเรียนมัธยม พบว่าการฝ่าฝืนกฎข้อบังคับและความประพฤติที่ขัดต่อศีลธรรม แบ่งตามชั้นเรียน มีเด็กฝ่าฝืนกฎข้อบังคับและความประพฤติที่ขัดต่อศีลธรรมดังนี้ (Eaton and other 1956 : 350-357)

ชั้น 1 - 6	ฝ่าฝืนร้อยละ	73
ชั้น 7 - 9	ฝ่าฝืนร้อยละ	77
ชั้น 10 - 12	ฝ่าฝืนร้อยละ	23

สุวรรณ อร่ามเมธาพงศา ได้ศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนครราชสีมา พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 มีความเห็นเกี่ยวกับระเบียบความประพฤติของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอีตันและคณะ (สุวรรณ อร่ามเมธาพงศา 2519 : 72) ✓

วิลโลเวอร์ ได้ศึกษาถึงอุปสรรคต่อการเปลี่ยนแปลงในองค์การทางการศึกษาพบว่าครูเก่าที่มีอายุราชการมากมักจะระงับให้ครูใหม่ปฏิบัติตามพวกของตนและไม่ส่งเสริมให้ครูใหม่ทำอะไรออกนอกกรอบรอยไปจากพวกของตนที่เคยปฏิบัติมา (Willower. 1963 : 257) ✓ สุมิตร คุณานุกร มีความเห็นว่าครูที่อยู่ในราชการนาน ๆ จะขาดความกล้าที่จะทำอะไรแปลก ๆ ใหม่ ๆ เพราะต้องการรักษาความปลอดภัยมากกว่าการเสี่ยงต่อการผิดระเบียบข้อบังคับและต่อต้านการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงกับครูใหม่ (สุมิตร คุณานุกร 2518 : 244-247) ✓

จากผลการวิจัยที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงานที่ต่างกันย่อมฝ่าฝืนกฎข้อบังคับ และประพฤตินักเรียนแตกต่างกัน

สมมติฐานในการค้นคว้า

1. ข้าราชการครูสังกัดกองกลางบริหารส่วนจังหวัดกระทำคามผิดทางวินัยในแต่ละกรณีแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามตัวแปรต่อไปนี้

- 1.1 เพศ
- 1.2 อายุ
- 1.3 วุฒิ

1.4 ตำแหน่ง

1.5 เงินเดือน

1.6 อายุราชการ

2. ระดับโทษทางวินัยของข้าราชการครูที่กระทำผิดแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตาม
ตัวแปรต่อไปนี้

2.1 เพศ

2.2 อายุ

2.3 วุฒิ

2.4 ตำแหน่ง

2.5 เงินเดือน

2.6 อายุราชการ

วิธีดำเนินการ

ลักษณะของข้อมูล

ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดทางวินัยของครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ได้พิจารณาถึงโทษจนถึงที่สุดแล้ว ซึ่งประกอบไปด้วยจำนวนผู้กระทำผิดทั้งหมด เพื่อนำมาจำแนกตามกรณีความผิดและระดับโทษที่ได้รับตามตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษา
2. ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ นำมาเป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้

แหล่งที่มาของข้อมูล

ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมจากเอกสารของทางราชการดังต่อไปนี้

1. แผนกวินัยครูสภา โคนแก่น ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดวินัย และระดับโทษที่ครู สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับตามปีที่ศึกษา
2. สำนักงานสถิติแห่งชาติ โคนแก่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศตามปีที่ศึกษา

ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนครูทั้งหมดทั่วประเทศ ผู้วิจัยได้นำมาเปรียบเทียบเพื่อความถูกต้องกับสถิติจำนวนครู-นักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา ของกองการศึกษาประชาบาล กระทรวงมหาดไทยอีกครั้งหนึ่ง ผลการเปรียบเทียบใกล้เคียงกัน แต่ข้อมูลที่ได้จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา มีรายละเอียดตามตัวแปรที่ศึกษามากกว่า ผู้วิจัยจึงใช้ข้อมูลที่ได้จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในการเปรียบเทียบในบทต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นตารางแจงนับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดและถูกต้องที่สุด โดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความคิดทางวินัย ดังตัวอย่างตาราง 1

ตาราง 1 ตัวอย่างตารางแจงนับ ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การกระทำผิดวินัย

ปีที่	เพศ		ตำแหน่ง		วุฒิ	อายุ	อายุราชการ	เงินเดือน	กรณีความผิด	ระดับโทษ
	ชาย	หญิง	ครูใหญ่	ครู						
0					ป.กศ.	32	3	1,150	ละทิ้งหน้าที่เกินกว่า 15 วัน	ไล่ออก
00					พ.ม.	24	4	1,550	ไม่ลงเคราะห์ผู้มาติดคอราชการ	ตัดเงินเดือน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ด้วยตนเอง จากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความคิดทางวินัย ผู้วิจัยได้รวบรวมจากรายงานการสอบสวน คำสั่งการพิจารณาการลงโทษ ทะเบียนประวัติ และบันทึกกรณีความผิดของข้าราชการครูที่กระทำความคิดทางวินัย จากแผนกวินัยครูสภา
2. ข้อมูลเกี่ยวกับประชากรครูที่สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งหมด ผู้วิจัยได้ขอเอกสารจากแหล่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง แล้วคัดลอกมาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้

ข้อมูลเบื้องต้น

ข้อมูลเบื้องต้นที่ผู้วิจัยรวบรวมจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ทางสถิติมีดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดในระหว่างปี 2517 - 2519 ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดวินัย และได้รับโทษจนถึงที่สุดแล้วมีจำนวนตามตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดทางวินัย ระหว่างปี 2517 - 2519

ปี	จำนวนผู้กระทำผิด
2517	208
2518	270
2519	300
รวม	778

2. ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากรครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ แยกตามตัวแปรที่ศึกษากันนี้

ก. จำนวนข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ แยกตามเพศ ดังตาราง 3

ตาราง 5 จำนวนข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ระหว่างปี 2517 -
2519 จำแนกตามเพศ

ปี	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
2517	100,581	64,857	165,438
2518	109,419	74,435	183,854
2519	116,391	82,550	198,941
รวม	326,391	221,842	-

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ รายงานการศึกษาและรายงานครู พ.ศ. 2517, 2518
และ 2519

ข. จำนวนข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ
แยกตามอายุ ดังตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ระหว่างปี 2517 -
2519 จำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	2517	2518	2519
20 ปี หรือต่ำกว่า	10,222	12,152	10,832
21 - 25	41,136	48,358	56,618
26 - 30	30,759	34,138	37,766
31 - 35	22,436	23,792	26,146
36 - 40	14,174	16,308	17,778
41 - 45	10,721	10,185	10,006
46 - 50	17,828	16,964	15,246
51 - 55	10,887	12,119	13,562
56 - 60	3,588	4,088	5,003
สูงกว่า 60 ปี	51	93	55
ไม่ทราบ	3,636	5,657	5,938
รวม	165,438	183,854	198,950

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ รายงานการศึกษาและรายงานครู พ.ศ. 2517, 2518
และ 2519

ค. จำนวนข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ
 จำแนกตามวุฒิ ดังตาราง 5

ตาราง 5 จำนวนประชากรของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ระหว่าง
 ปี 2517 - 2519 จำแนกตามวุฒิ

วุฒิ	2517	2518	2519
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	3,180	4,496	6,711
ป.กศ. สูง หรือเทียบเท่า	51,494	61,593	77,186
ป.กศ. หรือเทียบเท่า	64,724	68,782	67,345
ป. หรือ เทียบเท่า	17,177	16,607	16,000
ว. หรือ เทียบเท่า	1,819	1,655	1,563
อาชีวศึกษา	8,695	8,560	8,473
วุฒิสำัญญ	17,191	20,356	19,435
ไม่ทราบวุฒิ	1,159	1,805	2,234
รวม	165,438	183,854	198,950

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ รายงานการศึกษาและรายงานครู พ.ศ. 2517, 2518
 และ 2519

ง. จำนวนข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำแนกตามตำแหน่ง มีจำนวนตามตาราง 6

ตาราง 6 จำนวนประชากรของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามตำแหน่ง

ปี	ตำแหน่ง		รวม
	ครูใหญ่	ครู	
2517	27,295	138,143	165,438
2518	27,719	156,135	183,854
2519	28,312	170,638	198,950
รวม	83,326	464,916	-

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ รายงานการศึกษา (ภาคสถิติ) และรายงานครู พ.ศ. 2517, 2518 และ 2519

จ. จำนวนข้าราชการครูสังกัดกองกิจการบริหารส่วนจังหวัด จำแนกตาม
เงินเดือน มีจำนวนตามตาราง ๗ ดังนี้

ตาราง ๗ จำนวนประชากรของข้าราชการครูสังกัดกองกิจการบริหารส่วนจังหวัด ระหว่าง
ปี 2517 - 2519 จำแนกตามเงินเดือน

เงินเดือน (บาท)	2517	2518	2519
750 - 954	43,176	6,430	5,061
955 - 1,149	23,879	37,826	17,772
1,150 - 1,294	25,508	23,175	26,795
1,295 - 1,459	25,095	19,693	23,145
1,460 - 1,644	19,843	27,905	22,130
1,645 - 1,859	11,012	27,161	31,956
1,860 - 2,099	10,180	23,015	30,098
2,100 - 2,369	2,335	5,672	23,039
2,370 - 2,679	1,989	4,788	5,241
2,680 - 3,029	252	587	4,206
3,030 - 3,419	140	271	642
3,420 - 3,849	22	115	293
3,850 - 4,334	24	35	73
4,335 - 4,879	4	5	30
4,880 - 9,999	9	8	22
ไม่ทราบ	1,974	7,168	8,447
รวม	165,442	183,854	198,950

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ รายงานการศึกษาและรายงานครู พ.ศ. 2517, 2518

และ 2519

การจัดกระทำกับข้อมูล

นำข้อมูลที่รวบรวมได้ มาแจกแจงและดำเนินการตามวิธีทางสถิติต่อไปนี้

1. แจกนับจำนวนข้าราชการครูที่กระทำคามผิดทางวินัย โดยจำแนกตามตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิ ตำแหน่ง เงินเดือน และอายุราชการ
2. จำแนกจำนวนข้าราชการครูที่กระทำคามผิดทางวินัย ตามกรณีความผิดและระดับโทษที่ได้รับ
3. จำแนกจำนวนประชากรของข้าราชการครูสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด ออกตามตัวแปรที่จะทำการศึกษา ตลอดจนหาจำนวนเฉลี่ยหรือร้อยละของแต่ละปี เพื่อนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบ เพื่อทดสอบสมมติฐาน
4. เปรียบเทียบและทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตามตัวแปรที่ศึกษา เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. หาค่าร้อยละ จากความถี่ของแต่ละรายการ โดยใช้สูตร

$$\text{ร้อยละของรายการใด} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} \times 100$$

2. ทดสอบสมมติฐาน ด้วยการเปรียบเทียบความถี่ โดยใช้ ไค-สแควร์

(Chi-Square)

$$\chi^2 = \frac{\sum (O - E)^2}{E} \quad (\text{Siegel. 1956 : 43})$$

เมื่อ χ^2 แทน ค่า Chi - Square
 O แทน ค่าความถี่ที่โคมาจริง (Observed Frequency)
 E แทน ค่าความถี่ที่ได้จากการคาดคะเน (Expected-Frequency)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และคำย่อต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

χ^2 แทน ไค-สแควร์ (Chi-Square)

df แทน Degree of Freedom

- | | |
|-----------------------------|---|
| 1. ไม่สนับสนุนการปกครอง | แทน ไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย
ตามระบอบรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ |
| 2. ไม่ซื่อสัตย์ | แทน ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ |
| 3. ไม่สนับสนุนนโยบาย | แทน ไม่สนับสนุนนโยบายของรัฐบาล |
| 4. ไม่สนใจป้องกันภัยอันตราย | แทน ไม่สนใจและรับทราบป้องกันสิ่งที่เป็นภัยอันตรายต่อ
ประเทศชาติ |
| 5. ไม่รักษาความลับ | แทน ไม่รักษาความลับของทางราชการ |
| 6. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง | แทน ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งโดยชอบด้วย
กฎหมาย |
| 7. กระทำขามผู้บังคับบัญชา | แทน กระทำขามผู้บังคับบัญชา |
| 8. รายงานเท็จ | แทน รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา |
| 9. ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ | แทน ไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ |
| 10. ไม่อุทิศเวลา | แทน ไม่อุทิศเวลาของคนให้แก่ราชการ ละทิ้งหน้าที่
ราชการ |
| 11. ไม่รักษาความสามัคคี | แทน ไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคี และ
ไม่ช่วยเหลือกันในหน้าที่ราชการ |
| 12. ไม่บริการผู้มาติดต่อ | แทน ไม่สุภาพเรียบร้อยและไม่ส่งเคราะห์ผู้มาติดต่อ
ราชการในหน้าที่ของตน |

13. ใจตำแหน่งหาผลประโยชน์ แทน กระทำการหรือให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์
ในหน้าที่ราชการ ทำให้เสียความเป็นธรรมและ
ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์
14. เป็นกรรมการบริษัท แทน เป็นกรรมการผู้จัดการหรือตำแหน่งที่
คล้ายคลึงกันในทางหุ้นส่วนหรือบริษัท
15. เป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง แทน เป็นกรรมการหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง
16. ประพฤติชั่ว แทน กระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติก่อ (คนเสเพล
มีนเมาจนครองสติไม่ได้ ชู้สาว หมกมุ่นในการพนัน
กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสีย
เกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน
17. ละเลยต่อการกระทำผิด แทน ละเลยต่อการกระทำผิดของผู้ใต้บังคับบัญชา

ขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนคือ

- ตอนที่ 1 วิเคราะห์ผู้กระทำความผิดในกรณีต่าง ๆ ตามตัวแปรที่ศึกษา
- ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับโทษที่ผู้กระทำความผิดได้รับตัวแปรที่ศึกษา
- ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับโทษกับกรณีความผิด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ผู้กระทำความผิดในกรณีต่าง ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 1 เป็นการเปรียบเทียบสัดส่วนร้อยละของผู้กระทำความผิดทางวินัยกับสัดส่วนร้อยละของประชากรทั้งหมด โดยถือว่าสัดส่วนของคนที่กระทำผิดกับสัดส่วนของประชากรทั้งหมดน่าจะสอดคล้องกัน เมื่อพิจารณาตามตัวแปรแต่ละตัว เช่น ถ้าครูชายมีจำนวนมากกว่าครูหญิงแล้ว จำนวนครูชายที่กระทำผิดก็น่าจะมากกว่าว่าจำนวนครูหญิงที่กระทำผิดด้วย เป็นต้น

การเสนอข้อมูลในตอนที่ 1 นี้ แบ่งออกเป็น 7 ตอนย่อย คือ

- 1.1 สถิติผู้กระทำคามผิดทางวินัยระหว่างปี 2517-2519 จำแนกตามกรณี
ความผิด
- 1.2 วิเคราะห์ผู้กระทำคามผิดในกรณีต่าง ๆ โดยจำแนกตามเพศ
- 1.3 วิเคราะห์ผู้กระทำคามผิดในกรณีต่าง ๆ โดยจำแนกตามอายุ
- 1.4 วิเคราะห์ผู้กระทำคามผิดในกรณีต่าง ๆ โดยจำแนกตามวุฒิ
- 1.5 วิเคราะห์ผู้กระทำคามผิดในกรณีต่าง ๆ โดยจำแนกตามตำแหน่ง
- 1.6 วิเคราะห์ผู้กระทำคามผิดในกรณีต่าง ๆ โดยจำแนกตามเงินเดือน
- 1.7 วิเคราะห์ผู้กระทำคามผิดในกรณีต่าง ๆ โดยจำแนกตามอายุราชการ

รายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1

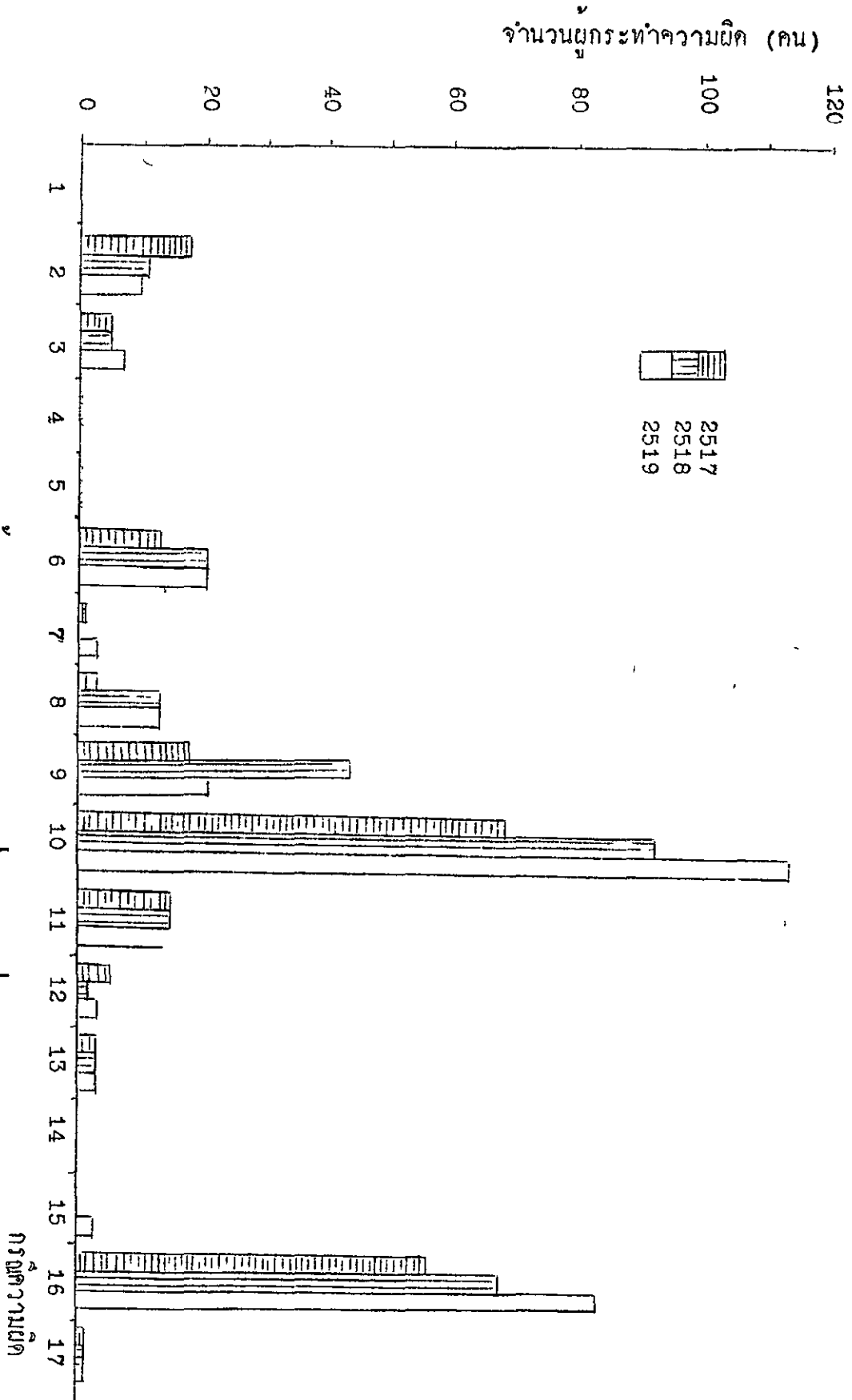
- 1.1 สถิติผู้กระทำคามผิดทางวินัยระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตาม
กรณีความผิด

ในระหว่างปี 2517 - 2519 ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วน
จังหวัดกระทำคามผิดทางวินัยในกรณีต่าง ๆ แต่ละปีดังตาราง 8 และภาพประกอบ 1
ต่อไปนี้

ตาราง 8 จำนวนผู้กระทำความผิดแต่ละปีระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตาม
กรณีความผิด

กรณีความผิด	ปี			รวม
	2517	2518	2519	
1. ไม่สนับสนุนการปกครอง	-	-	-	-
2. ไม่ซื่อสัตย์	18	11	10	39
3. ไม่สนับสนุนนโยบาย	5	5	7	17
4. ไม่สนใจป้องกันภัยอันตราย	-	-	-	-
5. ไม่รักษาความลับ	-	-	-	-
6. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง	13	21	21	55
7. กระทำข่มขู่บังคับกับบิดา	1	-	3	4
8. รายงานเท็จ	3	8	13	24
9. ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ	18	44	21	83
10. ไม่อุทิศเวลา	69	93	117	279
11. ไม่รักษาความสามัคคี	15	15	14	44
12. ไม่บริการผู้มาติดต่อ	5	1	3	9
13. ใจต่ำแห่งหาผลประโยชน์	3	3	3	9
14. เป็นกรรมการบริษัท	-	-	-	-
15. เป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง	-	-	3	3
16. ประพฤติชั่ว	57	68	84	209
17. ละเลยต่อการกระทำผิด	1	1	1	3
รวม	208	270	300	778
จำนวนประชากรครุทั้งหมด	165,438	183,854	198,941	-

เพื่อให้เห็นในลักษณะ ตาราง 8 แสดงเป็นแผนภูมิ ดังภาพประกอบ 1 ต่อไปนี้



ภาพประกอบ 1 จำนวนผู้กระทำผิดทางวินัยในกรณีต่าง ๆ ระหว่างปี 2517 - 2519

การไม่รู้

จากตาราง 8 และภาพประกอบ 1 แสดงให้เห็นว่า

1. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระทำผิดวินัยในกรณีไม่อุทธรณ์เวลาของคนที่ให้ข้าราชการมากที่สุด จำนวน 279 ราย รองลงมาได้แก่ กระทำการอื่นได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว จำนวน 209 ราย ไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ มีผู้กระทำผิด 83 ราย

2. กรณีความผิดที่ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระทำผิดน้อยได้แก่ กรณีกระทำชำมือบังคับบัญชาเหนือตน เป็นกรรมการหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง และละเลยต่อการกระทำผิดของผู้ใต้บังคับบัญชา

3. กรณีความผิดที่ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่กระทำผิดเลยได้แก่ กรณีไม่สนับสนุนการปกครองระบบประชาธิปไตยตามระบอบรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่สนใจและรับทราบป้องกันสิ่งที่เป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ ไม่รักษาความลับของทางราชการ และเป็นกรรมการหรือดำรงตำแหน่งหน้าที่คล้ายคลึงกันในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

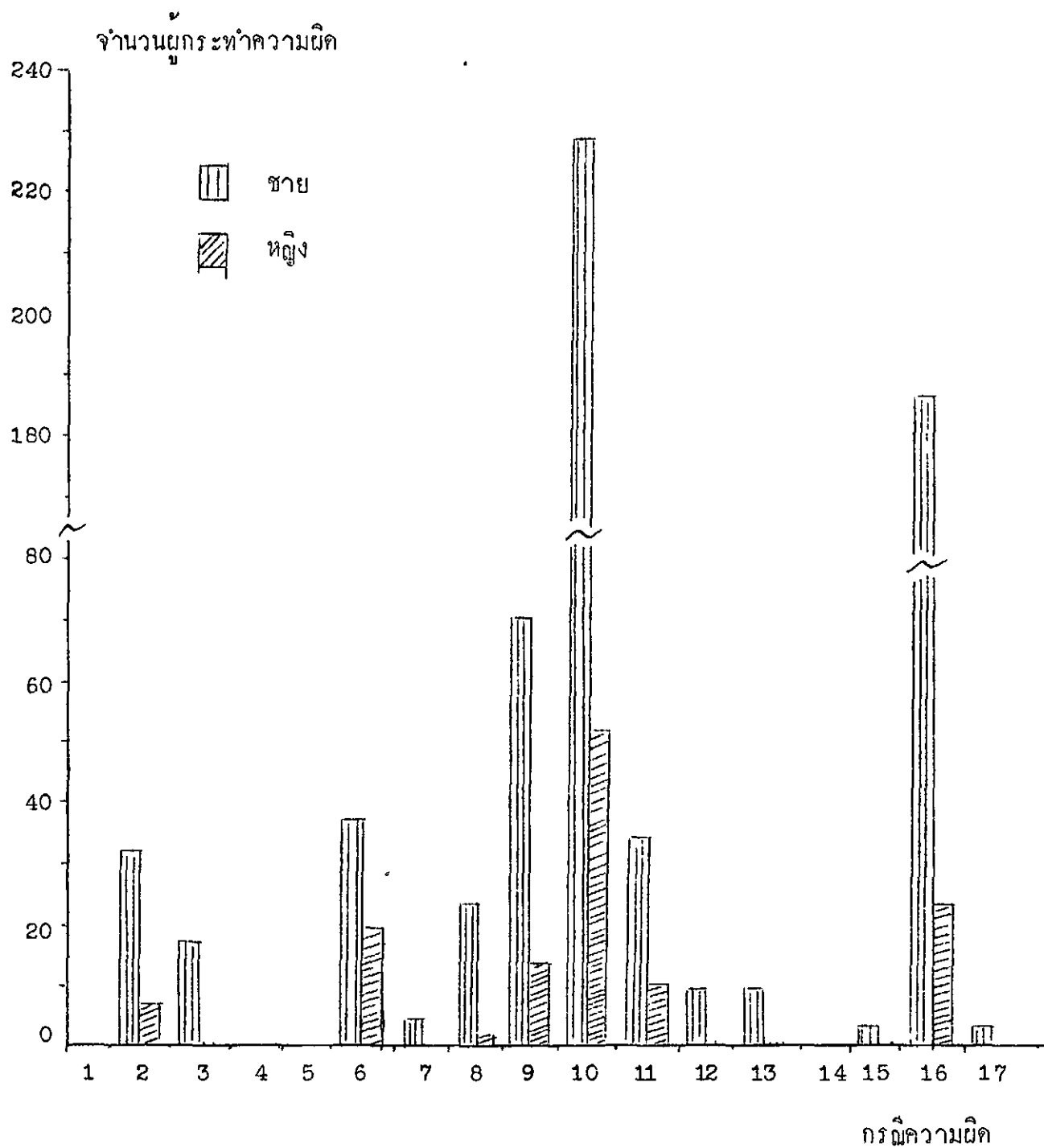
1.2 วิเคราะห์จำนวนผู้กระทำผิดความผิดโดยจำแนกตามเพศ

ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดทางวินัยระหว่างปี 2517 - 2519 แยกตามเพศดังตาราง 9

ตาราง 9 จำนวนผู้กระทำความผิดทางวินัยระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามเพศ

กรณีความผิด	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
1. ไม่สนับสนุนการปกครอง	-	-	-
2. ไม่ซื่อสัตย์	32	7	39
3. ไม่สนับสนุนนโยบาย	17	-	17
4. ไม่สนใจป้องกันภัยอันตราย	-	-	-
5. ไม่รักษาความลับ	-	-	-
6. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง	36	19	55
7. กระทำข่มขู่บังคับบัญชา	4	-	4
8. รายงานเท็จ	23	1	24
9. ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ	70	13	83
10. ไม่อุทิศเวลา	228	57	279
11. ไม่รักษาความสามัคคี	34	10	44
12. ไม่บริการ	9	-	9
13. ใช้ตำแหน่งหาผลประโยชน์	9	-	9
14. เป็นกรรมการบริษัท	-	-	-
15. เป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง	3	-	3
16. ประพฤติชั่ว	186	23	209
17. ละเลยต่อการกระทำผิด	3	-	3
รวมทั้งสิ้น	654	124	778
ร้อยละของผู้กระทำผิด	84.06	15.94	100.00

เพื่อให้มองเห็นได้ชัดเจน จึงได้นำค่าสถิติในตาราง 9 แสดงเป็นแผนภูมิ ดังภาพประกอบ 2 ต่อไปนี้



ภาพประกอบ 2 จำนวนผู้กระทำความผิดทางวินัย ระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามเพศ

จากตาราง 9 และภาพประกอบ 2 แสดงให้เห็นว่า

1. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระทำผิดระหว่างปี 2517 - 2519 เป็นรายมากที่สุด จำนวน 654 คน คิดเป็นร้อยละ 84.06 เป็นหญิง 124 คน คิดเป็นร้อยละ 15.94
2. ข้าราชการครูชายส่วนมากกระทำผิดในกรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่วรราชการ รองลงมาได้แก่กรณีกระทำกรอื่นได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
3. ข้าราชการครูหญิงกระทำผิดในกรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่วรราชการมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรณีกระทำกรอื่นได้ชื่อว่าประพฤติชั่วและกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย
4. กรณีที่ข้าราชการครูชายกระทำผิดมีจำนวนแตกต่างกันมากได้แก่กรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่วรราชการ กรณีกระทำกรอื่นได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว และกรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

ค่าสถิติส่วนร้อยละของผู้กระทำผิดที่จำแนกตามเพศจากตาราง 9 นี้ นำไปวิเคราะห์ความแตกต่างกับประชากรครูทั้งหมดที่แยกตามเพศ

ขอมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับประชากรครูทั้งหมดทั่วประเทศ แต่ละปีศึกษา เนื่องจากจำนวนครูไม่คงที่ตลอดเวลาจะต้องมีการบรรจุเข้าใหม่ โอนหรือออกจากราชการไป ด้วยเหตุอายุครบเกษียณ ลาออก และถูกลงโทษที่ร้ายแรงต้องออกจากราชการไป เพื่อให้ได้สัดส่วนที่ถูกต้องจึงต้องหาสัดส่วนของประชากรครูทั้งหมดจากค่าเฉลี่ย ดังตาราง 10

ตาราง 10 สัดส่วนร้อยละของประชากรครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ
จำแนกตามเพศ

เพศ	ปี			ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ
	2517	2518	2519		
ชาย	100,581	109,419	116,391	108,797	60.00
หญิง	64,857	74,435	82,550	73,947	40.00
รวม	165,438	183,854	198,950	182,744	100.00

จากตาราง 10 พบว่า ประชากรครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ เป็นชายร้อยละ 60 เป็นหญิงร้อยละ 40 ค่าสถิติจากตาราง 11 นี้ จะใช้เป็นเกณฑ์สำหรับ
เปรียบเทียบความแตกต่างกับสัดส่วนร้อยละของครูที่กระทำผิด ดังตาราง 11

ตาราง 11 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนร้อยละของครูกระทำผิดกับสัดส่วนร้อยละ
ของประชากรครูทั้งหมด เมื่อจำแนกตามเพศ

	ชาย	หญิง	รวม	χ^2
ร้อยละครูทั้งหมด	60	40	100	** 14.29
ร้อยละครูกระทำผิด	84	16	100	
รวม	144	56	200	

(df = 1, $\alpha .01 = 6.64$)

**
ระดับความเชื่อมั่น .01

จากตาราง 11 พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 แสดงว่า ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด เพศชายและหญิงกระทำผิดวินัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ซึ่งสอดคล้องกับ สมมติฐานข้อ 1.1

เพื่อให้เห็นความแตกต่างของผู้กระทำผิดทางวินัยเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงต้องทดสอบสัดส่วนร้อยละของผู้กระทำผิดทางวินัยในแต่ละกรณีกับ สัดส่วนของประชากรครูทั้งหมด จะพิจารณาเปรียบเทียบเฉพาะกรณีที่ผู้กระทำผิดตั้งแต่ 5 คน ขึ้นไป และกระทำผิดทั้งเพศชายและเพศหญิง ดังตาราง 12 ต่อไปนี้

ตาราง 12 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนร้อยละของผู้กระทำผิดทางวินัย ในแต่ละกรณีกับสัดส่วนร้อยละของประชากรครูทั้งหมด เมื่อจำแนกตามเพศ

กรณีความผิด	ชาย	หญิง	รวม	χ^2
ไม่ซื่อสัตย์	32(82)	7(18)	39(100)	11.75**
ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง	36(65)	19(35)	55(100)	0.53
รายงานเท็จ	23(96)	1(4)	24(100)	37.76**
ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ	70(84)	13(16)	83(100)	14.29**
ไม่อุทิสเวลา	228(82)	57(18)	279(100)	11.75**
ไม่รักษาความสามัคคี	34(77)	10(23)	44(100)	6.69**
ประพฤติก้าว	186(89)	23(11)	209(100)	22.13**
สัดส่วนร้อยละของจำนวนครูทั้งหมด	60	40	100	

(df = 1, α .01 = 6.64)

** ระบุถึงความเชื่อมั่น .01

หมายเหตุ ตัวเลขภายในวงเล็บหมายถึงร้อยละ

จากตาราง 12 ผลการทดสอบพบว่าสัดส่วนร้อยละของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดแตกต่างกับสัดส่วนร้อยละของประชากรครูทั้งหมดเมื่อจำแนกตามเพศ ในความถี่กรณีต่าง ๆ ดังนี้

1. พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ได้แก่ กรณีไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ กรณีรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา กรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ กรณีไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ กรณีไม่สุภาพเรียบร้อยไม่รักษาความสามัคคีและช่วยเหลือกันและกันในหน้าที่ราชการ และกรณีกระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว และทุกกรณีเพศชายกระทำผิดมากกว่าเพศหญิงเมื่อเทียบกับสัดส่วนของประชากรทั้งหมด

2. พบความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย

1.3 วิเคราะห์ผู้กระทำผิดความผิดในกรณีต่าง ๆ โดยจำแนกตามอายุ

ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระทำผิดทางวินัยระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามอายุดังตาราง 13 ต่อไปนี้

ตาราง 13 จำนวนข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำคามผิดทางวินัย
ระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามอายุ

กรณีความผิด	อายุ (ปี)				รวม
	18-30	31-40	41-50	51-60	
1. ไม่สนับสนุนการปกครอง	-	-	-	-	-
2. ไม่ซื่อสัตย์	7	12	13	7	39
3. ไม่สนับสนุนนโยบาย	3	6	4	4	17
4. ไม่สนใจป้องกันภัยอันตราย	-	-	-	-	-
5. ไม่รักษาความลับ	-	-	-	-	-
6. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง	25	15	10	5	55
7. กระทำขามู้งับกับบัญชา	1	-	1	2	4
8. รายงานเท็จ	10	9	2	3	24
9. ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ	34	24	16	9	83
10. ไม่อุทิศเวลา	217	44	16	2	279
11. ไม่รักษาความสามัคคี	27	12	2	3	44
12. ไม่บริการผู้มาติดต่อ	2	4	3	-	9
13. ใช้ตำแหน่งหาผลประโยชน์	4	2	3	-	9
14. เป็นกรรมการบริษัท	-	-	-	-	-
15. เป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง	-	3	-	-	3
16. ประพฤติชั่ว	102	58	34	15	209
17. ละเลยต่อการกระทำผิด	2	-	1	-	3
รวมทั้งสิ้น	434	189	105	50	778
สัดส่วนร้อยละของผู้กระทำผิด	56	24	14	6	100

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่า

1. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดทางวินัย ระหว่างปี 2517 - 2519 จำนวน 778 ราย อายุระหว่าง 18 - 30 ปี กระทำผิดมากที่สุด จำนวน 434 ราย คิดเป็นร้อยละ 56 รองลงมาได้แก่อายุระหว่าง 31 - 40 ปี กระทำผิดความผิดจำนวน 189 ราย คิดเป็นร้อยละ 24 อายุ 41 - 50 ปี กระทำผิดความผิด 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 14 และอายุระหว่าง 51 - 60 ปี กระทำผิดน้อยที่สุดจำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 6
2. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด อายุระหว่าง 18 - 30 ปี กระทำผิดในกรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการมากที่สุด รองลงมาได้แก่กระทำการอื่น ได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว และกรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
3. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด อายุระหว่าง 31 - 40 ปี กระทำผิดในกรณีกระทำการอื่นได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว รองลงมาได้แก่กรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
4. ข้าราชการครูที่มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี กระทำผิดในกรณีกระทำการอื่นได้ชื่อว่าประพฤติชั่วมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และกรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการ
5. ข้าราชการครูที่มีอายุระหว่าง 51 - 60 ปี กระทำผิดในกรณีกระทำการอื่นได้ชื่อว่าประพฤติชั่วมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

ค่าสถิติสัดส่วนร้อยละของผู้กระทำผิดจำแนกตามอายุจากตาราง 13 นี้ จะนำไปเปรียบเทียบกับสัดส่วนร้อยละของประชากรทั้งหมดที่แยกตามอายุ

ข้อมูลเกี่ยวกับประชากรทุกหัวประเทศจำแนกตามอายุ จากตาราง 4 หน้า 23 เป็นข้อมูลแต่ละปีตามการศึกษา แต่เนื่องจากจำนวนครูเปลี่ยนแปลงไปทุกปีตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ในการคำนวณหาจำนวนครูแต่ละระดับอายุ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบครั้งนี้ถือเอาค่าเฉลี่ยของจำนวนประชากรทุกหัวประเทศในระหว่างปี 2517 - 2519 ดังตาราง 1.4 ต่อไปนี้

ตาราง 14 สัดส่วนร้อยละของประชากรครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ
จำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	ปี			ค่าเฉลี่ยประชากร ครูทั่วประเทศ	ร้อยละ โดยประมาณ
	2517	2518	2519		
18-30	82,117	94,648	105,216	93,994	53
31-40	36,610	40,100	43,924	40,211	23
41-50	28,549	27,149	25,252	26,983	15
51-60	14,475	16,207	18,565	16,416	9
รวม	161,751	178,104	192,957	177,604	100

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่าข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ทั่วประเทศ มีอายุระหว่าง 18-30 ปี จำนวนร้อยละ 53 อายุระหว่าง 31-40 ปี
 มีจำนวนร้อยละ 23 อายุระหว่าง 41-50 ปี มีจำนวนร้อยละ 15 อายุระหว่าง 51-60 ปี
 มีจำนวนร้อยละ 9 การร้อยละของจำนวนครูจากตาราง 14 นี้ จะใช้เป็นเกณฑ์สำหรับนำ
 ไปเปรียบเทียบเพื่อทดสอบความแตกต่างกับสัดส่วนร้อยละของครูที่กระทำนิกังตาราง 15

ตาราง 15 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนร้อยละของข้าราชการครูสังกัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดกับสัดส่วนร้อยละของประชากรครูทั้งหมด เมื่อจำแนกตามอา

	ระดับอายุ					χ ²
	18-30	31-40	41-50	51-60	รวม	
ร้อยละครูทั้งหมด	53	23	15	9	100	0.736
ร้อยละผู้กระทำผิด	56	24	14	6	100	
รวม	109	47	29	15	200	

(df = 3 α .05 = .782)

ผลการทดสอบ ไค-แอสควร์ จากตาราง 15 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าสัดส่วนของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่กระทำผิดวินัยสอดคล้องกับสัดส่วนของประชากรครูทั้งหมดเมื่อเปรียบเทียบระหว่างอายุ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีอายุแตกต่างกันกระทำผิดทางวินัยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 1.2 เมื่อพิจารณาสัดส่วนร้อยละของครูผู้กระทำผิดกับของประชากรจะเห็นว่าสอดคล้องกัน กล่าวคือ กลุ่มอายุที่มีจำนวนครูมากผู้กระทำผิดก็มีมากอย่างใดสัดส่วนกัน

เพื่อให้เห็นความแตกต่างของผู้กระทำผิดทางวินัยเมื่อเปรียบเทียบระหว่างอายุได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้ทดสอบสัดส่วนร้อยละของผู้กระทำผิดทางวินัยแต่ละกรณีกับสัดส่วนของประชากรครูทั้งหมด ในการทดสอบนี้จะพิจารณาเปรียบเทียบเฉพาะกรณีที่มีผู้กระทำผิดตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป และกระทำผิดทุกช่วงอายุที่ศึกษา ดังตารางที่ 16 ต่อไปนี้

ตาราง 16 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนร้อยละของผู้กระทำผิดทางวินัย
ในแต่ละกรณีความผิดกับสัดส่วนร้อยละของประชากรครูทั้งหมด เมื่อจำแนกตามอายุ

กรณีความผิด	อายุ (ปี)				รวม	χ^2
	18-30	31-40	41-50	51-60		
ไม่ซื่อสัตย์	7(18)	12(31)	13(33)	7(18)	39(100)	28.189**
ไม่สนับสนุนนโยบาย	3(17)	6(35)	4(24)	4(24)	17(100)	29.892**
ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง	25(46)	15(27)	10(18)	5(9)	55(100)	1.088
รายงานเท็จ	10(42)	9(37)	2(8)	3(13)	24(100)	7.397
ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ	34(41)	24(29)	16(19)	9(11)	83(100)	2.894
ไม่อุทิศเวลา	217(78)	44(15)	16(6)	2(1)	279(100)	13.681**
ประพฤติชั่ว	102(49)	58(28)	34(16)	15(7)	209(100)	0.929
สัดส่วนร้อยละของ ประชากรครูทั้งหมด	55	23	15	9	100	

(df = 3 χ^2 .01 = 11.341)

**ระดับความเชื่อมั่น .01

หมายเหตุ เลขในวงเล็บคือจำนวนร้อยละ

จากตาราง 16 ผลการทดสอบ ไค-สแควร์พบว่าสัดส่วนร้อยละของข้าราชการครู
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระทำผิดวินัยแตกต่างกับสัดส่วนร้อยละของประชากรครูทั้งหมด
ในกรณีต่าง ๆ ดังนี้

1. พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ใต้เกณฑ์ที่ไม่ปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์ ไม่สนับสนุนนโยบายของรัฐบาล และไม่อุทิศเวลาของตนเองให้แกราชการ แสดงว่าข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน กระทำความคิดในกรณีต่าง ๆ ดังกล่าวนั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อพิจารณาจำนวนและอัตราร้อยละของผู้กระทำผิดแต่ละกรณี จะพบความแตกต่างตามช่วงอายุดังนี้

ก. กรณีไม่ปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์ พบว่าช่วงอายุระหว่าง 31-40 ปี กับ 41-50 ปี กระทำความคิดในกรณีนี้ในอัตราสูง เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงอายุ 18-30 และ 51-60 ปี กล่าวคือ ช่วงอายุ 31-40 และ 41-50 ปี มีประชากรคิดเป็นร้อยละ 23 และ 15 ของประชากรครูทั้งหมด แต่มีผู้กระทำผิดสูงถึงร้อยละ 31 และ 33 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มอายุ 18-30 ปี มีครูมากถึงร้อยละ 53 ของครูทั้งหมดแต่ทำผิดในกรณีนี้เพียงร้อยละ 18 กลุ่มอายุ 51-60 ปี มีครูร้อยละ 9 ของครูทั้งหมดมีผู้กระทำผิดร้อยละ 18 ของจำนวนผู้กระทำผิด อาจจัดเรียงลำดับกลุ่มอายุผู้กระทำผิดในกรณีนี้ จากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดดังนี้ คือ ช่วงอายุ 41-50 กระทำผิดมากที่สุด รองลงมาได้แก่ช่วงอายุ 31-40 และ 51-60 ส่วนกลุ่มอายุ 18-30 ปี กระทำผิดน้อยที่สุด

ข. กรณีไม่สนับสนุนนโยบายของรัฐบาล พบว่าช่วงอายุ 31-40, 41-50 และ 51-60 ปี กระทำผิดในกรณีนี้พอ ๆ กัน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงอายุอื่น ๆ กล่าวคือช่วงอายุ 31-40 41-50 ปี และ 51-60 ปี มีประชากรคิดเป็นร้อยละ 35, 24 และ 24 ตามลำดับ ส่วนกรณีที่มีช่วงอายุ 18-30 ปี มีประชากรทั้งหมดถึงร้อยละ 53 ของครูทั้งหมด แต่กระทำผิดในกรณีนี้เพียงร้อยละ 17

ค. กรณีไม่อุทิศเวลาของตนเองให้แกราชการ พบว่า ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีอายุระหว่าง 18-30 ปี กระทำความคิดในกรณีนี้ในอัตราสูง เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงอายุ 21-40, 41-50 และ 51-60 ปี กล่าวคือ ช่วงอายุ 18-30 ปี มีประชากรคิดเป็นร้อยละ 53 ของครูทั้งหมดแต่มีผู้กระทำผิดสูงถึงร้อยละ 78 ส่วนกลุ่มอายุช่วง 31-40, 41-50 และ 51-60 ปี มีประชากรคิดเป็นร้อยละ 23, 15 และ 9 ของครูทั้งหมด ตามลำดับ แต่มีผู้กระทำผิดในกรณีนี้เพียงร้อยละ 15, 6 และ 1 ของจำนวนผู้กระทำผิด อาจจัดเรียงลำดับช่วงอายุผู้กระทำผิดความคิดในกรณีนี้ จากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดดังนี้ คือ ช่วงอายุ 18-30 ปี กระทำผิดมากที่สุด

รองลงมาได้แก่ช่วงอายุ 31-40 และ 41-50 ปี ส่วนช่วงอายุ 51-60 ปี กระทำผิด
ในกรณีนี้น้อยที่สุด

2. กรณีอื่นไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าข้าราชการครู
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีอายุแตกต่างกัน กระทำผิดคดีในกรณี ไม่ปฏิบัติตาม
คำสั่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ไม่ปฏิบัติตาม
ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และกรณีกระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติกู้

1.4 วิเคราะห์ผู้กระทำผิดคดีในกรณีต่าง ๆ เมื่อจำแนกตามวุฒิ
ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดทางวินัย
ระหว่างปี 2517 - 2519 เมื่อจำแนกตามวุฒิมีจำนวนตามตาราง 17 ต่อไปนี้

ตาราง 17 จำนวนข้าราชการครูสังกัดวงค์การบริหาร ส่วนจังหวัดที่กระทำผิดทางวินัย
ระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามวุฒิ

กรณีความผิด	วุฒิ				รวม
	ต่ำกว่า ป.กศ.สูง	ป.กศ.สูง	สูงกว่า ป.กศ.สูง	ป.กศ.สูง	
1. ไม่สนับสนุนการปกครอง	-	-	-	-	-
2. ไม่ซื่อสัตย์	25	14	-	-	29
3. ไม่สนับสนุนนโยบาย	8	7	2	-	17
4. ไม่สนใจป้องกันภัยอันตราย	-	-	-	-	-
5. ไม่รักษาความลับ	-	-	-	-	-
6. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง	32	22	1	-	55
7. กระทำชำมูมั่งคัมบัฏชา	3	1	-	-	4
8. รายงานเท็จ	15	7	2	-	24
9. ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ	50	30	3	-	83
10. ไม่อุทิศเวลา	212	61	6	-	279
11. ไม่รักษาความสามัคคี	22	18	4	-	44
12. ไม่บริการผู้มาติดต่อ	5	4	-	-	9
13. ไซตำแหน่งหาผลประโยชน์	5	4	-	-	9
14. เป็นกรรมการบริษัท	-	-	-	-	-
15. เป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง	-	2	-	1	3
16. ประพฤติชั่ว	143	61	5	-	209
17. ละเลยต่อการกระทำผิด	1	2	-	-	3
รวมทั้งสิ้น	521	233	24	-	778
สัดส่วนร้อยละของผู้กระทำผิด	67	30	3	-	100

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่า

1. ข้าราชการรัฐสังกัดกองบริหารส่วนจังหวัดกระทำผิดทางวินัย
 บัญชีต่ำกว่า บ.กส.สูง เรือเทียบเท่ากระทำผิดความผิดมาซึ่งรวมจำนวน 521 ราย คิดเป็น
 ร้อยละ 67 รองลงมาได้แก่ บัญชี บ.กส.สูง เรือเทียบเท่าจำนวน 233 ราย คิดเป็นร้อยละ
 36 และบัญชีสูงกว่า บ.กส.สูงเรือเทียบเท่า จำนวน 24 ราย คิด เป็นร้อยละ 3
2. ข้าราชการรัฐที่มีบัญชีต่ำกว่า บ.กส.สูง เรือเทียบเท่ากระทำผิดความผิด
 ในกรณีไม่ยุติเวลาของคดี ข้าราชการมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรณีกระทำกรอื่น
 ไม่ถือว่ากระทำผิด และกรณีไม่มีบันทึกการประเมินแบบแผนของทางราชการ
3. ข้าราชการรัฐที่มีบัญชี บ.กส.สูง เรือเทียบเท่า กระทำผิดความผิดในกรณี
 ไม่ยุติเวลาของคดี ข้าราชการและกรณีกระทำกรอื่นได้ชื่อว่าประหลัดร่วมมากที่สุด รองลง
 มาได้แก่กรณีไม่มีบันทึกการประเมินแบบแผนของทางราชการ
4. ข้าราชการรัฐที่มีบัญชีสูงกว่า บ.กส.สูง เรือเทียบเท่า กระทำผิดความผิด
 ในกรณีไม่ยุติเวลา ของคดีในทางราชการ รองลงมาได้แก่กรณีกระทำกรอื่นได้ชื่อว่าประหลัดชั่ว
5. กรณีที่มีบัญชีต่ำกว่ากับแตกต่างกันมากได้แก่กรณีไม่ยุติเวลาของคดีในแก
 รวมการ และกรกระทำกรอื่นได้ชื่อว่าประหลัดชั่ว

ถ้าสถิติชี้ให้เห็นรายละเอียดของกรณีกระทำผิดความผิดทั้งหมดยกจากตาราง 17 นี้ จะนำไป
วิเคราะห์ถึงความแตกต่างโดยนัย กับประชากรรัฐทั้งหมดที่แยกตามวุฒิ

ในการหาเกณฑ์ เปรือนำมาเปรียบเทียบ จะพบว่า จำนวนกรทั้งหมดทั่วประเทศ
ว่าแตกต่างกัน จะถือเอาข้อมูลปีใดไม่ได้ เพราะจำนวนกรแต่ละปีมีการเปลี่ยนแปลง
อยู่เสมอทั้งที่กล่าวมาว่าความผิด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงเป็นสัดส่วนประชากรควรที่จําแนกความผิดนี้
จึงให้หาจากค่าเฉลี่ยของประชากรรัฐทั่วประเทศทั้ง 3 ปี ดังตาราง 18 ต่อไปนี้

ตาราง 18 สัดส่วนร้อยละของประชากรครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ
จำแนกตามวุฒิ

วุฒิ	ปี			จำนวนเฉลี่ย ประชากรครูทั้งหมด	ร้อยละ โดยประมาณ
	2517	2518	2519		
ต่ำกว่า ป.กศ.สูง	109,606	115,960	112,816	112,794	62
ป.กศ.สูง	51,494	61,593	77,186	63,424	35
สูงกว่า ป.กศ.สูง	3,180	4,496	6,714	4,796	3
รวม	164,280	182,049	196,716	-	100

จากตาราง แสดงให้เห็นว่าจำนวนเฉลี่ยข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ ระหว่างปี 2517 - 2519 มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ.สูง จำนวนร้อยละ 62 วุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า ร้อยละ 35 วุฒิสสูงกว่า ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า ร้อยละ 3 การร้อยละจากตาราง 19 จะได้นำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหาความแตกต่างกับสัดส่วนร้อยละของผู้กระทำผิดทางวินัยในเรื่องวุฒิต่อไป ดังตาราง 19

ตาราง 19 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนร้อยละของข้าราชการครูที่กระทำผิดกับความผิดกับสัดส่วนร้อยละของประชากรครู เมื่อจำแนกตามวุฒิ

	วุฒิ			รวม	χ^2
	ต่ำกว่า ป.กศ.สูง	ป.กศ.สูง	สูงกว่า ป.กศ.สูง		
สัดส่วนร้อยละครูทั้งหมด	62	35	3	100	0.578
สัดส่วนร้อยละครูกระทำผิด	67	30	3	100	
รวม	129	65	6	200	

$$(df = 2 \quad \alpha .05 = 5.991)$$

จากตาราง 19 ผลการทดสอบพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า สักส่วนของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำคามผิดทางวินัย สอดคล้องกับสักส่วนของประชากรครูทั้งหมดเมื่อจำแนกตามวุฒิ อาจกล่าวได้ว่าข้าราชการครู สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีวุฒิต่างกันกระทำคามผิดไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตาม สมมติฐานข้อ 1.3

เพื่อให้เห็นความแตกต่างของผู้กระทำคามผิดทางวินัย เมื่อจำแนกตามวุฒิได้ชัดเจน ยิ่งขึ้น จึงต้องทดสอบสักส่วนย่อยละของผู้กระทำคามผิดทางวินัยแต่ละกรณีกับสักส่วนของ ประชากรครูทั้งหมด ในการทดสอบนี้จะพิจารณาเปรียบเทียบเฉพาะกรณีที่มีผู้กระทำผิดตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป และกระทำผิดทุกระดับวุฒิที่ศึกษา ดังตาราง 20 ต่อไปนี้

ตาราง 20 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสักส่วนย่อยละของผู้กระทำคามผิดทางวินัย ในแต่ละกรณีกับสักส่วนย่อยละของประชากรครูทั้งหมดเมื่อจำแนกตามวุฒิ

	วุฒิ			รวม	χ^2
	ต่ำกว่า ป.กศ.สูง	ป.กศ.สูง	สูงกว่า ป.กศ.สูง		
ไม่สนับสนุนนโยบาย	8(47)	7(41)	2(12)	17(100)	7.948*
ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง	32(58)	22(40)	1(2)	55(100)	0.667
รายงานเท็จ	15(63)	7(29)	2(8)	24(100)	2.844
ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ	50(60)	30(36)	3(4)	83(100)	0.190
ไม่อุทิศเวลา	212(76)	61(22)	6(2)	279(100)	1.585
ไม่รักษาความสามัคคี	22(50)	18(41)	4(9)	44(100)	1.759
สักส่วนย่อยละของ ประชากรครูทั้งหมด	62	35	3	100	

$$df = 2 \quad \alpha .05 = 5.991$$

* ระดับความเชื่อมั่น

หมายเหตุ ตัวเลขภายในวงเล็บหมายถึงร้อยละ

จากตาราง 20 พบว่าสัดส่วนร้อยละของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดกับสัดส่วนของประชากรทั้งหมดที่มีวุฒิแตกต่างกัน พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ในกรณีไม่สนับสนุนนโยบายของรัฐบาลกรณีเดียว แสดงว่า ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ.สูงกระทำผิดแตกต่างกับข้าราชการที่มีวุฒิ ป.กศ.สูงและสูงกว่า ป.กศ.สูงอย่างเชื่อมั่น .05 เมื่อพิจารณาอัตราส่วนร้อยละของผู้กระทำผิดความผิดกับร้อยละของประชากรทั้งหมด จะเห็นว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ.สูง มีถึงร้อยละ 62 ของจำนวนครูทั้งหมด แต่มีผู้กระทำผิดในกรณีนี้เพียงร้อยละ 47 ครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง มีร้อยละ 35 ของครูทั้งหมด แต่กระทำผิดถึงร้อยละ 41 ของผู้กระทำผิดทั้งหมด ส่วนวุฒิส่งกว่า ป.กศ.สูง มีเพียงร้อยละ 3 ของครูทั้งหมดแต่กระทำผิดถึงร้อยละ 12 ของผู้กระทำผิดทั้งหมด

ส่วนกรณีอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.5 วิเคราะห์ผู้กระทำผิดความผิดในกรณีต่าง ๆ เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง

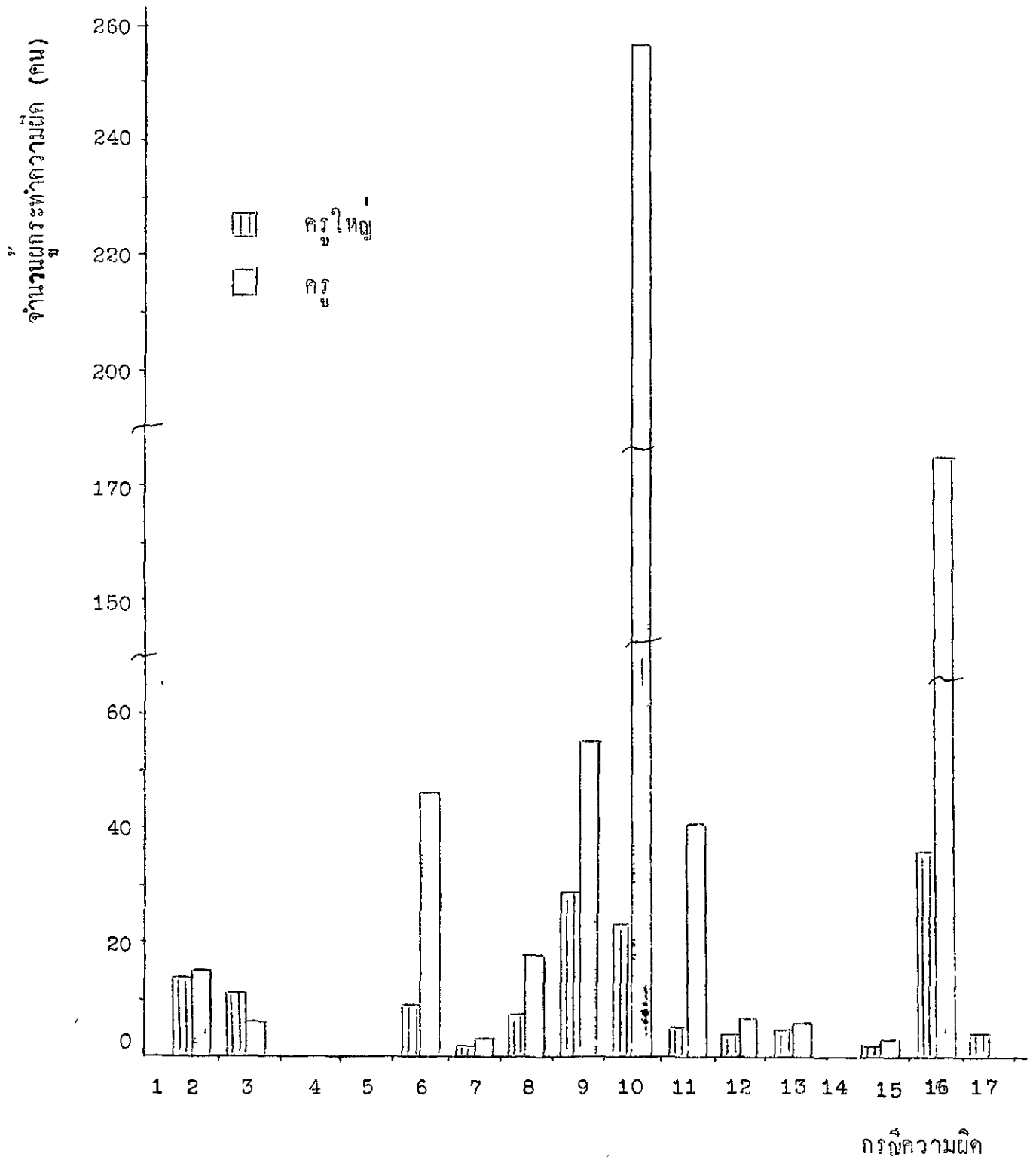
ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระทำผิดทางวินัยระหว่างปี 2517 - 2519 เมื่อจำแนกตามตำแหน่งมีจำนวนตามตาราง 21 ต่อไปนี้

ตาราง 21 จำนวนข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำคามผิดทางวินัย
ระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามตำแหน่ง

กรณีความผิด	ตำแหน่ง		รวม
	ครูใหญ่	ครู	
1. ไม่สนับสนุนการปกครอง	-	-	-
2. ไม่ซื่อสัตย์	11	25	39
3. ไม่สนับสนุนนโยบาย	11	6	17
4. ไม่สนใจป้องกันภัยอันตราย	-	-	-
5. ไม่รักษาความลับ	-	-	-
6. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง	9	46	55
7. กระทำขามขู่มึงคับบัญชา	1	3	4
8. รายงานเท็จ	7	17	24
9. ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ	28	55	83
10. ไม่อุทิศเวลา	23	256	279
11. ไม่รักษาความสามัคคี	4	40	44
12. ไม่บริการผู้มาติดต่อ	3	6	9
13. ใช้อำนาจหมายลประโยชน์	4	5	9
14. เป็นกรรมการบริษัท	-	-	-
15. เป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง	1	2	3
16. ประพฤติชั่ว	35	174	209
17. ละเลยต่อการกระทำผิด	3	-	3
รวมทั้งสิ้น	143	635	778
สัดส่วนร้อยละของผู้กระทำผิด	18	82	100 /

เพื่อให้เห็นได้ชัดเจนขึ้น จึงนำค่าสถิติในตาราง 21 ไปแสดงเป็นแผนภูมิ

คิงภาพประกอบ 3 ต่อไปนี้



ภาพประกอบ 3 จำนวนผู้กระทำความผิดทางวินัย ระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามตำแหน่ง

จากตาราง 21 และภาพประกอบ 3 แสดงให้เห็นว่า

1. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดวินัยเป็นครูใหญ่ 143 ราย คิดเป็นร้อยละ 18 เป็นครูจำนวน 635 ราย คิดเป็นร้อยละ 82

2. ตำแหน่งครูใหญ่กระทำผิดกรณีกระทำกร้ออื่นใดซึ่งถือว่าประพฤติชั่วมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และกรณีไม่อุทิศเวลาให้แก่วราชการ

3. ตำแหน่งครู กระทำผิดในกรณีไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่วราชการมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรณีกระทำกร้ออื่นใดซึ่งถือว่าประพฤติชั่ว

ค่าสถิติสัดส่วนร้อยละของผู้กระทำผิดทั้งหมดจากตาราง 22 นี้ จะนำไปทดสอบ เพื่อเปรียบเทียบกับประชากรครูทั้งหมดที่แยกตามตำแหน่ง

ข้อมูลเกี่ยวกับว่าจำนวนกร้อทั้งหมดทั่วประเทศจำแนกตามตำแหน่งที่แสดงในหน้า 25 นั้นเป็นข้อมูลแต่ละปี การนำมาใช้เป็นเกณฑ์สำหรับเปรียบเทียบจึงต้องหาจำนวนที่เป็นตัวแทนของแต่ละปี ในที่นี้ได้ถือเอาค่าเฉลี่ยของแต่ละปีเป็นเกณฑ์ ดังรายละเอียดในตาราง 22 ต่อไปนี้

ตาราง 22 สัดส่วนร้อยละของประชากรครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ
จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	ปี			จำนวนเฉลี่ย ครูทั้งหมด	ร้อยละโดยประมาณ
	2517	2518	2519		
ครูใหญ่	27,295	27,719	28,312	27,775	15
ครู	138,143	156,135	170,638	154,972	85
รวม	165,438	183,854	198,950	-	100

จากตาราง 22 แสดงให้เห็นว่าข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ทั่วประเทศ ระหว่างปี 2517 - 2519 เป็นตำแหน่งครูใหญ่ร้อยละ 15 เป็นครูร้อยละ 85
 การอ้อยละจากตาราง จะได้นำไปเปรียบเทียบหาความแตกต่างกับสัดส่วนร้อยละของครูกระทำ
 ความผิดทางวินัย ตามตาราง 23 ต่อไปนี้

ตาราง 23 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนร้อยละของข้าราชการครูที่กระทำ
 ความผิดทางวินัยกับสัดส่วนร้อยละของประชากรครูเมื่อจำแนกตามตำแหน่ง

	ตำแหน่ง		รวม	χ^2
	ครูใหญ่	ครู		
สัดส่วนร้อยละครูทั้งหมด	15	85	100	0.548
สัดส่วนร้อยละครูที่กระทำผิด	18	82	100	
รวม	33	167	200	

จากตาราง 23 ผลการทดสอบไม่พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า สักส่วนของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำคามนิคทางวินัย สอดคล้องกับสักส่วนของประชากรครทั้งหมด เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง หรืออาจกล่าวได้ว่า ข้าราชการครู สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน กระทำคามนิคทางวินัยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1.4

เพื่อให้เห็นความแตกต่างของผู้กระทำคามนิคทางวินัย เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงทดสอบสักส่วนร้อยละของผู้กระทำคามนิคทางวินัยแต่ละกรณี กับสักส่วน ร้อยละของผู้กระทำคามนิคทางวินัยแต่ละกรณีกับสักส่วนของประชากรครทั้งหมด ในการ ทดสอบนี้จะพิจารณาเปรียบเทียบเฉพาะกรณีที่มีผู้กระทำนิคตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป และกระทำนิค ทุกตำแหน่งที่ศึกษา ดังตาราง 24 ต่อไปนี้

ตาราง 24 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนร้อยละของผู้กระทำความผิดทางวินัยแต่ละกรณีกับสัดส่วนร้อยละของประชากรครูทั้งหมดเมื่อจำแนกตามตำแหน่ง

กรณีความผิด	ตำแหน่ง		รวม	χ^2
	ครูใหญ่	ครู		
ไม่ซื่อสัตย์	14(36)	25(64)	39(100)	11.607**
ไม่สนับสนุนนโยบาย	11(65)	6(35)	17(100)	52.083**
ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง	9(16)	46(84)	55(100)	0.038
รายงานเท็จ	7(29)	17(71)	24(100)	5.711*
ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ	28(34)	55(66)	83(100)	9.758**
ไม่อุทิศเวลา	23(8)	256(92)	279(100)	2.407
ไม่รักษาความสามัคคี	4(9)	40(91)	44(100)	1.705
ไม่บริการผู้มาติดต่อ	3(33)	6(67)	9(100)	8.882**
ใช้ตำแหน่งหาผลประโยชน์	4(44)	5(56)	9(100)	20.219**
ประพฤติชั่ว	35(17)	174(83)	209(100)	0.149
สัดส่วนร้อยละของ ประชากรครูทั้งหมด	15	85	100	-

(df = 1, $\alpha .05 = 3.841$, $\alpha .01 = 6.635$)

*ระดับความเชื่อมั่น .05

**ระดับความเชื่อมั่น .01

หมายเหตุ เลขในวงเล็บ คือ ร้อยละ

จากตาราง 24 ผลการทดสอบพบว่า สัดส่วนร้อยละของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระทำผิดวินัยแตกต่างกับสัดส่วนร้อยละของประชากรทั้งหมด เมื่อจำแนกตามตำแหน่ง ในกรณีต่าง ๆ ดังนี้

1. พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ได้แก่ กรณีไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ ไม่สนับสนุนนโยบายของทางรัฐบาล ไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ไม่สุภาพเรียบร้อย และไม่สงเคราะห์ผู้มาติดต่อราชการในหน้าที่ของตน และกระทำการหรือให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์ในหน้าที่ราชการทำให้เสียความเป็นธรรม และทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ เมื่อพิจารณาอัตราส่วนร้อยละจะเห็นว่าจำนวนประชากรทั้งหมด มีครูใหญ่เพียงร้อยละ 15 เป็นครูร้อยละ 85 แต่จำนวนผู้กระทำผิดเมื่อคิดเป็นร้อยละ ครูใหญ่มีร้อยละที่กระทำผิดสูงกว่าครูในทุกกรณีที่กล่าวมา

2. พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ได้แก่ กรณีรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา นั่นคือ ครูใหญ่ทำผิดในกรณีนี้สูงกว่าตำแหน่งครู เมื่อเทียบกับสัดส่วนของประชากรทั้งหมด

3. ไม่พบความแตกต่าง ได้แก่ กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ ไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคี และไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่ราชการ และกระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติก้าว

1.6 วิเคราะห์ผู้กระทำผิดความผิดในกรณีต่าง ๆ เมื่อจำแนกตามเงินเดือน
 ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระทำผิดทางวินัยระหว่างปี 2517 - 2519 เมื่อจำแนกตามเงินเดือน มีจำนวนตามตาราง 25 ต่อไปนี้

ตาราง 25 จำนวนข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำคามผิดทางวินัย
ในกรณีต่าง ๆ ระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามเงินเดือน

กรณีความผิด	เงินเดือน (บาท)			รวม
	750-1,459	1,460-2,099	2,100 ขึ้นไป	
1. ไม่สนับสนุนการปกครอง	-	-	-	-
2. ไม่ซื่อสัตย์	11	17	11	39
3. ไม่สนับสนุนนโยบาย	3	10	4	17
4. ไม่สนใจป้องกันภัยอันตราย	-	-	-	-
5. ไม่รักษาความลับ	-	-	-	-
6. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง	25	20	10	55
7. กระทำขามผู้บังคับบัญชา	1	3	-	4
8. รายงานเท็จ	8	13	3	24
9. ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ	34	33	16	83
10. ไม่อุทิศเวลา	215	58	6	279
11. ไม่รักษาความสามัคคี	20	19	5	44
12. ไม่บริการผู้มาติดต่อ	5	3	1	9
13. ใจต่ำแห่งหามลประโยชน์	3	2	4	9
14. เป็นกรรมการบริษัท	-	-	-	-
15. เป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง	-	1	2	3
16. ประพฤติชั่ว	102	86	21	209
17. ละเลยต่อการกระทำผิด	2	-	1	3
รวมทั้งสิ้น	429	265	84	778
สัดส่วนร้อยละของผู้กระทำผิด	55	34	11	-

ตาราง 25 แสดงให้เห็นว่า

1. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำคามผิดทางวินัย มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท กระทำคามผิดมากที่สุด จำนวน 429 ราย คิดเป็นร้อยละ 55 รองลงมาได้แก่ผู้ที่มีเงินเดือนระหว่าง 1,460 - 2,099 บาท กระทำผิด จำนวน 265 ราย คิดเป็นร้อยละ 34 ส่วนผู้มีเงินเดือนตั้งแต่ 2,100 บาท ขึ้นไป กระทำผิดน้อยที่สุด มีจำนวน 84 ราย คิดเป็นร้อยละ 11
2. ข้าราชการครูที่มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท กระทำผิดกรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรณีกระทำการอันใดเชื่อว่าประพฤติกิชั่ว
3. ข้าราชการครูที่มีเงินเดือนระหว่าง 1,460 - 2,099 บาท กระทำผิดกรณีกระทำการอันใดเชื่อว่าประพฤติกิชั่วมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการและกรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
4. ข้าราชการครูที่มีเงินเดือนตั้งแต่ 2,100 บาทขึ้นไป กระทำผิดในกรณีกระทำการอันใดเชื่อว่าประพฤติกิชั่วมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

ถ้าสถิติสัดส่วนร้อยละของผู้กระทำผิดทั้งหมดจากตาราง 25 นี้ จะนำไปทดสอบความแตกต่างกับประชากรครูทั่วประเทศ

ขอมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร รทั้งหมด จำแนกตามเงินเดือน จากตาราง 8 หน้า 26 เป็นขอมูลแต่ละปีตามการศึกษา แต่เนื่องจากอัตราเงินเดือนของครูเปลี่ยนแปลงอยู่ทุกปี การหาจำนวนเฉลี่ยของแต่ละปีจึงน่าจะนำมาใช้เป็นเกณฑ์สำหรับเปรียบเทียบหาสัดส่วนของผู้กระทำคามผิดได้ ค่าเฉลี่ยดังกล่าวแสดงในตาราง 26 ต่อไปนี้

ตาราง 26 สัดส่วนร้อยละของประชากรครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ
จำแนกตามเงินเดือน

เงินเดือน (บาท)	ปี			จำนวนเฉลี่ย ประชากรครูทั้งหมด	รวม
	2517	2518	2519		
750 - 1,459	112,500	86,126	71,599	90,075	52
1,460 - 2,099	41,035	78,081	84,184	67,766	39
2,100 ขึ้นไป	4,775	11,481	33,546	16,600	9
รวม	158,310	175,688	189,329	-	100

จากตาราง 26 แสดงให้เห็นว่าข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ ระหว่างปี 2517 - 2519 มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท มีจำนวนร้อยละ 52 เงินเดือนระหว่าง 1,460 - 2,099 บาท ร้อยละ 39 เงินเดือนตั้งแต่ 2,100 บาทขึ้นไป ร้อยละ 9 ค่าสถิติจากตาราง 26 จะได้นำไปเปรียบเทียบหาความแตกต่างกับสัดส่วนร้อยละของผู้กระทำผิดทางวินัยต่อไป ดังตาราง 27

ตาราง 27 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนร้อยละของข้าราชการครูที่กระทำ
ความผิดทางวินัยกับสัดส่วนร้อยละประชากรครู เมื่อจำแนกตามเงินเดือน

	เงินเดือน (บาท)			รวม	%
	750 - 1,459	1,460 - 2,099	2,100 ขึ้นไป		
สัดส่วนร้อยละของครูทั้งหมด	52	39	9	100	1.38
สัดส่วนร้อยละของครูที่กระทำผิด	55	34	11	100	
รวม	107	73	20	200	

จากตาราง 27 แสดงให้เห็นว่า

62

1. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำควมผิดทางวินัย มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท กระทำควมผิดมากที่สุดจำนวน 429 ราย คิดเป็นร้อยละ 55 รองลงมาได้แก่ผู้ที่มีเงินเดือนระหว่าง 1,460 - 2,099 บาท กระทำผิดจำนวน 265 ราย คิดเป็นร้อยละ 34 ส่วนผู้มีเงินเดือนตั้งแต่ 2,100 บาทขึ้นไป กระทำผิดน้อยที่สุด มีจำนวน 84 ราย คิดเป็นร้อยละ 11

2. ข้าราชการครูที่มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท กระทำผิดกรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรณีกระทำการอันใดชื่อว่าประพฤติชั่ว

3. ข้าราชการครูที่มีเงินเดือนระหว่าง 1,460 - 2,099 บาทกระทำผิดกรณีกระทำการอันใดชื่อว่าประพฤติชั่ว รองลงมาได้แก่ กรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการ และกรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

4. ข้าราชการครูที่มีเงินเดือนตั้งแต่ 2,100 บาทขึ้นไปกระทำผิดในกรณีกระทำการอันใดชื่อว่าประพฤติชัวมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

ค่าสถิติสัดส่วนร้อยละของผู้กระทำผิดทั้งหมดจกตาราง 27 นี้ จะนำไปทดสอบความแตกต่างกับประชากรครูทั่วประเทศ

ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากรครูทั้งหมด จำแนกตามเงินเดือนจกตาราง 8 หน้า 31 เป็นข้อมูลแต่ละปีตามที่ศึกษา แต่เนื่องจากอัตราเงินเดือนของครูเปลี่ยนแปลงอยู่ทุกปี การหาจำนวนเฉลี่ยของแต่ละปีจึงนำมาใช้เป็นเกณฑ์สำหรับเปรียบเทียบหาสัดส่วนของผู้กระทำควมผิดได้ ค่าเฉลี่ยดังกล่าวแสดงในตาราง 28 ต่อไปนี้

ตาราง 28 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสัดส่วนร้อยละของผู้กระทำความผิดทางวินัย
แต่ละกรณีกับสัดส่วนร้อยละของประชากรครูทั้งหมด เมื่อจำแนกตามเงินเดือน

กรณีความผิด	เงินเดือน			รวม	χ^2
	750-1,459	1,460-2,099	2,100 ขึ้นไป		
ไม่ซื่อสัตย์	11(28)	17(44)	11(28)	39(100)	38.65*
ไม่สนับสนุนนโยบาย	3(18)	10(59)	4(23)	17(100)	26.72*
ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง	25(46)	20(36)	10(18)	55(100)	3.49
รายงานเท็จ	8(33)	13(54)	3(13)	24(100)	7.39*
ไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน	34(41)	33(40)	16(19)	83(100)	4.88
ไม่อุทิศเวลา	215(77)	58(21)	6(2)	279(100)	14.7**
ไม่รักษาความสามัคคี	20(46)	19(43)	5(11)	44(100)	0.51
ไม่บริการผู้มาติดต่อ	5(56)	3(33)	1(11)	9(100)	0.7
ใช้ตำแหน่งหาผลประโยชน์	3(33)	2(22)	4(45)	9(100)	32.99**
ประพฤติชั่ว	102(49)	86(41)	21(10)	209(100)	0.19
สัดส่วนร้อยละของ ประชากรครูทั้งหมด	52	39	9	100	-

(df 2, α .05 = 5.991, α .01 = 9.210)

*ระดับความเชื่อมั่น .05

**ระดับความเชื่อมั่น .01

หมายเหตุ เลขภายในวงเล็บหมายถึงร้อยละ

ผลการทดสอบ ไค-สแควร์จากตาราง 28 พบว่า สัดส่วนร้อยละของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีเงินเดือนแตกต่างกันกระทำคามผิดแตกต่างกับสัดส่วนร้อยละของประชากรครูทั้งหมดในกรณีต่าง ๆ ดังนี้

1. พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ได้แก่กรณีไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ ไม่สนับสนุนนโยบายของรัฐบาล รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ และกระทำการหรือให้อ่อนการกระทำกรหาผลประโยชน์ในหน้าที่ราชการ ทำให้เสียความเป็นธรรม และทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ เมื่อพิจารณาจำนวนและอัตราส่วนร้อยละของผู้กระทำผิดแต่ละกรณี จะพบความแตกต่างตามระดับเงินเดือนดังนี้

ก. กรณีไม่ปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์ พบว่า ครอบงำการบริหารส่วนจังหวัดที่มีเงินเดือนระหว่าง 1,460 - 2,099 บาท และเงินเดือนตั้งแต่ 2,100 บาทขึ้นไป กระทำผิดในกรณีนี้ในอัตราสูง เมื่อเทียบกับผู้มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท กล่าวคือ ผู้มีเงินเดือนระหว่าง 1,460 - 2,099 บาท และตั้งแต่ 2,100 บาทขึ้นไป มีประชากรครุคิดเป็นร้อยละ 39 และ 9 แต่มีผู้กระทำผิดสูงถึงร้อยละ 44 และ 28 ของผู้กระทำผิดตามลำดับ ส่วนผู้มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท มีจำนวนครูทั้งหมดร้อยละ 52 แต่มีผู้กระทำผิดเพียงร้อยละ 28 เท่านั้น

ข. กรณีไม่สนับสนุนนโยบายของทางราชการ พบว่า ผู้มีเงินเดือนระหว่าง 1,460 - 2,099 บาท กระทำผิดในกรณีนี้ในอัตราสูง เมื่อเทียบกับผู้มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท และตั้งแต่ 2,100 บาทขึ้นไป กล่าวคือ ผู้มีเงินเดือนระหว่าง 1,460 - 2,099 บาท มีประชากรครุคิดเป็นร้อยละ 39 ของจำนวนประชากรครูทั้งหมด แต่มีผู้กระทำผิดสูงถึงร้อยละ 59 ส่วนผู้มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท และตั้งแต่ 2,100 บาทขึ้นไป มีประชากรครุคิดเป็นร้อยละ 52 และ 9 ตามลำดับ มีผู้กระทำผิดเพียงร้อยละ 18 และ 23 ของผู้กระทำผิดตามลำดับ อาจจัดเรียงลำดับกลุ่มระดับเงินเดือนที่กระทำผิดในกรณีนี้จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ คือ เงินเดือนระหว่าง 1,460 - 2,099 บาท กระทำผิดมากที่สุด รองลงมาได้แก่ เงินเดือนตั้งแต่ 2,100 บาทขึ้นไป เงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท กระทำผิดน้อยที่สุด

ก. กรณีไม่อุทิสเวลาของคนให้แก่วางการ พบว่าผู้มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท กระทำผิดในกรณีในอัตราสูง เมื่อเปรียบเทียบกับผู้มีเงินเดือนระหว่าง 1,460 - 2,099 บาท และตั้งแต่ 2,100 บาทขึ้นไป กล่าวคือ ผู้มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาทมีจำนวนประชากรคิดเป็นร้อยละ 52 ของประชากรทั้งหมด กระทำผิดในกรณีนี้สูงถึงร้อยละ 77 ของผู้กระทำความผิด ส่วนผู้มีเงินเดือนระหว่าง 1,460 - 2,099 บาท และตั้งแต่ 2,099 บาทขึ้นไปมีประชากรร้อยละ 39 และ 9 ของประชากรทั้งหมด แต่กระทำความผิดในกรณีนี้เพียงร้อยละ 21 และ 2 ตามลำดับ อาจเรียงลำดับกลุ่มเงินเดือนที่กระทำความผิดในกรณีนี้จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ เงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาทกระทำความผิดมากที่สุด รองลงมาได้แก่ผู้มีเงินเดือนระหว่าง 1,460 - 2,099 บาทและเงินเดือนตั้งแต่ 2,100 บาทขึ้นไป

ง. กรณีกระทำความผิดหรือให้อ่อนกระทำความผิดตามนโยบายอื่นในหน้าที่ราชการ ทำให้เสียความเป็นธรรมและทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ พบว่าผู้มีเงินเดือนตั้งแต่ 2,100 บาทขึ้นไป กระทำผิดในกรณีนี้สูง เมื่อเปรียบเทียบกับผู้มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท และ 1,460 - 2,099 บาท กล่าวคือผู้มีเงินเดือนตั้งแต่ 2,100 บาทขึ้นไป มีจำนวนประชากรคิดเป็นร้อยละ 9 ของประชากรทั้งหมด แต่กระทำความผิดสูงถึงร้อยละ 45 ของผู้กระทำความผิดในกรณีนี้ ส่วนผู้มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาทและ 1,460 - 2,099 บาท มีจำนวนประชากรคิดเป็นร้อยละ 52 และ 39 ของประชากรทั้งหมด แต่กระทำความผิดเพียงร้อยละ 33 และ 22 ตามลำดับ

2. พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับความเชื่อมั่น .05 ได้แก่ กรณีรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เมื่อพิจารณาอัตราส่วนร้อยละของผู้กระทำความผิดกับร้อยละของประชากรทั้งหมด จะเห็นว่ากรณีที่ผู้มีเงินเดือนระหว่าง 1,460 - 2,099 บาท กระทำผิดในกรณีนี้มีอัตราสูง เมื่อเทียบกับผู้มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท และตั้งแต่ 2,100 บาทขึ้นไป กล่าวคือผู้มีเงินเดือนระหว่าง 1,460 - 2,099 บาท มีประชากรคิดเป็นร้อยละ 29 ของจำนวนประชากรทั้งหมด แต่กระทำความผิดสูงถึงร้อยละ 54 ของผู้กระทำความผิดในกรณีนี้ ส่วนผู้มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท และตั้งแต่ 2,100 บาทขึ้นไป มีประชากรคิดเป็นร้อยละ 52 และ 9 ของประชากรทั้งหมดแต่กระทำความผิดเพียงร้อยละ 33 และ 13 ตามลำดับ

อาจจัดลำดับกลุ่มเงินเดือนที่กระทำผิดมากไปหาน้อยได้ดังนี้คือ ผู้มีเงินเดือนระหว่าง 1,460 - 2,099 บาท กระทำผิดในกรณีนี้มากที่สุดรองลงมาได้แก่ผู้มีเงินเดือนตั้งแต่ 2,100 บาท ขึ้นไป ส่วนผู้มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท กระทำผิดในกรณีนี้น้อยที่สุด

3. ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคี และไม่ช่วยเหลือกันในหน้าที่ราชการ ไม่สุภาพเรียบร้อย และไม่ส่งเคราะห์ผู้มาติดต่อยุทธการในหน้าที่ของตน และกรณีกระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว

1.7 วิเคราะห์ผู้กระทำผิดความผิดในกรณีต่าง ๆ เมื่อจำแนกตามอายุราชการ

ข้าราชการครุสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระทำความผิดทางวินัยระหว่างปี 2517 - 2519 เมื่อจำแนกตามอายุราชการ มีจำนวนตามตาราง 29 ต่อไปนี้

ตาราง 29 จำนวนข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำความผิดทางวินัย
ในกรณีต่าง ๆ ระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามอายุราชการ

กรณีความผิด	อายุราชการ (ปี)						รวม
	1-4	5-9	10-14	15-19	20-24	25 ขึ้นไป	
1. ไม่สนับสนุนการปกครอง	-	-	-	-	-	-	-
2. ไม่ซื่อสัตย์	5	9	6	4	2	13	39
3. ไม่สนับสนุนนโยบาย	-	4	2	1	4	6	17
4. ไม่สนใจป้องกันอันตราย	-	-	-	-	-	-	-
5. ไม่รักษาความลับ	-	-	-	-	-	-	-
6. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง	20	8	11	8	1	7	55
7. กระทำชำอยู่บังคับบัญชา	2	-	-	-	-	2	4
8. รายงานเท็จ	5	7	2	7	-	3	24
9. ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ	29	14	13	6	7	14	83
10. ไม่อุทิศเวลา	186	60	14	9	6	4	279
11. ไม่รักษาความสามัคคี	1	17	5	2	2	2	44
12. ไม่บริการผู้มาติดต่อ	3	1	4	-	-	-	9
13. ใช้ตำแหน่งหาผลประโยชน์	1	-3	-2	-1	-	-	-9
14. เป็นกรรมการบริษัท	-	-	-	-	-	-	-
15. เป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง	1	-	1	1	-	-	3
16. ประพฤติชั่ว	76	42	27	22	12	30	209
17. ละเลยต่อการกระทำผิด	1	1	-	-	-	1	3
รวม	345	166	87	61	34	85	778
ร้อยละ	44.34	21.34	11.18	7.84	4.37	10.93	

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า

1. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดทางวินัยมีอายุราชการระหว่าง 1 - 4 ปี กระทำผิดมากที่สุดจำนวน 345 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.34 อายุราชการระหว่าง 5 - 9 ปี กระทำผิด 166 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.34 อายุราชการระหว่าง 10 - 14 ปี กระทำผิด 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.16 อายุราชการระหว่าง 15 - 19 ปี กระทำผิด 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.84 อายุราชการระหว่าง 20 - 24 ปี กระทำผิด 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.37 ส่วนข้าราชการที่มีอายุราชการตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป กระทำผิด 85 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.93
2. ข้าราชการครูที่มีอายุราชการระหว่าง 1 - 4 ปี กระทำผิดในกรณีไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรณีกระทำกรอันใดชื่อว่าประพฤติชั่ว
3. ข้าราชการที่มีอายุราชการระหว่าง 5 - 9 ปี กระทำผิดในกรณีไม่อุทิศเวลาของตนเองให้แก่ราชการมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรกระทำกรอันใดชื่อว่าประพฤติชั่ว และกรณีไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคี และไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่ราชการ
4. ข้าราชการครูที่มีอายุราชการระหว่าง 10 - 14 ปี กระทำผิดในกรณีกระทำกรอันใดชื่อว่าประพฤติชั่วมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรณีไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ และกรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
5. ข้าราชการครูที่มีอายุราชการระหว่าง 15 - 19 ปี กระทำผิดในกรณีกระทำกรอันใดชื่อว่าประพฤติชั่วมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรณีไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ และกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย
6. ข้าราชการครูที่มีอายุราชการระหว่าง 20 - 24 ปี กระทำผิดในกรณีกระทำกรอันใดชื่อว่าประพฤติชั่วมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และกรณีไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ
7. ข้าราชการครูที่มีอายุราชการตั้งแต่ 25 ปี ขึ้นไปกระทำผิดในกรณี

กระทำกรอันใดชื่อว่าประพฤติกัซัวมากที่สุด รอดลงมาได้แก่กรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งสิ่งโดยชอบด้วยกฎหมาย

การทดสอบความแตกต่างของผู้กระทำความคิดทางวินัยที่มีอายุราชการแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้ทดสอบเฉพาะผู้ที่กระทำความคิดโดยไม่ได้เปรียบเทียบกับสัดส่วนประชากรทั้งหมด ทั้งนี้เพราะข้อมูลเกี่ยวกับประชากรครูทั้งหมดที่จำแนกตามช่วงอายุราชการที่ศึกษาไม่ชัดเจนพอ การทดสอบความแตกต่างของผู้กระทำความคิดที่มีอายุราชการแตกต่างกัน ได้ทดสอบเฉพาะกรณีที่มีผู้กระทำผิดตั้งแต่ 5 คน ขึ้นไป และกระทำผิดทุกช่วงอายุราชการที่ศึกษา ดังตาราง 30 ต่อไปนี้

ตาราง 30 เปรียบเทียบการกระทำผิดวินัยของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วน
จังหวัดที่กระทำผิดในแต่ละกรณี จำแนกตามอายุราชการ

กรณีความผิด	อายุราชการ (ปี)						χ^2
	1-4	5-9	10-14	15-19	20-24	25 ขึ้นไป	
1. ไม่สนับสนุนการปกครอง	-	-	-	-	-	-	-
2. ไม่ซื่อสัตย์	5	9	6	4	2	13	11.92*
3. ไม่สนับสนุนนโยบาย	-	4	2	1	4	6	-
4. ไม่สนใจป้องกันภัยอันตราย	-	-	-	-	-	-	-
5. ไม่รักษาความลับ	-	-	-	-	-	-	-
6. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง	20	8	11	8	1	7	21.25**
7. กระทำข่มขู่บังคับบัญชา	2	-	-	-	-	2	-
8. รายงานเท็จ	5	7	2	7	-	3	10.00
9. ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ	29	14	13	6	7	14	36.33**
10. ไม่อุทิศเวลา	186	60	14	9	6	4	549.47**
11. ไม่รักษาความสามัคคี	16	17	5	2	2	2	35.38**
12. ไม่สงเคราะห์ผู้มาติดต่อ	3	1	4	-	-	1	-
13. ใจค่าแห่งงานผลประโยชน์	1	3	2	1	-	2	-
14. เป็นกรรมการบริษัท	-	-	-	-	-	-	-
15. เป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง	1	-	1	1	-	-	-
16. ประพฤติชั่ว	76	42	27	22	12	30	72.36**
17. ละเลยต่อการกระทำผิด	1	1	-	-	-	1	-
รวม	345	166	87	61	34	85	223.66**

(df = 5, α .05 = 11.07, α .01 = 15.87, df = 80, α .01 = 14.33
* มีระดับความเชื่อมั่น .05 ** มีระดับความเชื่อมั่น .01

จากตาราง 30 พบว่าข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีอายุราชการแตกต่างกัน กระทำผิดในกรณีความผิดต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 เป็นไปตามข้อสมมติฐานข้อ 1.6 ถ้าพิจารณาเป็นรายกรณีพบความแตกต่างดังนี้

1. พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ได้แก่กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ ไม่สุภาพเรียบร้อยไม่รักษาความสามัคคีและไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่ราชการ และกรณีกระทำการอันใดชื่อว่าประพฤติก้าว เมื่อพิจารณาจำนวนผู้กระทำผิดในกรณีต่าง ๆ พบว่า

ก. กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย พบว่าผู้มีอายุราชการ 1 - 4 ปี กระทำผิดในกรณีนี้ในอัตราสูง เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงอายุราชการอื่น รองลงมาได้แก่ผู้มีอายุราชการ 10 - 14 ปี อายุราชการระหว่าง 20 - 24 ปี กระทำผิดในกรณีนี้น้อยที่สุด

ข. กรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ พบว่าผู้มีอายุราชการระหว่าง 1 - 4 ปี, 5 - 9 ปี และ 25 ปีขึ้นไป กระทำผิดในกรณีนี้ในอัตราสูง เมื่อเปรียบเทียบกับอายุราชการช่วงอื่น อายุราชการระหว่าง 15 - 19 ปี กระทำผิดในกรณีนี้น้อยที่สุด

ค. กรณีไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ พบว่าผู้มีอายุราชการ 1 - 4 ปี กระทำผิดในกรณีนี้มากที่สุด รองลงมาได้แก่ผู้มีอายุราชการ 5 - 9 ปี, 10 - 14 ปี และ 20 - 24 ปี อายุราชการมากกว่า 25 ปีขึ้นไปกระทำผิดในกรณีนี้น้อยที่สุด

ง. กรณีไม่สุภาพเรียบร้อยไม่รักษาความสามัคคีและไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่ราชการ พบว่าผู้มีอายุราชการระหว่าง 5 - 9 ปี และ 1 - 4 ปี กระทำผิดในกรณีนี้ในอัตราสูง เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงอายุราชการอื่น

จ. กรณีกระทำการอันใดชื่อว่าประพฤติก้าว พบว่าผู้มีอายุราชการ 1 - 4 ปี กระทำผิดในกรณีนี้มากที่สุด รองลงมาได้แก่ผู้มีอายุราชการ 5 - 9 ปี, 25 ปีขึ้นไป, 10 - 14 ปี, 15 - 19 ปีตามลำดับ ส่วนผู้มีอายุราชการระหว่าง 20 - 24 ปี กระทำผิดในกรณีนี้น้อยที่สุด

2. พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ได้แก่กรณีไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ เมื่อพิจารณาจากจำนวนผู้กระทำผิดในกรณีนี้พบว่าผู้มีอายุราชการมากกว่า 25 ปีขึ้นไป กระทำผิดในกรณีนี้มากที่สุด รองลงมาได้แก่ผู้มีอายุราชการระหว่าง 5 - 9 ปี, 10 - 14 ปีและ 1 - 4 ปีตามลำดับ ส่วนผู้มีอายุราชการระหว่าง 20 - 24 ปี กระทำผิดในกรณีนี้น้อยที่สุด

3. กรณีรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับโทษที่ผู้กระทำผิดได้รับ

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 2 เป็นการเปรียบเทียบระดับโทษที่ได้รับของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดทางวินัยระหว่างปี 2517 - 2519 กับตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษา โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นขั้นตอนดังนี้

2.1 สถิติจำนวนผู้กระทำผิดทางวินัยระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามระดับโทษ

2.2 วิเคราะห์ระดับโทษของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิด จำแนกตามเพศ

2.3 วิเคราะห์ระดับโทษของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดทางวินัย จำแนกตามอายุ

2.4 วิเคราะห์ระดับโทษของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิด จำแนกตามวุฒิ

2.5 วิเคราะห์ระดับโทษของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดทางวินัย จำแนกตามตำแหน่ง

2.6 วิเคราะห์ระดับโทษของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดวินัย จำแนกตามเงินเดือน

2.7 วิเคราะห์ระดับโทษของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดทางวินัย จำแนกตามอายุราชการ

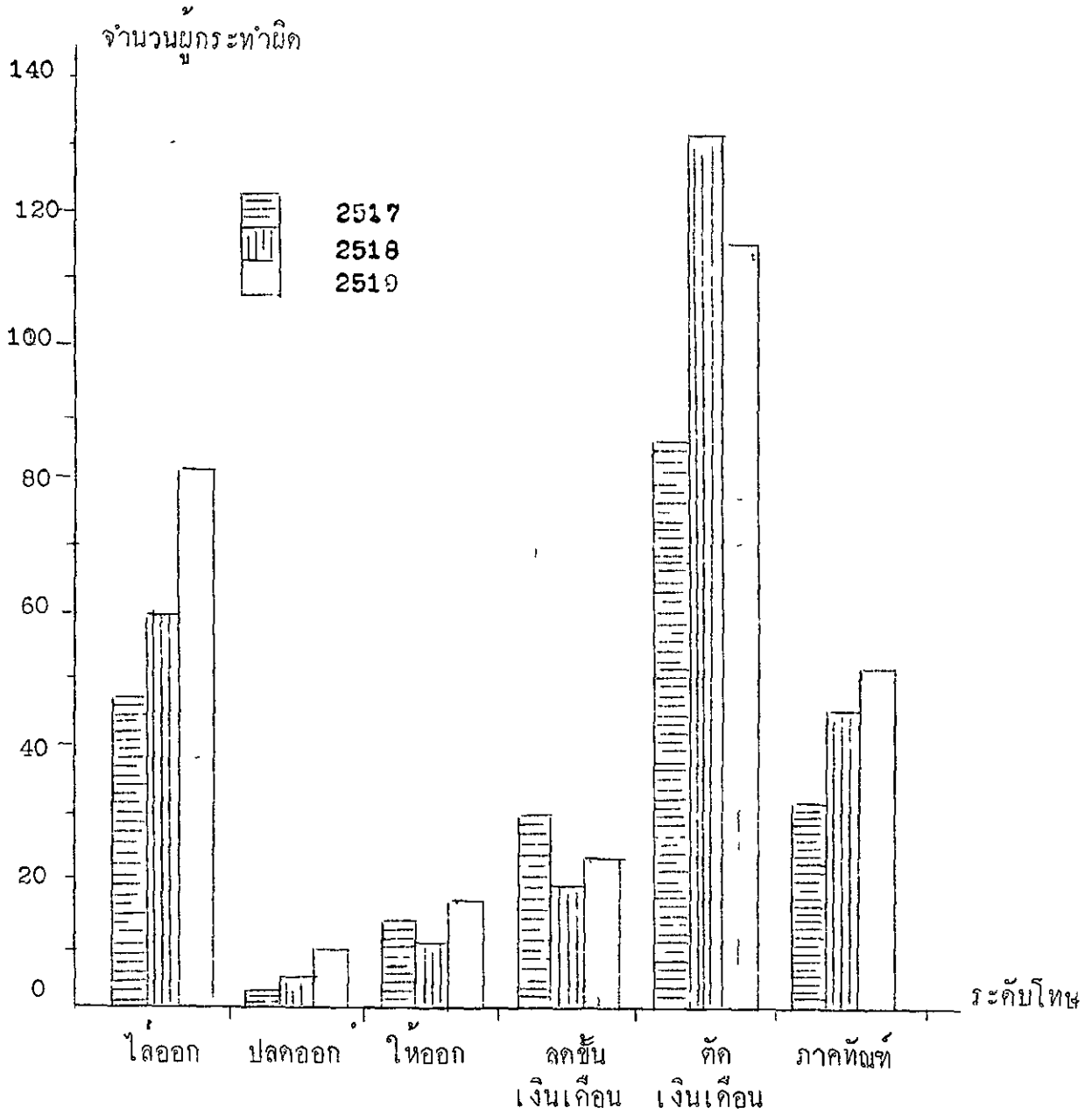
2.1 สถิติจำนวนผู้กระทำผิดทางวินัยระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตามระดับโทษ

ในระหว่างปี 2517 - 2519 ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดทางวินัยได้รับโทษสถานต่าง ๆ ดังตาราง 31 ต่อไปนี้

ตาราง 31 จำนวนผู้กระทำผิดทางวินัยระหว่างปี 2517 - 2519 จำแนกตาม
ระดับโทษ

ระดับโทษ	จำนวนผู้กระทำผิด			รวม	ร้อยละ
	2517	2518	2519		
ไล่ออก	47	59	81	187	24.04
ปลดออก	3	5	9	17	2.19
ให้ออก	13	11	16	40	5.14
ลดขั้นเงินเดือน	29	19	23	71	9.13
ตัดเงินเดือน	85	131	120	336	43.18
ภาคทัณฑ์	31	45	51	127	16.32
รวม	208	270	300	778	100

เพื่อให้มองเห็นได้ชัดเจน จึงได้นำค่าสถิติจากตาราง 31 ไปแสดงเป็นแผนภูมิ
ตั้งภาพประกอบ 4 ต่อไปนี้



ภาพประกอบ 4 ระดับโทษที่ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับ
จำแนกตามปี

ตารางที่ 31 และภาพประกอบ 4 , แสดงให้เห็นว่า ข้าราชการครูที่กระทำ
 ผิดวินัยได้รับโทษกักเงินเดือนมากที่สุด จำนวน 336 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.18 รองลงมา
 โคนแก่ไล่ออก มีผู้ได้รับโทษ 187 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.04 ภาคทัณฑ์ 127 ราย คิดเป็น
 ร้อยละ 16.32 ลดชั้นเงินเดือน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.13 โทษที่ผู้กระทำผิดได้รับ
 น้อยที่สุดได้แก่ปลดออก มีจำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.19

2.2 วิเคราะห์ระดับโทษของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ที่กระทำผิดวินัย จำแนกตามเพศ

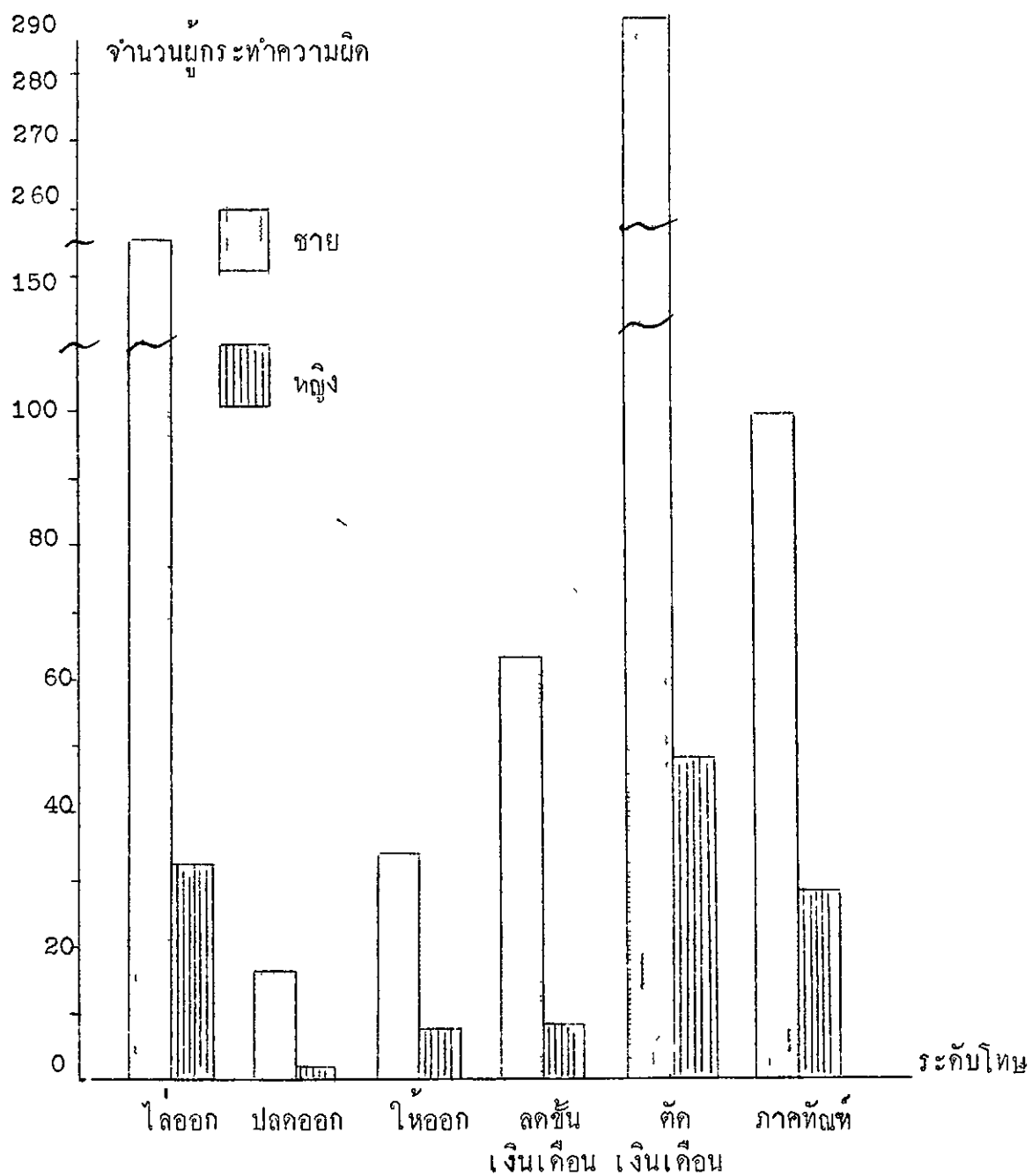
ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดทางวินัย
ในระหว่างปี 2517 - 2519 เมื่อจำแนกตามเพศ ได้รับโทษระดับต่าง ๆ ดังตาราง
ตาราง 32 เปรียบเทียบระดับโทษของข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่กระทำผิดวินัย จำแนก
ตามเพศ

ระดับโทษ	เพศ			χ^2
	ชาย	หญิง	รวม	
ไล่ออก	155	32	187	80.90**
ปลดออก	16	1	17	13.23**
โทษออก	33	7	40	16.9**
ลดขั้นเงินเดือน	63	8	71	42.6**
ตัดเงินเดือน	288	48	336	171.42**
ภาคทัณฑ์	99	28	127	39.69**
รวม	654	124	778	7.72

(df = 1, $\alpha .01 = 6.63$, df = 10, $\alpha .05 = 1813$)

**ระดับความเชื่อมั่น .01

เพื่อให้เห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้นำค่าสถิติในตาราง 32 ไปแสดงเป็นแผนภูมิ
ค้ำภาพประกอบ 5 ต่อไปนี้



ภาพประกอบ 5 ระดับโทษที่ข้าราชการครูองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้รับ
จำแนกตามเพศ

จากตาราง 32 และภาพประกอบ 5 แสดงให้เห็นว่า

1. ข้าราชการครูชายสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดทางวินัย ได้รับโทษ ตักเงินเดือนมากที่สุด จำนวน 288 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.04 ไล่ออกจำนวน 155 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.70 ภาคทัณฑ์ จำนวน 99 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.14

2. ข้าราชการครูหญิงที่กระทำผิดวินัยได้รับโทษตักเงินเดือนมากที่สุด จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.71 รองลงมาได้แก่ ไล่ออก 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.๙1 และภาคทัณฑ์ จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.56

3. เมื่อเปรียบเทียบระดับโทษของผู้กระทำผิดทางวินัยระหว่างเพศชายและเพศหญิง โดยส่วนรวมไปพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ข้อ 2.1 แต่ถ้ายกพิจารณาในระดับโทษแต่ละสถานพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ทุกสถาน กล่าวคือ จำนวนของเพศชายได้รับโทษทุกระดับสูงกว่าเพศหญิง

2.3 วิเคราะห์ระดับโทษของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ที่กระทำผิดวินัยจำแนกตามอายุ

ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำความผิดทางวินัยระหว่างปี 2517 - 2519 เมื่อจำแนกตามอายุ ได้รับโทษระดับต่าง ๆ ดังตาราง 33

ตาราง 33 เปรียบเทียบระดับโทษของผู้กระทำความผิดทางวินัย จำแนกตามอายุ

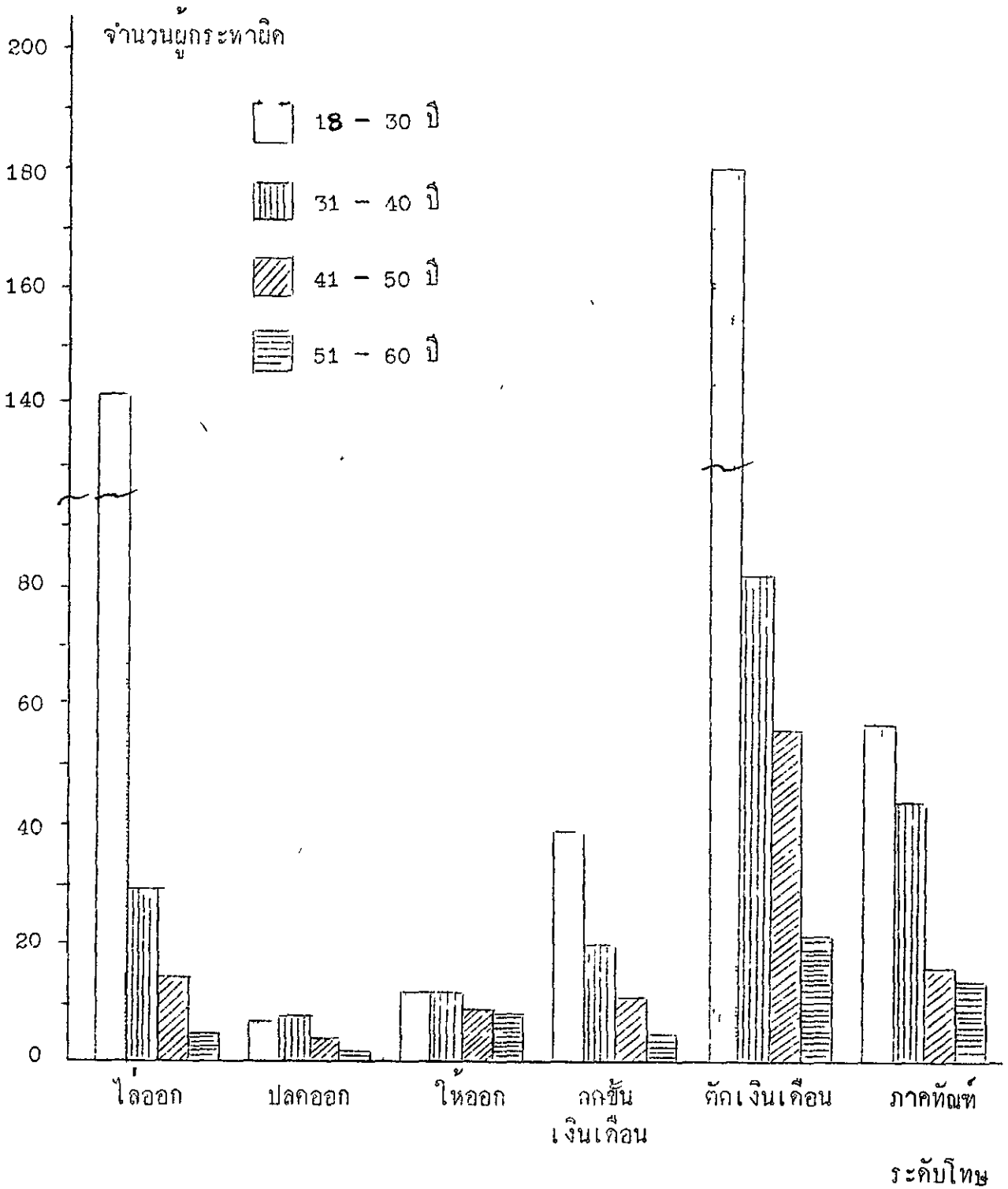
ระดับโทษ	อายุ (ปี)				รวม	χ^2
	18 - 30	31 - 40	41 - 50	51 - 60		
ไล่ออก	141	28	14	4	187	259.25**
ปลดออก	6	7	3	1	17	5.35
ให้ออก	14	11	8	7	40	3.00
ลดขั้นเงินเดือน	38	19	10	4	71	37.22**
ตัดเงินเดือน	179	81	55	21	336	164.81**
ภาคทัณฑ์	56	43	15	13	127	41.94**
รวม	434	189	105	50	778	57.92**

(df = 3, $\alpha .01 = 11.34$, df = 15, $\alpha .01 = 330.58$)

* ระดับความเชื่อมั่น .05

** ระดับความเชื่อมั่น .01

เพื่อให้มองเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้นำค่าสถิติในตาราง 33 ไปแสดงเป็นแผนภูมิ
 ดังภาพประกอบ 6 ต่อไปนี้



ภาพประกอบ 6 ระดับโทษที่ข้าราชการรองค้ำการบรหการส่วนจังหวัดที่กระทำผิดได้รับ
จำแนกตามอายุ

จากตาราง 33 และภาพประกอบ 6 แสดงให้เห็นว่า

1. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำคามผิดทางวินัยอายุระหว่าง 18 - 30 ปี ได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุดจำนวน 179 ราย รองลงมาคือไล่ออก จำนวน 141 ราย และภาคทัณฑ์จำนวน 56 ราย
2. ข้าราชการครูอายุระหว่าง 31 - 40 ปี ที่กระทำผิดทางวินัยได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุดจำนวน 81 ราย รองลงมาคือภาคทัณฑ์ จำนวน 43 ราย และไล่ออก จำนวน 28 ราย
3. ข้าราชการครูอายุระหว่าง 41 - 50 ปี ที่กระทำผิดวินัยได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุด จำนวน 55 ราย รองลงมาคือภาคทัณฑ์ จำนวน 15 ราย และไล่ออกจำนวน 14 ราย
4. ข้าราชการครูอายุระหว่าง 51 - 60 ปี ที่กระทำผิดวินัยได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุด จำนวน 21 ราย รองลงมาคือภาคทัณฑ์ จำนวน 13 ราย และไล่ออกจำนวน 7 ราย
5. เมื่อเปรียบเทียบระดับโทษของผู้กระทำคามผิดทางวินัยที่มีอายุแตกต่างกันโดยส่วนรวม พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน ข้อ 2.2 ถ้าพิจารณาระดับโทษแต่ละสถานพบว่า
 - 5.1 พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ไล่ออก โทษไล่ออก ลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน และภาคทัณฑ์ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ผู้กระทำคามผิดที่มีอายุระหว่าง 18 - 30 ปี ได้รับโทษทุกสถานมีจำนวนสูงกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ
 - 5.2 ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไล่ออก โทษปลดออก และให้ออก ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีอายุแตกต่างกันได้รับโทษถึงกล่าวพอ ๆ กัน

2.4 วิเคราะห์ระดับโทษของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำ
ความผิดทางวินัย เมื่อจำแนกตามวุฒิ

ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำความผิดทางวินัยระหว่าง
ปี พ.ศ. 2517 - 2519 เมื่อพิจารณาตามวุฒิ ได้รับโทษระดับต่าง ๆ ดังตาราง 34

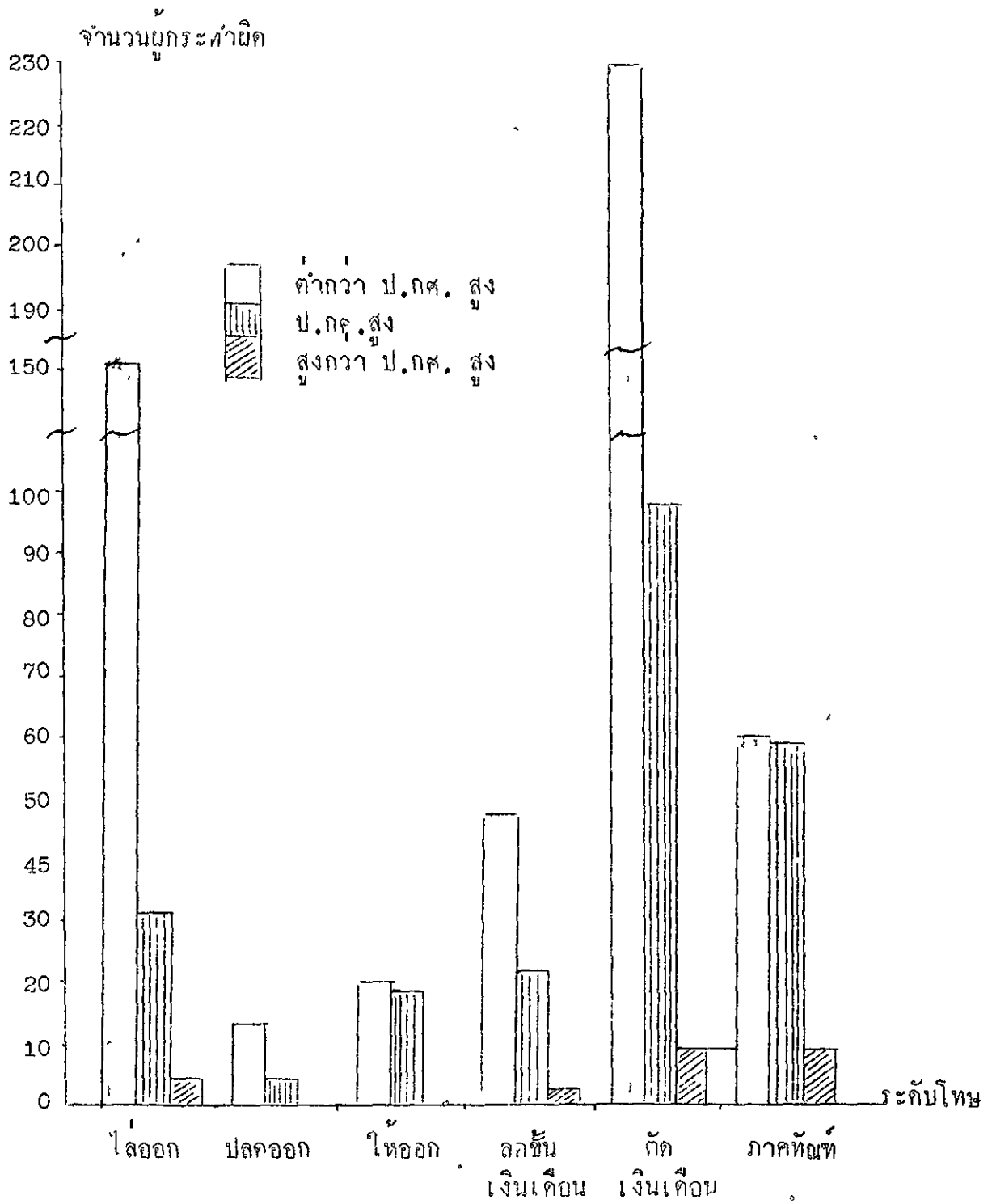
ตาราง 34 เปรียบเทียบระดับโทษของผูกระทำความผิดทางวินัย จำแนกตามวุฒิ

ระดับโทษ	วุฒิ			รวม	χ^2
	ต่ำกว่า ป.กศ.สูง	ป.กศ.สูง	สูงกว่า ป.กศ.สูง		
ไล่ออก	152	31	4	187	190.2**
ปลดออก	13	4	-	17	15.64**
ให้ออก	20	19	1	40	17.14**
ลดขั้นเงินเดือน	47	22	2	71	42.95**
ตัดเงินเดือน	229	98	9	336	218.69**
ภาคทัณฑ์	60	59	8	127	41.77**
รวม	521	233	24	778	47.54**

(df = 2 α .01 = 9.21, df = 10 α .01 = 23.21)

**ระดับความเชื่อมั่น .01

เพื่อให้มองเห็นได้ชัดเจน จึงนำค่าสถิติในตาราง 34 ไปแสดงเป็นแผนภูมิ
ดังภาพประกอบ 7 ต่อไปนี้



ภาพประกอบ 7 ระเบียบโทษที่ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดได้รับจำแนกตามวุฒิ

จากตาราง 34 และภาพประกอบ 7 แสดงให้เห็นว่า

1. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่ากระทำคามผิดทางวินัย 521 ราย ได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุด จำนวน 229 ราย รองลงมาได้แก่ไล่ออก จำนวน 152 ราย และภาคทัณฑ์จำนวน 60 ราย
2. ข้าราชการครูที่มีวุฒิป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า กระทำคามผิดทางวินัยจำนวน 233 ราย ตัดเงินเดือนมากที่สุด จำนวน 98 ราย รองลงมาได้แก่ภาคทัณฑ์จำนวน 59 ราย และไล่ออกจำนวน 31 ราย
3. ข้าราชการครูที่มีวุฒิสูงกว่า ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่ากระทำผิดทางวินัย จำนวน 24 ราย ได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุด จำนวน 9 ราย รองลงมาได้แก่ภาคทัณฑ์ จำนวน 8 ราย และไล่ออก 4 ราย
4. เมื่อเปรียบเทียบระดับโทษของผูกระทำคามผิดทางวินัยที่มีวุฒิต่างกันโดยส่วนรวม พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 2.3 เมื่อแยกพิจารณาแต่ละสถานพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ทุกสถานแสดงให้เห็นว่า กลุ่มข้าราชการที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าได้รับโทษทุกสถานมากกว่ากลุ่มที่มีวุฒิป.กศ.สูง และกลุ่มที่มีวุฒิสูงกว่า ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า

2.5 วิเคราะห์ระดับโทษของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำ
ความผิดทางวินัย จำแนกตามตำแหน่ง

ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำความผิดทางวินัย
ระหว่างปี 2517 - 2519 เมื่อพิจารณาตามตำแหน่ง ได้รับโทษระดับต่าง ๆ มีจำนวน
ตามตาราง 35 ต่อไปนี้

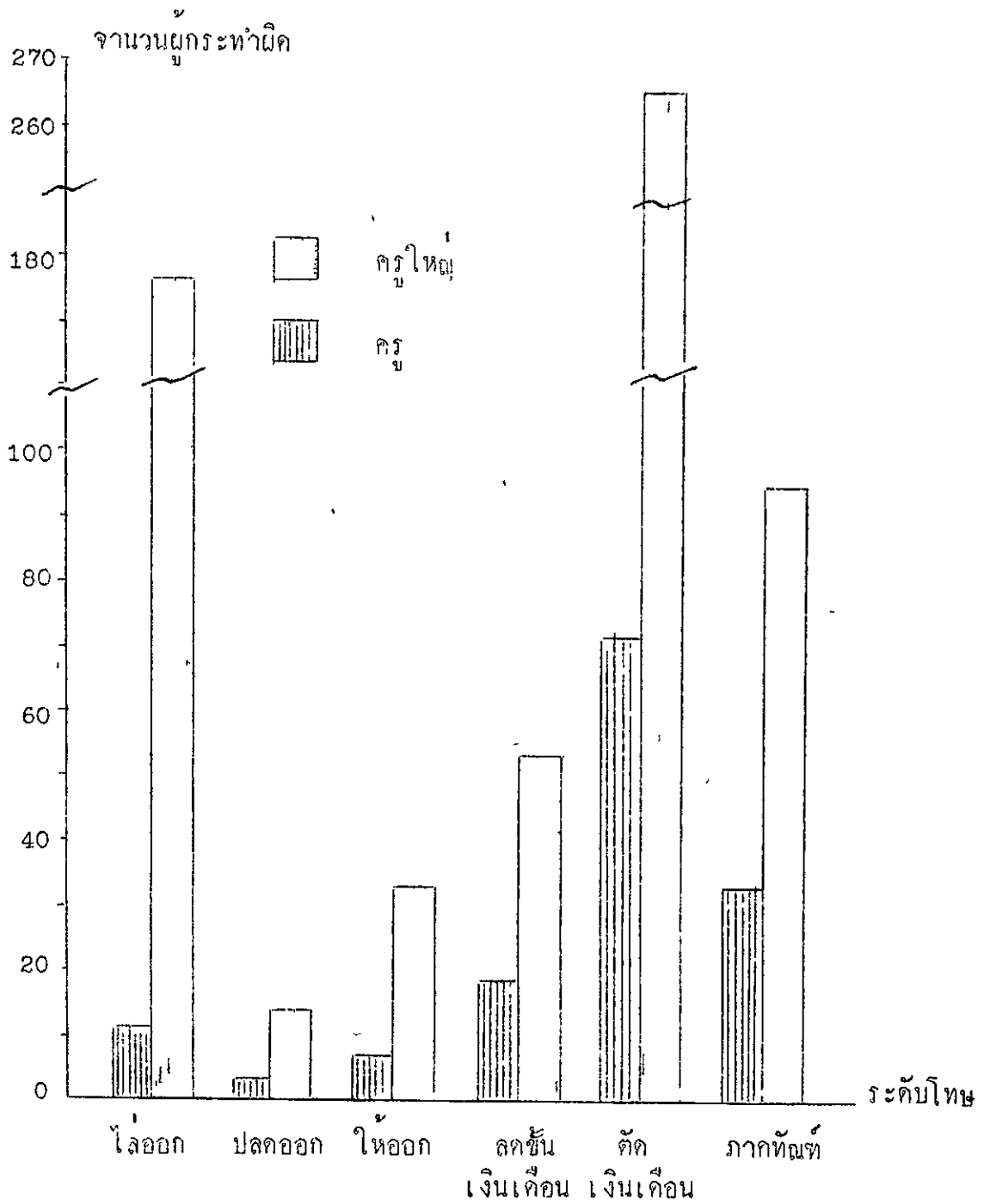
ตาราง 35 เปรียบเทียบระดับโทษของผู้กระทำความผิดทางวินัย จำแนกตามตำแหน่ง

ระดับโทษ	ตำแหน่ง		รวม	χ^2
	ครูใหญ่	ครู		
ไล่ออก	11	176	187	145.59**
ปลดออก	3	14	17	7.12**
ให้ออก	7	33	40	16.9**
ลดขั้นเงินเดือน	18	53	71	17.25**
ตัดเงินเดือน	71	265	336	112.01**
ภาคทัณฑ์	33	94	127	29.3**
รวม	143	635	778	28.8**

(df = 1 α .01 = 6.63, df = 5 α .01 = 15.086)

**ระดับความเชื่อมั่น .01

เพื่อให้มองเห็นได้ชัดเจน จึงนำค่าสถิติในตาราง 35 ไปแสดงเป็นแผนภูมิ
ตั้งภาพประกอบ 8 ต่อไปนี้



ภาพประกอบ 8 ระดับโทษที่ข้าราชการครูองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดได้รับ
จำแนกตามตำแหน่ง

จากตาราง 35 และภาพประกอบ 8 แสดงให้เห็นว่า

1. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดตำแหน่งครูใหญ่กระทำผิดทางวินัย จำนวน 143 ราย ได้รับโทษ ตัดเงินเดือนมากที่สุด จำนวน 71 ราย รองลงมาได้แก่ ภาคทัณฑ์ จำนวน 33 ราย และลดขั้นเงินเดือนจำนวน 18 ราย
2. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดตำแหน่งครู กระทำผิดทางวินัยจำนวน 635 ราย ได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุด จำนวน 265 ราย รองลงมาได้แก่ไล่ออก จำนวน 176 ราย และภาคทัณฑ์จำนวน 94 ราย
3. เมื่อเปรียบเทียบระดับโทษของผู้กระทำผิดความผิดทางวินัยที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน โดยส่วนรวมพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 เป็นไปตามสมมุติฐาน ข้อ 2.4 เมื่อแยกพิจารณาโทษแต่ละสถานพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ทุกสถาน กล่าวคือ ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้รับโทษทุกสถานมากกว่าตำแหน่งครูใหญ่

2.6 วิเคราะห์ระดับโทษของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ที่กระทำผิดวินัย จำแนกตามเงินเดือน

ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดทางวินัย
ระหว่างปี 2517 - 2519 เมื่อพิจารณาตามเงินเดือน ได้รับโทษระดับต่าง ๆ มีจำนวน
ตามตาราง 36 ต่อไปนี้

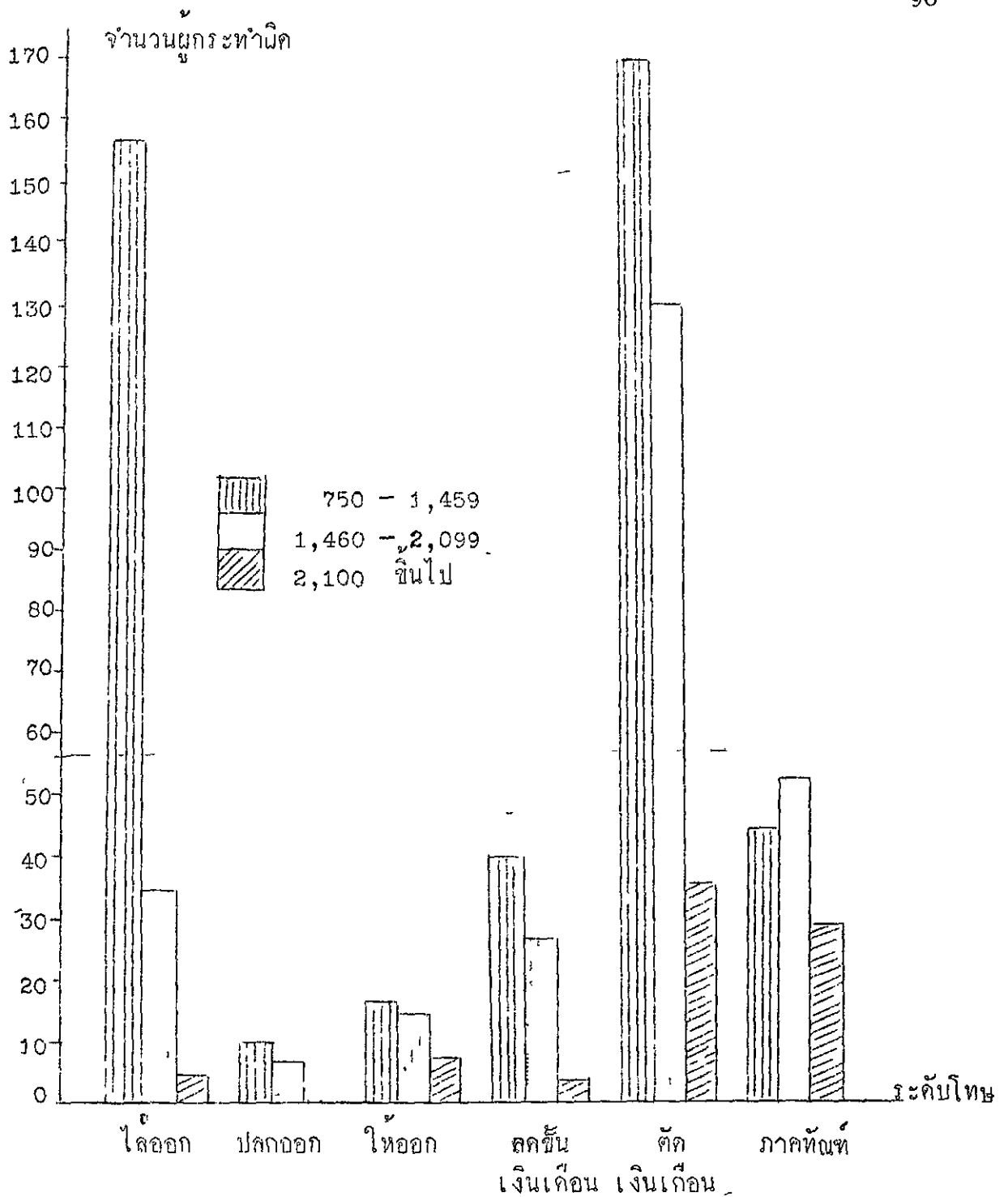
ตาราง 36 เปรียบเทียบระดับโทษของผู้กระทำผิดทางวินัย จำแนกตามตำแหน่ง

ระดับโทษ	เงินเดือน			รวม	χ^2
	750 - 1,459	1,460 - 2,099	2,100 ขึ้นไป		
ไล่ออก	147	35	5	187	178.99**
ปลดออก	10	7	-	17	9.286**
ให้ออก	17	15	8	40	3.35
ลดชั้นเงินเดือน	40	27	4	71	28.081**
ตัดเงินเดือน	170	130	36	336	84.5**
ภาคทัณฑ์	45	53	29	127	7.055*
รวม	429	267	83	778	83.83**

(df = 2 α .05 = 5.991, α .01 = 9.210, df = 10.23 209)

** ระดับความเชื่อมั่น .01

เพื่อให้เห็นได้ชัดเจนนขึ้น จึงนำเอาค่าสถิติในตาราง 36 ไปแสดงเป็นแผนภูมิ ดัง
ภาพประกอบ 9 ต่อไปนี้



ภาพประกอบ 9 ระดับโทษที่ข้าราชการครูองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดได้รับ
จำแนกตามเงินเดือน

จากตาราง 36 และภาพประกอบ 9 แสดงให้เห็นว่า

1. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท ได้รับความผิดทางวินัยจำนวน 429 ราย ได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุดจำนวน 170 ราย รongลงมาได้แก่ไล่ออกจำนวน 147 ราย และภาคทัณฑ์จำนวน 45 ราย

2. ข้าราชการครูที่มีเงินเดือนระหว่าง 1,460-2,099 บาท ได้รับความผิดทางวินัย จำนวน 267 ราย ได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุดจำนวน 130 ราย รongลงมาได้แก่ภาคทัณฑ์ จำนวน 53 ราย และไล่ออกจำนวน 35 ราย

3. ข้าราชการครูที่มีเงินเดือนตั้งแต่ 2,100 บาทขึ้นไป ได้รับความผิดทางวินัยจำนวน 83 ราย ได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุดจำนวน 36 ราย รongลงมาได้แก่ภาคทัณฑ์จำนวน 29 ราย และไล่ออกจำนวน 8 ราย

4. เมื่อเปรียบเทียบระดับโทษของผู้กระทำผิดทางวินัยที่มีเงินเดือนแตกต่างกัน โดยส่วนรวมพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 แสดงว่าข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีเงินเดือนต่างกันได้รับโทษแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 2.5 ถ้าพิจารณาระดับโทษแต่ละสถานพบว่า

4.1 พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับความเชื่อมั่น .01 ได้แก่ โทษไล่ออก ปลดออก ลดชั้นเงินเดือน และตัดเงินเดือน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ข้าราชการครูกลุ่มที่มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท ได้รับโทษแต่ละสถานมากกว่าครูที่มีเงินเดือนกลุ่มอื่น ๆ

4.2 พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ได้แก่โทษภาคทัณฑ์ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ครูกลุ่มที่มีเงินเดือน 1,460 - 2,099 บาท ได้รับโทษสถานนี้มากกว่าครูกลุ่มที่มีเงินเดือนกลุ่มอื่น ๆ

4.3 ไม่พบความแตกต่างทางสถิติได้แก่ โทษให้ออก

2.7 วิเคราะห์ระดับโทษของข้าราชการสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่
กระทำผิดวินัย จำแนกตามอายุราชการ

ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดทางวินัย
ระหว่างปี 2517 - 2519 เมื่อพิจารณาตามอายุราชการ ได้รับโทษระดับต่าง ๆ มีจำนวน
ตามตาราง 37 ต่อไปนี้

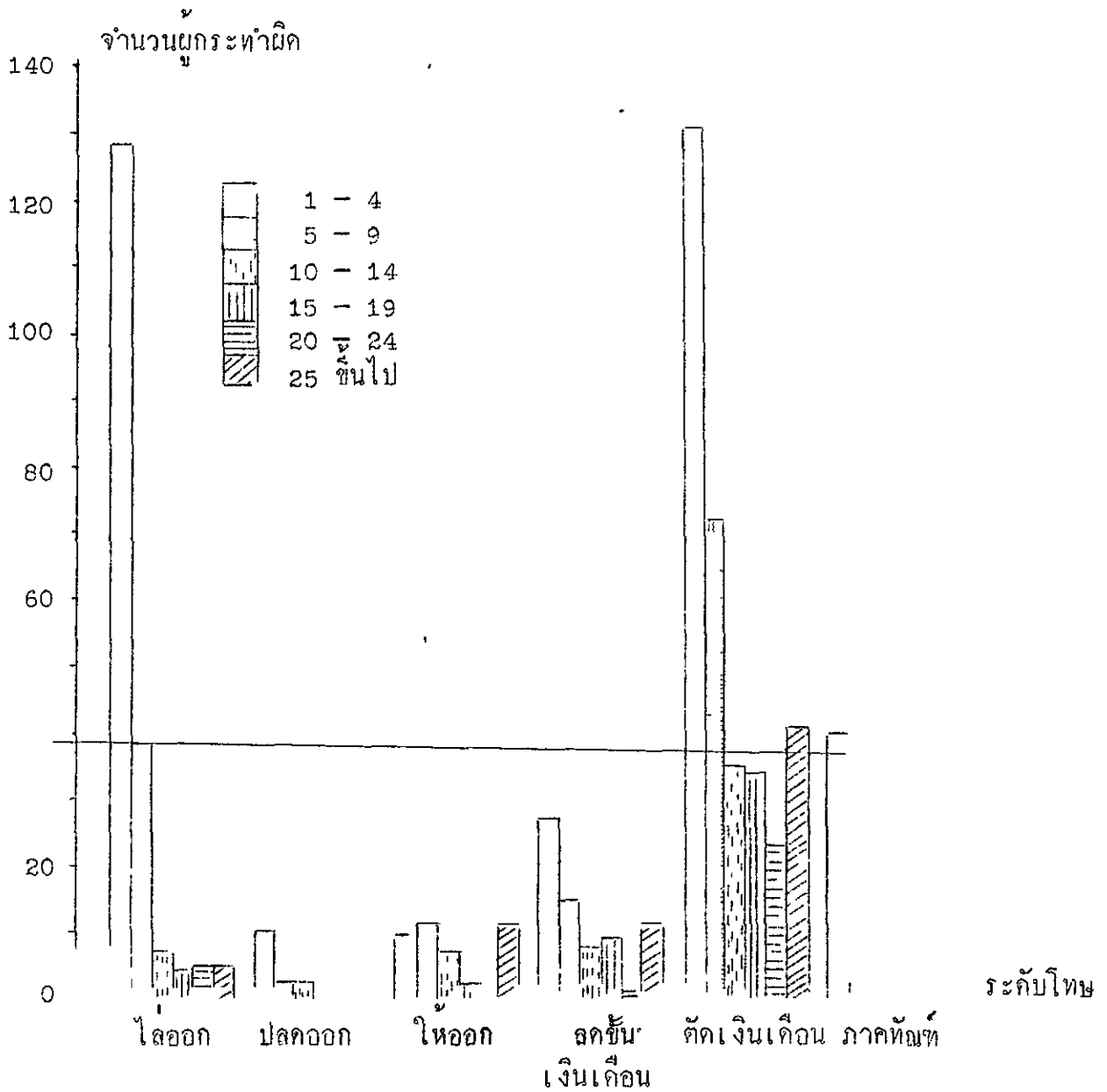
ตาราง 37 เปรียบเทียบระดับโทษของผู้กระทำผิดทางวินัย จำแนกตามอายุราชการ

ระดับโทษ	อายุราชการ (ปี)						รวม	χ^2
	1-4	5-9	10-14	15-19	20-24	25 ขึ้นไป		
ไล่ออก	128	38	7	4	5	5	187	389.13**
ปลดออก	10	2	2	1	1	1	17	22.70**
ให้ออก	9	11	7	2	-	11	40	16.39**
ลดขั้นเงินเดือน	27	15	8	9	1	11	71	32.19**
ตัดเงินเดือน	131	72	35	34	23	41	336	144.99**
จากทัณฑ์	40	28	28	11	4	16	127	41.23**
รวม	345	166	87	61	34	85	778	57.92**

(df = 5 α .01 = 15.09, df = 25 α .01 = 44.31)

**ระดับความเชื่อมั่น .01

เพื่อให้เห็นได้ชัดเจน จึงนำค่าสถิติในตาราง 37 ไปแสดงเป็นแผนภูมิ
ตั้งภาพประกอบ 10 ต่อไปนี้



ภาพประกอบ 10 ระดับโทษของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ที่กระทำผิด จำแนกตามอายุราชการ

จากตารางที่ 37 และภาพประกอบ 10 แสดงให้เห็นว่า

1. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีอายุราชการระหว่าง 1 - 4 ปี กระทำผิดวินัยจำนวน 345 ราย ได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุด 131 ราย รองลงมาได้แก่ไล่ออกจำนวน 128 ราย และภาคทัณฑ์ 40 ราย
2. ข้าราชการครูที่มีอายุราชการระหว่าง 5 - 9 ปี กระทำผิดวินัย 166 ราย ได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุดจำนวน 72 ราย รองลงมาได้แก่ไล่ออกจำนวน 38 ราย และภาคทัณฑ์ จำนวน 28 ราย
3. ข้าราชการครูที่มีอายุราชการระหว่าง 10 - 14 ปี กระทำคามผิดทางวินัย จำนวน 87 ราย ได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุดจำนวน 35 ราย รองลงมาได้แก่ภาคทัณฑ์ จำนวน 28 ราย และลดชั้นเงินเดือนจำนวน 8 ราย
4. ข้าราชการที่มีอายุราชการระหว่าง 15 - 19 ปี กระทำคามผิดทางวินัยจำนวน 61 ราย ได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุดจำนวน 34 ราย รองลงมาได้แก่ภาคทัณฑ์ จำนวน 11 ราย และลดชั้นเงินเดือน จำนวน 9 ราย
5. ข้าราชการครูที่มีอายุราชการระหว่าง 20 - 24 ปี กระทำคามผิดทางวินัยจำนวน 54 ราย ได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุดจำนวน 23 ราย รองลงมาได้แก่ไล่ออก จำนวน 5 ราย และภาคทัณฑ์ จำนวน 4 ราย
6. ข้าราชการครูที่มีอายุราชการ ตั้งแต่ 25 ปี ขึ้นไปกระทำคามผิดทางวินัยจำนวน 85 ราย ได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุด จำนวน 41 ราย รองลงมาได้แก่ภาคทัณฑ์ จำนวน 16 ราย ลดชั้นเงินเดือนและไล่ออกจำนวนผู้กระทำผิดสถานละ 11 ราย
7. เมื่อเปรียบเทียบระดับโทษของผู้กระทำคามผิดที่มีอายุราชการแตกต่างกัน โดยส่วนรวมพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น .01 แสดงให้เห็นว่า ข้าราชการครูควาจังหวัดที่มีอายุราชการแตกต่างกันได้รับโทษต่างกัน เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 2.5 ถ้าพิจารณาโทษแต่ละสถาน พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ทุกสถาน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ข้าราชการกลุ่มที่มีอายุราชการระหว่าง 1 - 4 ปี ได้รับโทษทุกสถานมากกว่าครูที่มีอายุราชการกลุ่มอื่น ๆ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับโทษกับกรณีความผิด

ระหว่างปี 2517 - 2519 ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ที่กระทำความผิดและพิจารณาโทษตามกรณีความผิด มีจำนวนตามตาราง 38

ตาราง 38 ระดับโทษของผู้กระทำความผิดจำแนกตามกรณีความผิด

กรณีความผิด	ระดับโทษ					
	ไล่ออก	ปลดออก	ให้ออก	ลดขั้น เงินเดือน	ตัด เงินเดือน	ภาคทัณฑ์
1. ไม่สนับสนุนการปกครอง	—	—	—	—	—	—
2. ไม่ซื่อสัตย์	2	2	6	6	20	3
3. ไม่สนับสนุนนโยบาย	—	—	—	—	—	—
4. ไม่สนใจป้องกันภัยอันตราย	—	—	—	—	—	—
5. ไม่รักษาความลับ	—	—	—	—	—	—
6. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง	1	—	4	3	21	26
7. กระทำขามขู่บังคับบัญชา	—	—	—	1	—	3
8. รายงานเท็จ	1	—	—	3	15	5
9. ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ	1	3	1	6	51	21
10. ไม่อุทิศเวลา	154	2	2	11	93	17
11. ไม่รักษาความสามัคคี	—	—	—	2	28	14
12. ไม่บริการผู้มาติดต่อ	—	—	—	1	5	3
13. ใช้อำนาจหมายผลประโยชน์	—	1	1	1	4	2
14. เป็นกรรมการบริษัท	—	—	—	—	—	—
15. เป็นเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง	—	—	—	1	2	—
16. ประพฤติชั่ว	28	9	26	35	87	24
17. ละเลยต่อการกระทำผิด	—	—	—	1	1	1
รวม	187	17	40	71	336	127

จากตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่า

1. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำคามผิดทางวินัย ได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุด จำนวน 336 ราย รองลงมาได้แก่ไล่ออก จำนวน 187 ราย ภาคทัณฑ์ จำนวน 127 ราย และลดขั้นเงินเดือนจำนวน 71 ราย
2. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่ได้รับโทษไล่ออก ส่วนมากกระทำผิดกรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการมากที่สุดจำนวนถึง 154 ราย รองลงมาได้แก่กรณีกระทำกรอันใดชื่อว่าประพฤติชั่ว
3. ข้าราชการครูที่ได้รับโทษปลดออก เนื่องจากกระทำผิดในกรณีกระทำกรอันใดชื่อว่าประพฤติชั่วมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
4. ข้าราชการครูที่ได้รับโทษให้ออก เนื่องจากกระทำผิดในกรณีประพฤติชั่วมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรณีไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ และไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย
5. ข้าราชการครูที่ได้รับโทษลดขั้นเงินเดือน เนื่องจากกระทำผิดในกรณีกระทำกรอันใดชื่อว่าประพฤติชั่วมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการ
6. ข้าราชการครูที่ได้รับโทษตัดเงินเดือน เนื่องจากกระทำคามผิดในกรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรณีกระทำกรอันใดชื่อว่าประพฤติชั่ว และกรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
7. ข้าราชการครูที่ได้รับโทษภาคทัณฑ์ เนื่องจากกระทำคามผิดในกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชามากที่สุด รองลงมาได้แก่กรณีกระทำกรอันใดชื่อว่าประพฤติชั่ว และกรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการ

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

1. เพื่อศึกษาลักษณะการกระทำผิดและระบอบโทษทางวินัยของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
2. เพื่อเปรียบเทียบว่า ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีเพศ อายุ วุฒิ ตำแหน่ง เงินเดือน และอายุราชการแตกต่างกันกระทำผิดทางวินัยและได้รับโทษทางวินัยแตกต่างกันหรือไม่
3. เพื่อเปรียบเทียบระบอบโทษที่ได้รับในแต่ละลักษณะการกระทำผิดทางวินัย

ลักษณะของข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับประชากรครูทั้งหมดและข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้กระทำผิดทางวินัยที่ได้รับพิจารณาลงโทษจนถึงที่สุดแล้วของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในระหว่างปี 2517-2519

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากเอกสารของทางราชการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา และจากรายงานการสอบสวนกำลังการพิจารณาโทษทัณฑ์เบี่ยงประวัติกฎและบันทึกการตีความผิดทางวินัยของข้าราชการครูที่กระทำผิดจากแผนกวินัยกฤษฎีกาแล้วบันทึกรายละเอียดในตารางเก็บรวบรวมข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองแล้วจากแนกข้อมูลเหล่านั้นตามลักษณะตัวแปรที่ศึกษา

การวิเคราะห์หขอมูล

1. ทหาการอยลละ
2. ทลสอบควมแตกตางระหวางกลุมจำแนกตามตัวแปรโดยใช้ Chi-square

ผลการวิเคราะห์หขอมูล

กรณีความผิด

1. กรณีความผิดที่มีผู้กระทำผิดมากที่สุดได้แก่ กรณีไม่อุทิสเวลาของคณให้แกราชการ รอลงมาไดแก กระทำการอันใดชื่อว่าประพฤตชั่ว (เสเพล ปีนเมาจนครองสติไม่ได้ ชูสาว หมกมุ่นในการพนัน กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน)
2. กรณีที่มีผู้กระทำผิดน้อยได้แก่ กรณีเป็นกรรมการหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง และกรณีละเลยคอกการกระทำผิดของผู้นับคัมบัญชา
3. กรณีที่ไม่มีผู้กระทำผิดเลย ได้แก กรณีไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามระบอบรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่สนใจและรับทราบป้องกันสิ่งที่เป็นอันตรายต่อประเทศชาติ กรณีไม่รักษาความลับของทางราชการ และกรณีเป็นกรรมการผู้จัดการหรือค้ำรงตำแหน่งที่คล้ายคลึงกันในห้องหุ่่นส่วนหรือบริษัท

กรณีความผิดทางวินัยจำแนกตามเพศ

1. เปรียบเทียบผู้กระทำความผิดทางวินัยกรณีต่าง ๆ จำแนกตามเพศ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือข้าราชการผู้ชายกระทำผิดมากกว่าผู้หญิงในกรณีไม่ปฏิบัติตามราชการด้วยความซอสัตย์ รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ไม่อุทิสเวลาของคณให้แกราชการ ไม่รักษาความสามัคคีและไม่ช่วยเหลือกันและกันในหน้าที่ราชการ และกรณีกระทำการอันใดชื่อว่าประพฤตชั่ว
2. กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ไม่พบว่าเพศชายกระทำผิดมากกว่าหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กรณีความผิดจำแนกตามอายุ

1. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีอายุระหว่าง 18-30 ปี 31-40 ปี กระทำผิดมากที่สุดได้แก่ กรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการ กระทำการอันใดซึ่งอาจประพฤตชั่ว และกรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ส่วนข้าราชการที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี และ 51-60 ปี กระทำผิดที่สุดในกรณีกระทำการอันใดซึ่งอาจประพฤตชั่ว รองลงมาได้แก่ กรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

2. เมื่อเปรียบเทียบผู้กระทำความผิดที่มีอายุต่างกันโดยส่วนรวมไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ถาพิจารณาแต่ละกรณีความผิดพบว่า

2.1 กรณีไม่ปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์ ข้าราชการครูที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี กระทำผิดมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มอายุระหว่าง 31-41 ปี และ 51-60 ปี อายุระหว่าง 18-30 ปี กระทำผิดน้อยที่สุด

2.2 กรณีไม่สนับสนุนนโยบายของรัฐบาล ข้าราชการกลุ่มอายุที่มีอายุระหว่าง 18-30 ปี กระทำผิดน้อยที่สุด

2.3 กรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการ ข้าราชการครูกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 18-30 ปี กระทำผิดมากที่สุดรองลงมาได้แก่ กลุ่มอายุระหว่าง 31-40 ปี อายุระหว่าง 51-60 ปี กระทำผิดน้อยที่สุด

กรณีความผิดจำแนกตามวุฒิ

1. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ.สูง กระทำผิดมากที่สุดได้แก่ กรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการ รองลงมาได้แก่ กรณีกระทำการอันใดซึ่งอาจประพฤตชั่ว และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

2. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า กระทำผิดมากที่สุดได้แก่ กรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการ และกรณีกระทำการอันใดซึ่งอาจประพฤตชั่ว รองลงมาได้แก่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

3. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีวุฒิสูงกว่า ป.กศ.สูง กระทำผิดกรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการมากที่สุดรองลงมา ได้แก่ กรณีกระทำการอื่นใดเชื่อว่าประพฤติชั่ว

4. เมื่อเปรียบเทียบข้าราชการครูที่กระทำผิดความผิดจำแนกตามวุฒิ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถ้าพิจารณาแต่ละกรณีพบว่าข้าราชการครูที่มีวุฒิสองกว่า ป.กศ.สูง กระทำผิดมากกว่ากลุ่มวุฒิ ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า และกลุ่มที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ.สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ในกรณีไปสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล

กรณีความผิดเมื่อจำแนกตามตำแหน่ง

1. ครูใหญ่สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระทำผิดมากที่สุด ได้แก่ กรณีกระทำการอื่นใดเชื่อว่าประพฤติชั่ว รองลงมาได้แก่ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการ

2. ครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระทำผิดมากที่สุดได้แก่ กรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการ รองลงมาได้แก่ กระทำการอื่นใดเชื่อว่าประพฤติชั่ว และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

3. เมื่อเปรียบเทียบผู้ที่กระทำผิดความผิดจำแนกตามตำแหน่ง ปรากฏว่า ครูใหญ่ และครูกระทำผิดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เข้าพิจารณาแต่ละกรณี ปรากฏว่า ครูใหญ่กระทำผิดมากกว่าครูในกรณีไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ ไม่สนับสนุนนโยบายของทางรัฐบาล ไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ใบสภาพเรียบร้อยไม่ส่งเคราะห์ผู้มาติดต่อกับราชการในหน้าที่ของตน และกรณีกระทำการหรือให้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์ในหน้าที่ราชการทำให้เสียความเป็นธรรม และทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ ครูกระทำผิดมากกว่าครูใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ กรณีรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

กรณีความผิดเมื่อจำแนกตามเงินเดือน

1. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท กระทำผิดในกรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กระทำการอันใดเชื่อว่าประพฤติกัชั่ว
2. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีเงินเดือนระหว่าง 1,460 - 2,099 กระทำผิดในกรณีกระทำการอันใดเชื่อว่าประพฤติกัชั่วมากที่สุด รองลงมาได้แก่ไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการ และกรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
3. ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีเงินเดือนตั้งแต่ 2,100 บาท ขึ้นไป กระทำผิดในกรณีกระทำการอันใดเชื่อว่าประพฤติกัชั่ว รองลงมาได้แก่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
4. เมื่อเปรียบเทียบผู้กระทำผิดจำแนกตามเงินเดือน ปรากฏว่าข้าราชการครูที่มีเงินเดือนแตกต่างกันกระทำผิดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถ้าพิจารณาแต่ละกรณี ปรากฏว่าข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีเงินเดือนต่างกันกระทำผิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่
 - 4.1 ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท กระทำผิดความผิดในกรณีไม่อุทิสเวลาของตนให้แก่ราชการมากกว่าข้าราชการกลุ่มที่มีเงินเดือน 1,460 - 2,099 บาท และตั้งแต่ 2,100 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01
 - 4.2 ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีเงินเดือนระหว่าง 1,460 - 2,099 บาท กระทำผิดความผิดมากกว่าครูกลุ่มที่มีเงินเดือน 750 - 1,459 บาท และตั้งแต่ 2,100 บาท ขึ้นไป ในกรณีไม่ปฏิบัติตามราชการควยความซอัสตัย ไม่สนับสนุนนโยบายของรัฐบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 และกรณีรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05
 - 4.3 ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีเงินเดือนตั้งแต่ 2,100 บาทขึ้นไปกระทำผิดในกรณีกระทำการหรือให้อ่อนการทำการหาผลประโยชน์ในหน้าที่ราชการทำให้เสียความเป็นธรรมและทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์มากกว่าครูกลุ่มที่มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท และ 1,460 - 2,099 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

กรณีความผิดเมื่อจำแนกตามอายุราชการ

เปรียบเทียบจำนวนผู้กระทำผิดทางวินัยเมื่อจำแนกตามอายุราชการ ปรากฏว่าข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีอายุราชการแตกต่างกันกระทำผิดทางวินัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

2. ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีอายุราชการระหว่าง 1 - 4 ปี กระทำความผิดมากกว่าข้าราชการกลุ่มอายุราชการอื่นใดแก่การกระทำผิดในกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้นับบัญชาซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ และกรณีกระทำการอื่นใดที่ถือว่าประพฤติก้าว

3. ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีอายุราชการระหว่าง 5 - 9 ปี กระทำความผิดมากกว่าข้าราชการกลุ่มอายุราชการอื่นใดแก่กรณีไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคี และช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่ราชการ

4. ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีอายุราชการตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไปกระทำความผิดมากกว่าข้าราชการกลุ่มอายุราชการอื่นใดแก่กรณีไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์

ระดับโทษที่ได้รับทั่ว ๆ ไป

ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่กระทำความผิดทางวินัยได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุด คือมีถึงร้อยละ 43.04 รองลงมาได้แก่ ไล่อกร้อยละ 24.04 ภาคทัณฑ์ร้อยละ 16.32 ลดขั้นเงินเดือนร้อยละ 9.13 ให้ออกและปลดออกร้อยละ 5.14 และร้อยละ 2.19 ตามลำดับ

ระดับโทษที่ได้รับจำแนกตามเพศ

1. ข้าราชการครูส่วนจังหวัดทั้งเพศชายและเพศหญิง ที่กระทำผิดวินัยได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ไล่ออกและภาคทัณฑ์

2. เมื่อเปรียบเทียบข้าราชการชายกับหญิงโดยลວນรวมได้รับโทษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถ้าพิจารณาโทษแต่ละสถาน ปรากฏว่า เพศชายได้รับโทษทุกสถานมากกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ระดับโทษที่ได้รับเมื่อจำแนกตามอายุ

1. ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีอายุระหว่าง 18 - 30 ปี ที่กระทำผิดได้รับโทษ ตักเงินเดือนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ไล่ออก และภาคทัณฑ์
2. ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี และ 41 - 50 ปี ที่กระทำผิดความผิดได้รับโทษตักเงินเดือนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ภาคทัณฑ์ และไล่ออก
3. ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีอายุระหว่าง 51 - 60 ปี ที่กระทำผิดความผิด ได้รับโทษตักเงินเดือนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ไล่ออก และภาคทัณฑ์
4. เมื่อเปรียบเทียบระดับโทษของผู้กระทำผิดความผิดที่มีอายุแตกต่างกันโดยส่วนรวมปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถ้าพิจารณาแต่ละสถาน ปรากฏว่า ข้าราชการครูที่มีอายุระหว่าง 18 - 30 ปี ได้รับโทษไล่ออก ลดชั้นเงินเดือน ตักเงินเดือน และภาคทัณฑ์ นานกว่ากลุ่มครูที่มีอายุช่วงอื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ระดับโทษที่ได้รับเมื่อจำแนกตามวุฒิ

1. ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าที่กระทำผิดวินัย ได้รับโทษตักเงินเดือนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ไล่ออกและภาคทัณฑ์
2. ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง และสูงกว่า ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า กระทำผิดวินัยได้รับโทษตักเงินเดือนมากที่สุด รองลงไปได้แก่ภาคทัณฑ์
3. เมื่อเปรียบเทียบระดับโทษของผู้กระทำผิดความผิดที่มีวุฒิต่างกันโดยส่วนรวม ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถ้าพิจารณาแต่ละสถาน ปรากฏว่า ครูที่มีวุฒิต่ำกว่า ป.กศ.สูง ได้รับโทษทุกสถานมากกว่ากลุ่มครูที่มีวุฒิ ป.กศ.สูง และสูงกว่า ป.กศ.สูง หรือเทียบเท่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ระดับโทษที่ได้รับเมื่อจำแนกตามตำแหน่ง

1. ครูใหญ่สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่กระทำผิดได้รับโทษตักเงินเดือนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ภาคทัณฑ์ และลดชั้นเงินเดือน

2. ครุ ซึ่งถือครองกิจการบริหาร ส่วนจังหวัดที่กระทำผิดได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ไล่ออก และภาคทัณฑ์

3. เมื่อเปรียบเทียบระดับโทษของครุใหญ่และครุ โดยส่วนรวมปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พิจารณาโทษแต่ละสถานปรากฏว่า ครุได้รับโทษทุกสถานมากกว่าครุใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ระดับโทษที่ได้รับเมื่อจำคุกตามเงินเดือน

1. ข้าราชการครูส่วนจังหวัด ที่มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท ที่กระทำผิดได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ไล่ออก

2. ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีเงินเดือนระหว่าง 1,460 - 2,099 บาท และตั้งแต่ 2,100 บาทขึ้นไป ที่กระทำผิดได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ภาคทัณฑ์

3. เมื่อเปรียบเทียบระดับโทษของครูที่ทำความผิดที่มีเงินเดือนต่างกัน โดยส่วนรวม ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถ้าพิจารณาโทษแต่ละสถาน ปรากฏว่า ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท ได้รับโทษไล่ออก ปลดออก คุกชั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน มากกว่าครูที่มีเงินเดือนกลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีเงินเดือนระหว่าง 1,460 - 2,099 บาท ได้รับโทษภาคทัณฑ์มากกว่าครูที่มีเงินเดือนกลุ่มอื่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ระดับโทษที่ได้รับเมื่อจำคุกตามอายุราชการ

1. ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีอายุราชการระหว่าง 1 - 4 ปี และ 5 - 9 ปี ที่ทำความผิดได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ไล่ออก และภาคทัณฑ์

2. ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีอายุราชการ 10 - 14 ปี 15 - 19 ปี, 20 - 24 ปี และตั้งแต่ 25 ปี ขึ้นไป กระทำผิดได้รับโทษตัดเงินเดือนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ภาคทัณฑ์

3. เปรียบเทียบระดับโทษของผู้กระทำความผิดที่มีอายุราชการแตกต่างกัน โดยส่วนรวม ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พิจารณาโทษแต่ละสถาน พบว่า

3.1 ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีอายุราชการระหว่าง 1 - 4 ปี กระทำผิดได้รับโทษ ไล่ออก ปลดออก ลดขั้นเงินเดือน และภาคทัณฑ์ มากกว่าข้าราชการครูที่มีอายุราชการกลุ่มอื่น

3.2 ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีอายุราชการระหว่าง 5 - 9 ปี และ 25 ปี ขึ้นไป กระทำผิดได้รับโทษให้ออกมากกว่าข้าราชการครูที่มีอายุราชการกลุ่มอื่น ๆ

ระดับโทษจำแนกตามกรณีความผิด

1. ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่ได้รับโทษไล่ออก กระทำผิดกรณีไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการมากที่สุด
2. ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่ได้รับโทษปลดออก กระทำผิดกรณีกระทำการอันใดซึ่งถือว่าประพฤติชั่วมากที่สุด
3. ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่ได้รับโทษให้ออก กระทำผิดกรณีกระทำการอันใดซึ่งถือว่าประพฤติชั่วมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรณีไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์
4. ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่ได้รับโทษลดขั้นเงินเดือน กระทำผิดกรณีกระทำการอันใดซึ่งถือว่าประพฤติชั่วมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรณีไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ
5. ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่ได้รับโทษตัดเงินเดือน กระทำผิดในกรณีไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการมากที่สุด รองลงมาได้แก่กรณีกระทำการอันใดซึ่งถือว่าประพฤติชั่ว
6. ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่ได้รับโทษภาคทัณฑ์ กระทำผิดในกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กระทำการอันใดซึ่งถือว่าประพฤติชั่ว และกรณีไม่อุทิศเวลาของงานให้แก่ราชการ

อภิปรายผล

1. เปรียบเทียบระดังกายกับข้าราชการความผิดและโทษที่ได้รับ

จากสมมติฐานที่คาดหมายไว้ว่า ข้าราชการการรัฐซึ่งติดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีเงาต่างกันก็กระทำความผิดต่างกัน และได้รับโทษแตกต่างกัน ผลการศึกษารังนี้ปรากฏว่า ข้าราชการการเมืองและข้าราชการประจำผิดในกรณีต่างๆ โดยส่วนรวมแตกต่างกันจากราชการรัฐเพียงอย่างเดียวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบโทษที่ได้รับโดยส่วนรวมไปเลยความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาโทษแต่ละสถาน ปรากฏว่าข้าราชการการรัฐชายได้รับโทษมากกว่าข้าราชการการรัฐหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถึงแม้จะไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เทียบเช่นนี้จะเนื่องมาจากว่าธรรมชาติของเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันทั้งโครงสร้างทางกาย และทางจิตใจ ความสนใจตามธรรมชาติและความต้องการทางสังคมไทยไม่ต้องการให้ชายและหญิงประพฤติกรรมเหมือนกัน (อุทัย หิรัญโต 2515 : 191 - 192) การแสดงออกหรือการกระทำผิดวินัยในกรณีต่างๆ จึงแตกต่างกัน เช่นกรณีไม่ปฏิบัติตามการควบคุมความประพฤติ รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา กระทำการอันก่อให้เกิดความประหลาดใจ ผ่านระดับโทษข้าราชการการรัฐชายและหญิงได้รับนั้น ปรากฏว่าชายได้รับโทษสูงกว่าหญิงไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ/ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระบบการพิจารณาโทษทางวินัยของข้าราชการไทยไม่ระบุไว้ชัดเจน การลงโทษผู้กระทำผิดจึงขึ้นอยู่กับดุลยพินิจและการสอบสวนสืบสวนและผู้นำนาวในการสั่งลงโทษของผู้ถูกระงับไว้จึงมีจุดธรรมระว่า ใจมากน้อยเพียงใด ระดับโทษจึงไม่แตกต่างกัน

2. เปรียบเทียบอายุกับกรทำความผิดและโทษที่ได้รับ

จากผลการศึกษารังนี้ปรากฏว่า ข้าราชการการรัฐส่วนจังหวัดที่มีอายุแตกต่างกันโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันซึ่งไปสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ยังพบว่าข้าราชการการที่มีอายุระหว่าง 18 - 30 ปี กระทำความผิดในกรณีไม่

อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการมากกว่ากรรกลุ่มอายุอื่น และกระทำผิดกรณีไม่
 สันับสนุนนโยบายการปกครองของรัฐบาลน้อยกว่าครุที่มีอายุกลุ่มอื่น ๆ ครุที่มี
 อายุระหว่าง 41 - 50 ปี กระทำผิดในกรณีไม่ปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์
 มากกว่าครุที่มีอายุกลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับโทษที่ได้รับเมื่อเปรียบ
 เทียบตามอายุของผู้กระทำผิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งเป็นไปตาม
 สมมติฐานที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ยังพบว่าครุที่มีอายุ 18 - 30 ปี ได้รับโทษไล่ออก
 ลดชั้นเงินเดือน ถักเงินเดือน และกักตมมากกว่าครุที่มีอายุกลุ่มอื่นอย่างมีนัย
 สำคัญทางสถิติ เหตุที่ข้าราชการครุที่มีอายุน้อย (18 - 30 ปี) กระทำผิดในกรณี
 ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการมาก น่าจะเนื่องมาจากข้าราชการกลุ่มนี้เป็น
 ข้าราชการชั้นผู้น้อย มีเงินเดือนน้อยไม่พอกับการดำรงชีพ อยู่ใต้ความสุมควรวแก
 ฐานานุกรม จึงต้องคั้นรณหารายได้อื่นมาชดเชย ต้องหลบไปทำธุรกิจส่วนตัวโดย
 เบียดบังเอาเวลาราชการ และมีขวัญในการปฏิบัติงานไม่ค่อยดี ไม่ได้รับความ
 เป็นธรรมจากผู้บังคับบัญชาบางคน และความไม่เป็นธรรมในระบบราชการ กล่าวคือ
 ข้าราชการครุส่วนจังหวัดที่มีลักษณะงานเช่นเดียวกันกับข้าราชการครุสังกัดกรมกองอื่น
 มีวุฒิ ตำแหน่งเหมือนกันทุกประการ แต่ได้รับสวัสดิการน้อยกว่า จึงทำให้ครุกลุ่มนี้
 คั้นรณเปลี่ยนเจ้าสังกัด ประกอบกับตนเองไม่ค่อยมีความคล่องตัวในการปฏิบัติตาม
 ระเบียบแบบแผนของทางราชการ จึงต้องทำอะไรผิดพลาดอยู่เสมอ เมื่อได้รับการ
 ตักเตือนหรือขู่จากผู้บังคับบัญชาทำให้ขวัญเสีย แลวหนีราชการไปเลยโดยไม่ทราบ
 สาเหตุ เมื่อเกิน 15 วัน ก็เป็นความผิดชัดแจ้งตามกฎหมาย ก.พ.ฉบับที่ 7 (2518)
 จึงได้รับโทษสถานหนัก

ส่วนข้าราชการที่มีอายุมาก ๆ (41 - 50 ปี) กระทำผิดในกรณีไม่ปฏิบัติ
 ราชการด้วยความซื่อสัตย์ ทั้งนี้ น่าจะเนื่องมาจากข้าราชการกลุ่มนี้ส่วนมากเบื่อนหาย
 คอการปฏิบัติงานที่ซ้ำ ๆ ซาก ๆ อยู่ตลอดเวลา ไม่มีความคิดในการสร้างสรรค์
 หรือบางรายทำหัง ๆ ที่รู้ว่าเรื่อ่นั้นผิด ชักขวางต่อคนที่ทำงานเป็นประโยชน์ต่อ
 บานเมือง (โสรัฐ แสนศิริพันธ์ 2514 : 19 - 23)

แต่เนื่องจากตนเองมีประสบการณ์ในการทำงานมามากจึงพยายามทำเรื่องหนัก
ใจเป็นเรื่องเบา ส่วนงานไม่พอห้องรองทางวินัย โทษที่ได้รับจึงเบา

3. เปรียบเทียบวุฒิฯ กรณีความผิดและโทษที่ได้รับ

การศึกษาครั้งนี้ ปรากฏว่าข้าราชการกรรส่วนวังวุฒิที่วุฒิแตกต่างกันโดยส่วนรวม กระทำผิดทางวินัยไม่แตกต่างกัน ถึงแม้จะไม่เดินไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเชื่อว่ากรรกลุ่มที่มีวุฒิต่ำกว่า 1. กศ. สูง กระทำผิดมากกว่ากรรกลุ่มวุฒิอื่น ในกรณีไม่สนับสนุนนโยบายของทางรัฐบาลกรณีเกี่ยว ระดับโทษที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบตามวุฒิที่แตกต่างกัน ปรากฏว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่าข้าราชการกรรที่มีวุฒิต่ำกว่า 1. กศ. สูง หรือเทียบเท่าได้รับโทษทุกสถานมากกว่ากรรกลุ่มวุฒิอื่น ถึงแม้จะไม่เดินไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้จะเนื่องมาจากข้าราชการกรรไม่ว่าจะมีวุฒิสูงมีประสบการณ์ในการทำงานมากมีโลกทัศน์กว้างไกล มีหลักการและเหตุผลในการปฏิบัติงาน พิจารณาตัดสินความสุจริตรอบคอบมากกว่ากรรที่มีวุฒิต่ำ และเมื่อเกิดความผิดพลาดจะโดยตั้งใจหรือไม่ก็ตามก็มักหาทางหลบเลี่ยงลดความผิดทำให้กรรกลุ่มอื่นไม่พอที่จะเอาโทษทางวินัยได้ หรือทำให้เรื่องหนักกลายเป็นเรื่องเบาได้ ซึ่งสอดคล้องกับความผิดเห็นของอุทัย นิธิรัฐโต (อุทัย นิธิรัฐโต 2515 : 154) ที่ว่าข้าราชการที่มีวุฒิสูงกระทำผิดได้รับโทษสถานเบากว่ากรรที่มีวุฒิต่ำเพราะมีประสบการณ์ในกานการศึกษาามาก มีแนวความคิดที่ประกอบด้วยหลักการและเหตุผลที่ยอมรับวิธีหลบเลี่ยงลดความผิดทำให้กรรกลุ่มอื่นลดความผิดไม่พอพ้อง หรือทำให้เรื่องร้ายแรงเป็นเรื่องเบาได้

4. เปรียบเทียบตำแหน่งกับกรณีความผิดและโทษที่ได้รับ

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า กรรใหญ่และกรรสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระทำผิดโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน ถ้าพิจารณาแต่ละกรณีความผิด พบว่ากรรใหญ่กระทำผิดมากกว่ากรรในกรณีไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ ไม่สนับสนุนนโยบายของรัฐบาล ไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ไม่ส่งเอกสารผู้มาติดต่อ และใจต่ำแห่งหน้าที่หาผลประโยชน์ทำให้เสียความเป็นธรรม ส่วนกรร

กระทำผิดมากกว่าครูใหญ่ในกรณีรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ส่วนระกำโทษที่ได้รับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ครูได้รับโทษทุกสถานงานมากกว่าครูใหญ่ ทั้งนี้ น่าจะเนื่องมาจากครูใหญ่ที่อายุน้อยกว่า ๆ มักจะมีความเมตตาหมายต่อหน้าที่การงาน ไม่พยายามที่จะทำให้ผู้อื่น ไม่มีความกตริเริ่ม ไม่มีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา (อรุณ วิจัยกุล 2518 : 16 - 18) ไม่กระตือรือร้นในการทำงานหรือทำงานแบบ "เช้าชามเย็นชาม" ตามคประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่การงาน เช่น การประมูดยผลสืบราคาก้าวหน้าเป็นนายหน้า ใช้อำนาจสั่งงาน การลงโทษผิดทำนองกรงกรรม (โสรัจ แสนศิริพันธ์ 2514 : 19-23) จึงมีโอกาสกระทำผิดในกรณีที่กล่าวมาแคว่มากกว่าครู ครูส่วนมากไม่ก่ออยู่ระเบียบการปฏิบัติราชการที่หนัก เมื่อตนเองกระทำผิดจะโดยตั้งใจหรือไม่ก็ตามก็มักจะหาทางรายงานเท็จเพื่อให้ตนเองพ้นผิด เมื่อครูใหญ่รับผิดชอบมีผู้กล่าวหาที่มีฐานะรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชามากกว่าครูใหญ่ ส่วนระกำโทษ ครูใหญ่เป็นผู้ที่ประสบการณ์ยาก มีความรู้ เจ็บเคื่อน การกระทำกิจการใดต้องพิจารณาไตร่ตรองด้วยความรอบคอบ หากทางหนีที่ไ้ป้องกันตัวเป็นอย่างดี เมื่อเกิดผิดพลาดโทษที่ได้รับจึงมีโอกาสที่จะเบากว่าครู

5. เปรียบเทียบเงินเดือนกับกรณีความผิดและโทษที่ได้รับ

จากการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า ข้าราชการครูที่มีเงินเดือนแตกต่างกัน โดยส่วนรวมกระทำผิดไม่แตกต่างกัน ถ้าพิจารณาแต่ละกรณีปรากฏว่า ข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท กระทำผิดในกรณีไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการมากกว่าครูที่มีเงินเดือนกลุ่มอื่น ครูที่มีเงินเดือนระหว่าง 1,460 - 2,059 บาท และตั้งแต่ 2,100 บาทขึ้นไปกระทำผิดในกรณีไม่ปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์ ไม่สนับสนุนนโยบายของรัฐบาล คณะครูที่มีเงินเดือนตั้งแต่ 2,100 บาทขึ้นไปกระทำผิดกรณีใช้ตำแหน่งหน้าที่นายคประโยชน์ทำให้เสียความเป็นธรรม มากกว่ากลุ่มครูที่มีเงินเดือนช่วงอื่น ๆ ระกำโทษที่ได้รับโดยส่วนรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ วิวารรถแต่ละสถาน

ปรากฏว่าครูที่มีเงินเดือนระหว่าง 750 - 1,459 บาท ได้รับโทษไล่ออก ปลดออก ลดขั้นเงินเดือนและตัดเงินเดือนมากกว่าครูกลุ่มเงินเดือนช่วงอื่น ส่วนครูที่มีเงินเดือนระหว่าง 1,460 - 2,099 บาทได้รับโทษภาคทัณฑ์มากกว่า ครูที่มีเงินเดือนกลุ่มอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้จะเนื่องมาจากข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีเงินเดือนน้อยไม่พอแก่ค่าครองชีพ ต้องดิ้นรนหารายได้ทางอื่นมาจุนเจือเพื่อให้ตนเองดำรงชีพอยู่ได้ จึงต้องหนีโรงเรียน ลาขาดบ่อยๆ หรือหาผลประโยชน์จากตำแหน่งหน้าที่ราชการ ไม่มีเวลาไปสนใจตอนนโยบายของทางรัฐบาล ประกอบกับตนเองไม่รู้จักปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ เมื่อกระทำผิดจึงต้องได้รับโทษที่ร้ายแรงกว่าครูกลุ่มที่มีเงินเดือนมาก

6. เปรียบเทียบอายุราชการ กับกรณีความผิดที่ได้รับ

จากการวิจัยปรากฏว่า ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีอายุราชการแตกต่างกันกระทำผิดทางวินัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถ้าพิจารณาแต่ละกรณีปรากฏว่า ข้าราชการครูที่มีอายุราชการ 1 - 4 ปี กระทำผิดทางวินัยในกรณี ไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการและกระทำการอื่นใดซึ่งถือว่าประพฤติชั่วมากกว่าครูกลุ่มที่มีอายุราชการช่วงอื่นๆ ข้าราชการครูที่มีอายุราชการระหว่าง 5 - 9 ปี กระทำผิดในกรณีไม่สุภาพเรียบร้อยไม่รักษาความสามัคคีและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่ราชการ ส่วนครูที่มีอายุราชการตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป กระทำผิดในกรณี ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ ระเบียบโทษที่ได้รับโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังพบว่าข้าราชการครูที่มีอายุราชการน้อย (1 - 9 ปี) ได้รับโทษร้ายแรงกว่าครูที่มีอายุราชการมาก ทั้งนี้จะเนื่องมาจากข้าราชการครูที่มีอายุราชการน้อย มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย ไม่มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการดีเท่าที่ควร เพราะไม่ได้ศึกษามาโดยตรง หรือได้รับการปฐมนิเทศมาน้อย ต้องหาความรู้เองโดยการกระทำผิดวินัย นอกจากนี้ครูที่มีอายุราชการน้อยส่วนมากมักจะมีอายุน้อยด้วย

ซึ่งเห็นว่ามีผู้ไปก่อนนัย การประพฤติปฏิบัติที่จริงจังเข้มแข็งกับสิ่งลบรุนแรง การที่จะกระทำในกรณีกระทำการอื่นได้ให้ความประพฤติที่จริงจัง เบื่อประพฤติชั่ว การกระทำผิดในกรณีอื่นก็จะตามมา เช่น ไปอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ และกรณีที่ทำผิดส่วนมากมักเป็นความผิดที่ปราศจากเจตนา โทษที่ได้รับจึงหนัก .

ความจำเป็นที่ราษฎรที่มีอายุราชการมาก ๆ (25 ปีขึ้นไป) กระทำผิดในกรณีไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์มากกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ จะเนื่องมาจากกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ทำหน้าที่เป็นแม่ศรีใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจในกาปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นอย่างดี มักจะไว้วางใจในการสั่งงานและปฏิบัติงานเมื่อเอาตัวรอดไปในวันหนึ่ง ๆ ทั้งนี้เพราะความเกษมใจ (การสารขักรา การ 2514 : 14) และเมื่อตนอายุทำการปฏิบัติงานหนักกว่ามาแล้ว การปฏิบัติงานจึงมักเกิดความบกพร่อง จึงกระทำผิดในกรณีไม่ปฏิบัติราชการกับงานซื่อสัตย์ แต่แท้จริงแล้วมีประสบการณ์จากจึงรู้จักหลีกเลี่ยงได้ โทษที่ได้รับจึงเบากว่าผู้ที่อายุราชการน้อย ๆ

ขอเสนอแนะ

ขอเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามส่งมติฐาน พบว่าข้าราชการครูส่วนจังหวัดที่มีอายุน้อย (18 - 30 ปี) เงินเดือนน้อย (750 - 1,455 บาท) และอายุราชการน้อย (1 - 4 ปี) กระทำความผิดในกรณีไปอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการมากกว่าข้าราชการกลุ่มอื่น ๆ ในตัวแปรเดียวกัน อย่างไรก็ตามยังสำคัญทางสถิติ และพิจารณาจากจำนวนผู้กระทำผิดทั้งหมดพบว่าข้าราชการครูส่วนจังหวัดกระทำผิดมากที่สุดในกรณีไปอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ รองลงมาได้แก่กระทำความผิดอันมิชอบว่าประพฤติชั่ว และกรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ทั้งนี้เนื่องจากความจำเป็นในการครองชีพและเหตุผลที่หาได้ขวัญเสียเพราะข้าราชการครูส่วนจังหวัดส่วนมากเงินเดือนน้อยจากค่ามีขวัญฐานของครูส่วนจังหวัด มี 2519 เท่ากับ 1,647.30 บาท (สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2519 : ไม่มีเลขหน้า ไร้นีเยว)

จะเห็นได้ว่าข้าราชการครูส่วนจังหวัดส่วนใหญ่ได้เงินเดือนหนึ่งเป็นรายได้หลัก
 ไปเพื่อจะดำรงชีพอยู่ได้ตามสมควรแก่ฐานะครอบครัว! และจากการวิจัยภาวะการครองชีพ
 ของข้าราชการที่วัดความี 2516 สรุปได้ว่าค่าจ้างเงินเดือนและเงินขยับเด็คืออื่น ๆ
 ซึ่งได้จากทางการนี้ ข้าราชการชั้นจังหวัดไม่สามารถครองชีพอยู่ได้อย่างแน่นอน
 (อุทิศ นาคสวัสดิ์ 2516 : 74) เมื่อรายได้ไม่พอก็ก็รับหารายได้อื่น เช่น
 ไปทำธุรกิจส่วนตัว วงศ์ทองทำให้ไม่ปฏิบัติราชการ สายมอຍ ๆ กลับก่อนเวลา
 ละทิ้งหน้าที่ จนกระทั่งมีราชการไปเพื่อหางานอื่นที่มียารายได้มากกว่า ได้รับ
 กวางเมื่อถึงเวลาเพื่อร่วมงานมากกว่าประกอบกับข้าราชการครูส่วนจังหวัด
 กลุ่มนี้ไม่เข้าใจระเบียบการปฏิบัติงานตามระบบราชการที่เอื้อ จีต้องมีการ
 กระทำผิดกรณีนี้มาก รัฐบาลหรือองค์การควรจะได้พิจารณาถึงต่อไปนี้

1. รัฐบาลควรเพิ่มเงินเดือนหรือเงินช่วยเหลือให้แก่ข้าราชการครู
 งานจังหวัดชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และเอกภาคของจังหวัดได้อย่างสมชาย ๆ หรือเป็นสวัสดิการ
 ไปมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเพื่อให้ข้าราชการที่เดินทางไปอยู่จังหวัดอื่น หรือหา
 ทางเพิ่มรายได้ซึ่งเป็นเหตุให้กระทำผิดทางวินัยและกระทำความผิดก่อนการปฏิบัติงาน

2. องค์การหรือส่วนการศึกษามากกว่าหนึ่งที่จะจัดให้มีการปฏิรูปนิเทศ
 แก่ข้าราชการครูด้วยบรรจุใหม่ ให้เข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของทางราชการ
 ก่อนที่จะออกไปปฏิบัติงานในโรงเรียน ไม่ไปปล่อยปะละเลยให้ครูที่บรรจุใหม่
 ไปก็กบวาระเปี่ยมเอาเองจนได้ความทุกข์ยากการดูแลทางโทษ นอกจากนั้นควรจะได้
 มีการอบรมแก่ครูประจำการที่ปฏิบัติราชการมานานแล้วจนเกิดความเคยชิน
 ใ้กระดัดถึงถึงการปฏิบัติราชการและขอเสี้ยวจากการกระทำผิดวินัย

3. สถาบันที่มีหน้าที่ศึกษาค้นคว้าวิจัยควรเปิดสอนวิชาเฉพาะตำแหน่งชั้นมัธยมศึกษา
 วิชาหนึ่ง แยกหนี้ออกจากความรู้ทางวิชาสามัญและวิชาชีพที่สอนอยู่ในวิทยาลัย เพื่อ
 ให้นักศึกษาคูที่จะออกไปเป็นครูในอนาคตได้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน
 พบความกังวลใจในเรื่องเกี่ยวกับวินัย ซึ่งจะเป็นทางลดจำนวนครูที่กระทำผิด
 ได้เป็นอย่างดี

”
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรจะได้มีการวิจัยการกระทำผิดทางวินัยของข้าราชการครู
 สังกัดอับ ๆ หรือเพิ่มเติมตัวแปรให้กว้างขึ้น เช่น สภาพทางการผสมผสาน
 ทางเศรษฐกิจ ฯลฯ

2. ควรจะได้มีการศึกษาถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดข้าราชการครูกระทำผิด
 วินัย เพื่อจะเป็นประโยชน์แก่การบริหารบุคคลากรต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรุณา กิจชัยัน ความสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยแห่งตน ความเชื่ออำนาจภายในภายนอก
ตนและคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2517, 112 หน้า พิมพ์ดีด
- คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน กองวินัยและเรื่องราว จำนวนข้าราชการพลเรือน
ที่กระทำผิดวินัยที่กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ รายงานมายัง ก.พ. (แผนภูมิ)
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่น
ในตนเองกับคุณธรรมแห่งพลเมืองดี ปริชญานีพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2516, 104 หน้า พิมพ์ดีด
- ชูศักดิ์ เตียงตรง การบริหารงานบุคคลในภาครัฐกิจ พิมพ์ครั้งที่ 2 มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ 2519, 312 หน้า
- ช่าง บัวศรี หลักการศึกษาศาสตร์ แพทย์พิทยา 2506, 379 หน้า
- ภิญโญ สาร การบริหารงานบุคคล วัฒนาพานิช 2517, 587 หน้า
- ประวิณ ณ นคร "วินัย" การบริหารงานบุคคลในประเทศไทย (อมร รักษาสัตย์
และโสรัจ สุจริตกุล บรรณาธิการ) พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์สำนักทำเนียบ
นายกรัฐมนตรี 2514, 590 หน้า
- ปรีชา ชรมา "การลงโทษเป็นการลดหรือเพิ่มปัญหา" วารสารจิตวิทยา โรงพิมพ์
ชวนพิมพ์ 2515, 92 หน้า
- มบุญ ชันธบุญ และบรรจง ศศิธรางกูร คู่มือนักบริหาร ชัยมงคลการพิมพ์ 2519, 187 หน้า
- มานะ กอทรงกุล "วินัยและการลงโทษ" รัฐประศาสนศาสตร์ 1 : 41 มกราคม 2514
- ศึกษาธิการ กระทรวง กองวิจัย ภาวะความเป็นอยู่ของครูในภาคศึกษา 2 เล่มที่ 2
โรงพิมพ์คุรุสภา 2503, 44 หน้า
- _____ "การสำรวจภาวะความเป็นอยู่ของครูทั่วประเทศ" เอกสารการวิจัย
6 : 62 สิงหาคม 2504

สนั่น สุมิตร วินัยเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดความมั่นคงปลอดภัยของชาติ โรงพิมพ์คุรุสภา
2505, 60 หน้า

สมควร อภัยพันธ์ เอกสารประกอบการเรียนวิชาจิตวิทยา คณะวิชาการศึกษา วิทยาลัย
วิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 144 หน้า

สมพงษ์ เกษมสิน การบริหารงานบุคคลแผนใหม่ ไทยวัฒนาพานิช 2516, 521 หน้า
สวัสดิ์ จันทร์อำรุง และชัยสิทธิ์ เศรษฐยุบมา ประมวลการสอบสวนวินัยข้าราชการ
โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ 2512, 664 หน้า

สุมิตร คุณานุกร หลักสูตรและการสอน พิมพ์ครั้งที่ 3 โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ 2518, 249 หน้า
สุวรรณ อรามาเมธาพงศ์ การศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในทัศนะของนักเรียน ปริญญาณิพันธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ 2519, 80 หน้า พิมพ์ดีด

เสถียร เหล็กอร่าม หลักการบริหารงานบุคคล สามต้นการพิมพ์ 2513, 374 หน้า

เสนาะ ทิเขาว์ การบริหารบุคคล พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
2516, 355 หน้า

โสรัฎฐ์ แสนศิริพันธ์ "มมยั้งตะเปปีดั่ง" วารสารข้าราชการ 16 : 19 - 23 ธันวาคม
2514

สำนักงาน ก.พ. กองวิชาการ สภาพรายใต้-รายจ่ายของข้าราชการ พ.ศ. 2514
"ม.ป.ท." 2514, 112 หน้า

สำนักงานสถิติแห่งชาติ รายงานการศึกษา (ภาคสถิติ) และรายงานครุ พ.ศ. 2517
"ม.ป.ท." 2518, 115 หน้า

_____ รายงานการศึกษาและรายงานครุ พ.ศ. 2519 เอกสารโรเนียง

_____ รายงานภาคสมบุรณ์ รายงานการศึกษาและรายงานครุ พ.ศ. 2518 "ม.ป.ท."
2518, 118 หน้า

อรุณ วิชัยกุล พ.ศ. "ธรรมวินัยข้าราชการพลเรือน" วารสารข้าราชการ 12 :
16 - 18 ธันวาคม 2518

- อุทิศ นาคสวัสดิ์ และคณะ ภาวะการครองชีพของข้าราชการชั้นจัตวาในจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา 2505 - 2506 "ม.ป.ท." 2516, 74 หน้า
- อุทัย หิรัญโศภิต ศาสตร์และศิลป์ในการบริหาร โอเคียนสโตร 2515, 233 หน้า
- Beach, Dale S. Personnel : The Management of People at Work.
 New York, The Macmillan Co., 1971. 482 p.
- Eaton, Mcrill T. and others. "Problems in School" The Journal
of Educational Psychology. 47 : 350-357, October, 1956.
- Flippo, Edwin B. Principles of Personnel Management. New York,
 McGraw-Hill Book Co., 1966. 593 p.
- Jones, Esther M. Lloyd. Social and Culture Foundations of Guidance.
 New York, Edited by Esther M. Lloyd Jones and Norah Posenau,
 1967. 643 p.
- Jucius, Michael J. Personnel Management. Richard D. Irwin Inc.,
 1968. 527 p.
- Kingsbury, Joseph B. Personnel Administration for Thai Student.
 Bangkok, Institute of Public Administration, Thammasat
 University, 1957. 209 p.
- Sheviakov, George V. and Redl Fritz. Discipline for Today's
Children and Youth. Washington D.C., Association for
 Supervision and Curriculum Development, 1955. 64 p.
- Siegel, Sidney. Nonparametric Statistics for the Behavioral
Sciences. Tokyo, Kogakusha Company. LTD., 1956. 312 p.
- Vincent, Elizabeth Lee. Human Psychological Development. New
 York, The Ronald Press Company, 1961. 522 p.
- William, W. Redl Fritz and Wattenberg. Mental Hygiene in
Teaching. New York, Harcourt Brace and Company, 1952. 562 p.
- Willower, Donald J. "Barriers to Change in Educational
 Organization" Theory into Practice. 36 : 257, December, 1963.